

(ก้นบับ)

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๑ / ๒๔๙๖ (สามัญ)
 วันพุธที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน

ชุดที่ ๑
 พุทธศักราช ๒๔๙๖

ชื่อผู้เข้า	ข้อความที่เข้า	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑ / ๒๔๙๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑
 วันพุธที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๖

678

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอเนกศรีเมฆ

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๐ นาฬิกา

เนื่องจาก พลเอก พระประจักษ์ จันทน์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรไปราชการ
ต่างประเทศ ศูนย์กฤษฎีกาฯ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ ผู้ทำการแทนประธาน
สภาผู้แทนราษฎร จึงดำเนินการประชุมแทน
ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การประชุมสำหรับครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕
(สามัญ) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ บัดนี้ได้มีจำนวนท่านสมาชิกเข้ามาใน
ที่ประชุม ๑๖๙ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว จึงขอเปิดประชุม
ตามระเบียบวาระเรื่องที่ ๑. ประธานสภาจะแจ้งข้อที่ประชุม ท้ายได้รับหนังสือ
จากประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ราชบุรีมีมติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา
และร่างประมวลกฎหมายอาญาแจ้งว่า มีกรรมาธิการในคณะนี้ได้ออกจากกรรมาธิการรวมตาม
ข้อบังคับการประชุมและการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๕๖ รวม ๓ ท่าน คือ
๑. คุณวิมลสุวิทย์ ๒. นายเทียม ๓. สงขลา และ ๓. นายพันซ์ อินทวงศ์ ฉะนั้นจึงขอเสนอ
ข้อที่ประชุมเพื่อทราบ และขอให้ที่ประชุมได้โปรดดำเนินการเลือกตั้งกรรมาธิการซ่อมแทนต่อไป
ต่อไปนี้เป็นวาระเสนอชื่อ โปรดเสนอชื่อ

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : ข้างเจ้าขอเสนอ นายสุวิชัย ฯ

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดจะเสนอใครอีก ๓ ท่านด้วย

~~ศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์~~ ทวีศักดิ์ หลวงราชเวชพิศาล (นนทบุรี) : ขอเสนอ นายบุญชู ฯ

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอใครต่อไปอีก ได้ ๒ ท่านแล้ว

อีกท่านหนึ่ง

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายชัยวัฒน์ ฯ

มีสมาชิกรับรอง

สภาผู้แทนราษฎร พ. ๑๑/๒๕๕๔ (สามัญ)

เดือน พ. ๑/๒

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่าน

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ๑. นายสุวิชัย พันธุ์เกษม

๒. นายยงยุทธ ฟังทอง ๓. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์

หลวงอรรถพรพิศาล (ครุฑ) : ท่านประธาน นายชัยวัฒน์ ฯ เป็นอยู่แล้ว ไม่ต้อง

เสนอ

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ไม่ได้รับ ข้าพเจ้าขอเสนอนายศักดิ์ ไทบัวพันธ์
มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่าน

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : เฉพาะนายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ เป็น

นายศักดิ์ ไทบัวพันธ์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการ ๓ ท่าน แล้วระเบียบวาระ

ที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ (สามัญ) ชุดที่ ๑ มีผู้ใด

จะเสนอความเห็นหรือจะมีผู้ใดซักข้อของข้อแก้

ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือขอแก้ไขแต่ประการใด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มี ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติ

รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่เสนอให้

ต่อไปนี้เป็นวาระกระทู้ มีกระทู้ถามอันที่ ๑. ของนายทิม ภูมิพัฒน์ เรื่องการส่งปิด

หนังสือว่า การรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายทิม ฯ ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม

และให้หนังสือขอผู้ใดที่ไม่ได้อ่านไป เป็นอันว่ากระทู้ของนายทิม ฯ นี้เลื่อนไป

กระทู้ถามอันที่ ๒ ของนายณัฏฐ บุษบง เรื่อง ศักยภาพระบบ การรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงเกษตร ~~และ~~ คุณณัฏฐ บุษบง เจริญ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ร.บ. ๑๑/๒๕๕๘ (สามัญ)

เขียน ค. ๑/๓

180

นายบัน บุญจิต (ชลราษฎรธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตามรัฐธรรมนูญว่า
การกระทรวงเกษตร กังค่อไปนี้

โรคระบาดเพลิงกำลังระบาคอย่างหนักอยู่ในท้องที่จังหวัดชลราษฎรธานี ถักและทำ
ลายกันข้าวอยู่ในขณะนี้ ท่านทราบหรือไม่ และได้จัดการส่งยาปราบโรคนี้ไปช่วยเหลือ
เพียงใด และได้ดำเนินการช่วยเหลือไปแล้วประการใด

นายพลตำรวจตรี ตมาม อุตยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ท่าน
ประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกียรติ กระทรวงเกษตรขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้เกียรติ
ดังต่อไปนี้ เรื่องกระทรวงเกษตร ได้ทราบแล้วและได้ส่งบางชนิดต่าง ๆ ในการปราบศัตรูข้าวใหม่
ได้มีจากที่ได้นำร่องไว้แล้วที่จังหวัดทั้งแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ศกนี้ มีหญ้า ตี.ตี.ที. ๑๖ เปอร์เซ็นต์
๒๕ ตี.ร. ตี.ตี.ที. ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ กิโลกรัม, ยาอี ๒๐๕ เป้นม ๑ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ๑๕ กิโล
กรัม, ยาปาร์ลกรีน ๑๐ กิโลกรัม, ยาซึ่งซอดไฮฟ ๑๐ กิโลกรัม, ยาไซแอนดิก ๕๐ ปอนด์ และยา
ซอลลิค ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๕ กิโลกรัม นอกจากนั้นยังได้ติดต่อกับกองทัพอากาศให้จัดส่ง เครื่องบินออก
ไปทำการปราบปรามศัตรูข้าวที่ระบาดในจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งจะเกินทางไป
ในเร็ว ๆ นี้แล้ว

[illegible]

ชนิดนี้อีกแล้วทำไมประชาชนไม่มีความอดทนยิ่งขั้น กระทั่งจึงกล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า
ไว้มาก

นายพลตำรวจตรี ตบชัย อุดมพานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปเก็บตัวอย่างดินไป ๓ ตัวอย่างที่จังหวัดอุบลราชธานี
ได้รับรายงานในหนังสือถึงกรมปศุสัตว์ ๕ ฉบับว่า มีใบไม้ปลอม ๆ เครื่องยาที่จะส่งไปนั้นเรา
ได้ส่งไปทางรถไฟและเราเชื่อว่าอาจจะถึงช้า เครื่องยาที่จะส่งไปช่วยจังหวัดภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ นั้น ได้ตัดคอกเอาไป ๒ ลัง และจะขายไปจากภาคกลางอีก ๑ ลัง รวม ๓ ลัง

นายมัน บุตรสีต (อุบลราชธานี) : กระผมคิดว่าเรื่องยานี้ได้มีหน้าที่อาจจะคงคิด แล้ว
ก็ควรจะกำหนดเจ้าหน้าที่และเมื่อเวลาไปแล้วกระผมอยากขอทราบอีกต่อไปว่า ถ้ายังไม่เอามา
นั้นไม่ไรหรอก เพราะว่าเจ้าหน้าที่แต่ละอำเภอมีรถส่วนตัวไปเองคนเดียว ๆ ไม่สามารถที่จะไป
ปราบโรค^(เชื้อ)_(เชื้อ)ซึ่งระบาดหนักและที่ตำบลใกล้เคียง ได้ จึงอยากจะขอประหาณด้วยต่อไปว่าจะส่งเจ้า
หน้าที่ยังส่วนกลาง ไปเพิ่มเติมเพื่อระดมการปราบ^(เชื้อ)_(เชื้อ)ครั้งนี้จะได้หรือไม่ นัยหนึ่ง และอีกข้อหนึ่ง
อยากจะประหาณตามว่าเมื่อไร เครื่องบินจะไปถึงจังหวัดอุบลราชธานี ซ่อนขบวนซ่อนตัวเอาไว้เมื่อไร
เครื่องบินจะไปถึงจังหวัดอุบลราชธานี เพราะขณะนี้ทางกรมกำลังคอยแล้วคอยแล้ว กระผมได้ประ
ทานกราบเรียนท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่าเดี๋ยววันศุกร์ ไหมนี่
ไม่มีเครื่องมือ มีวิธีเดียวที่เขาทำอยู่ในขณะทีกระผมได้กรายเรียนในข้อนี้แหละไปหลวงบนต์ ไหมนี่
ท่านบอกว่าไม่เห็นอะไรจะกรุณาจะส่งเครื่องบิน จะส่งยาวไปให้ กระผมอยากจะประหาณตามว่าเครื่อง
บินจะไปถึงจังหวัดอุบลราชธานีและเริ่มบรรเทา^(เชื้อ)_(เชื้อ)ได้ไม่กี่โต

นายพลตำรวจตรี สมาย ขุฑตานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร : กระทรวง
เกษตรขอคงจะชั่งน้ำหนักของยานสเปกตรัมได้เรียบร้อยแล้วใช่ไหม เครื่องบินจะเดินทางไปในวันที่ ๑๐ กันยายน
ไหม ถ้าไม่ใหญ่สุดวิสัย จำนวนเจ้าหน้าที่ส่วนกลางนั้นได้ส่งไปหมดแล้วสำหรับแผนการปราบปรามสัตว์
ของกรมการข้าวนี้ไหม จำนวนเจ้าหน้าที่ของศูนย์เลย เพื่อควบคุมตัวบ่อน้ำดำนี้ สำหรับรับ
เรื่อง จำนวนเจ้าหน้าที่ของส่วนกลางของกรมการข้าวที่จะไปปราบปรามสัตว์นั้นประมาณ ๑๖ คน

เท่าที่ได้ทำการปราบปรามไปแล้ว เมื่อได้ทำการปราบปรามไปแล้วและได้รับแจ้งอยู่เรื่อย ๆ ประมาณ
๓ แสนไร่ และในเคื่อนนี้กำลังได้รับอยู่เรื่อย ๆ ก็ความที่มีโรคระบาดเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นก็ต้องทำ
ไม่ทันต่อความประสงค์ของราษฎรแต่ละจังหวัดนั้นด้วยเช่นกัน ส่วนยาปราบศัตรูพืชนั้น ได้พยายามอย่าง
ยิ่งที่จะส่งไป แต่ว่ายานี้เราต้องส่งจากห้างร้านในพระนครนี้ต่าง ห้างร้านเขาไปยืมหรือจะส่งมา
เราจะต้องไม่ทำสัญญาซื้อขายกับเขา จะต้องเปิด แอต.ซี ให้เขา ๆ จึงจะส่งมา เขาไม่ยอมสต็อก
ไว้ เพราะฉะนั้นการที่จะเอามาไปก็เอามาไม่ทันตามความต้องการ นี่ก็เป็นเหตุสุดวิสัยซึ่ง *กตพ* /
กระทรวงเกษตร ก็ยอมรับ

นายนิม บุญชิต (อุบลราชธานี) : กระผมขอคัดต่อไปว่า เท่าที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
ได้รับแจ้งมานั้น ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ไม่พอ มีเพียง ๓ คน แล้วก็กระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้วว่าเจ้า
หน้าตามภูมิภาคต่าง ๆ อย่างละหนึ่งมีเพียงคนเดียว ถ้าเป็นดังนี้แล้วก็เชื่อเหลือเกินว่าการปราบ
ศัตรูพืชจะไม่ทัน *กตพ* จะเป็นอย่างนั้นเป็น กระผมอยากขอทราบ *กตพ* ว่าจะเข้าเจ้าหน้าที่
ให้ทำการ ให้ทันทั่วที่จะได้หรือไม่ ขอร้องเจ้าหน้าที่หรือเรียกคนภายนอกมาทำการยอมรับแล้วส่งไป
ช่วยกับปราบปรามจะได้หรือไม่ มีสองสิ่ง และอีกสิ่งหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีได้ตอบไปว่ายาเราไม่พอ
ยาเราไม่พอจะต้องไปสั่งตามห้างร้านต่าง ๆ กระผมอยากขอทราบอีกต่อไปว่าเมื่อสั่งที่ส่งไปทั้ง
จังหวัดภาคอีสานหมดสิ้นลงไปแล้วเราหรือยังมีที่จะส่งไปเพิ่มอีกอีก เพื่อระดมไปจากนั้นเราขอ
หรือถ้าไปขอร้องท่านว่าการประการใดในการที่จะปราบโรค *กตพ* ไม่สงวนความพิฆาตในเคื่อน
นี้ *กตพ* เป็นอย่างนั้น ถ้าผมเดี๋ยวนี้อยู่กระผมขอทราบ *กตพ* ว่าจะแบ่งปันกันแล้ว มี
ทันทันถึงทั่ว แต่ว่าโรคระบาดนี้โรค *กตพ* กลับมาว่าอาจจะถึงทั่วแล้วเสียอีก ถ้าหากว่ายาให้
ส่งถึงกันภายในเคื่อนนี้ไม่ทันตามประธานผู้ให้การ *กตพ* กระผมอยากขอทราบอีกต่อไปว่าภาคอีสานนี้
ไม่มากซึ่ง ไม่ค่อยอุดมสมบูรณ์และขาดความเข้าใจได้ โดยเงาะอย่างนี้เท่าที่ได้เคยขอ *กตพ*
นี้ *กตพ* ระบาดถึงขนาดเท่าไรก็ไปไม่สักที จนกระทั่งกระผมได้ทราบเรียกท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า ไม่มี
อะไรอีกแล้วนอกจากนิมบัสระไปสวดเพื่อเอากำลังใจมาประทานเท่านั้น เรื่องนี้ช่วยเหลือนั้นกระผม
คิดว่าถ้าเกิดจะไม่ มีท่านตอบว่าได้ส่งไปแล้วแล้ววันที่ ๒๕ สิงหาคมนี้ กระผมขอออกและกระ

ผมอยากจะขอประท้วงว่าเมื่อบาทหลวงไปพบด็กก็ขอใจฮ้างของ โอมเสียเสียให้เร็วเถิด ๆ และขอกลับเป็นข้อ
สุดท้ายว่าเรื่องมันที่ว่าจะไปวันที่ ๑๐ นั้น จะไปยังจังหวัดอุตรดิตถ์ใช่ไหม แล้วกระผมขอรอง
ขอให้ไปปรากฏที่นั่นเสียก่อน

นายพลตำรวจตรี ลม้าย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ของบ้านสมาชิกผู้ให้บริติชด้วยไม่มี เรื่องโรคนี้ก็เป็นอันตรายจิตใจของกระทรวง
เกษตรและกรมการข้าวเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าเมื่อเรามีข้าวราคาโรค ๆ หนักก็ดูกลายขึ้น เท่าที่
คิดคือขอถามไปยังกรมการข้าวแล้วก็ปรากฏว่าในครั้งก่อน ๆ ไม่มีโรคนี้ระบาดมากเท่าที่
รู้ถึงว่าไม่มีโรคระบาดมากเกิดขึ้น นี่ก็ยังไม่ค่อยรู้แน่ แต่เพราะเหตุใด แต่ในเหตุผลที่ใดทราบมา
ก็มีว่าเมื่อเราจะใช้ข้าวปรามแปลงปรามและหาเหล่าใดไปปรามแปลงชนิดหนึ่งซึ่งโดยปกติใน
ทางธรรมชาติเมื่อลงชนิดนั้นเป็นแปลงที่หนึ่งเขาเรียกว่าเตาแดง เมื่อเราใช้ข้าวไปหว่านแล้ว
เตาแดงนั้นก็ลอยหายไปด้วย ที่นั่นมันอยู่ในความร่มของใบมันไม่ได้รับแสงหรือว่าไม่ได้รับการ
ศึกษาเต็มที่ มันก็เจริญออกมาได้ ส่วนเตาแดงที่เกาะตามใบก็ตายไปพวกนี้ทำให้ข้าวขึ้นไม่
แต่อย่างไรก็เกิดโรคเหี่ยวมาที่จะเอาชนะโรคนี้โดยที่ได้ออกเงินไปทางกระทรวงการคลังแล้ว ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็ได้กรุณาให้เงินให้ธนาคารพาณิชย์ที่จะซื้อยาเคมีเคมี
โรนินไปสองยี่ห้อหนึ่งจะให้ไปหนึ่งยี่ห้อหนึ่งจะให้ไปหนึ่งยี่ห้อหนึ่ง

ผู้ว่าการแทนประเทศมาลาญมาพรหมรัฐ : คือไปกรมตามกรมศึกษาอันักยแรก นามแก้ว
 นรปติ (ชอนแก่น) เรื่องทำปฏิสันนาว่ามีการกระหวงเกษตร ไม่ตรวจราชการ ตามการกระทรวงเกษตร
 เพิกถอนแก้ว นรปติ ตามได้

นายแกล้ว นราธิ (ชานแกล้ว) : ข้าพเจ้าราชองครักษ์ผู้ตามหาผู้สมภารว่า การนี้ควร
 เสนอ ทั้งต่อใน

๑. ความที่ทางรัฐมนตรี ฯ ได้เดินทางไปตรวจราชการทางจังหวัดภาคอีสานนั้น ได้ปรากฏข้อเท็จจริงและได้ผลต่อทางราชการ เพียงใด

๒. ในการที่ผ่านรัฐธรรมนูญ ฯ ได้มีเจตนาคัดค้านการของประชาชน เช่นคัดลอกใจ

หรือผู้ทำการทำด้านเมืองฝ่าย เป็นคนไหน ชกทราบว่าได้นำเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีให้
รับทราบถือเป็นนโยบายเพียงใด และจะสำเร็จผลได้ในระยะใด เท่าใด

๓. เมื่อกลับจากตรวจราชการแล้ว คณะนางบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายในการส่งเสริม
การประกอบอาชีพครั้งนี้เป็นจำนวนมากมายเพียงใด และได้เสนอเข้าสู่งบประมาณปี ๒๕๕๕ แล้ว
เท่าใด

จอมพล ป. พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร มี กระทรวงเกษตรขอตอบ
กระทู้ของญัตติเกี่ยวกับกิ่งกอไปนี้ กระทู้ของท่านญัตติเกี่ยวกับกิ่งกอรู้สึกว่ามี กว้างขวางและปัญญามาก
ครั้นจะตอบให้ละเอียดลออก็จะเสียเวลาของสภา เพราะฉะนั้นกระทรวงเกษตรจึงขอตอบย่อ ๆ
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ในการเดินทางไปตรวจราชการทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ปรากฏ
ข้อเท็จจริงหลายเรื่องหลายประการที่สมควรจะได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น เช่นการเกษตร
การอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรมและการคมนาคมตลอดจนการขนส่ง ในเรื่องการเกษตรนี้
กระทรวงเกษตรเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งของประเทศไทย เพราะประเทศเราเป็นประเทศ
กสิกรรม อุตสาหกรรมยังไม่เจริญก็อาศัยกระทรวงเกษตรที่จะได้เงินตราต่างประเทศเข้ามา
เป็นจำนวนมากมาย เราจึงได้พิจารณาว่า ท้องถิ่นแต่ละแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ที่สมควรจะเพาะปลูกชนิดใด เช่นข้าวซึ่งเราได้ไปสำรวจตรวจสอบโดยแน่นอนแล้ว ก็ได้ปรากฏ
ว่าราษฎรของเราถนัดมากในการปลูกข้าวไม่หมด แท้จริงบางแห่งปลูกข้าวไม่สะดวก
ประการที่ ๒. ในเรื่องการกสิกรรมนั้น รู้สึกว่าราษฎรไม่ค่อยจะสนใจ มักจะปลูกข้าวเสียหมด
เราก็ได้แนะนำชี้แจงให้ราษฎรปลูกข้าว ในเรื่องป่าไม้ก็มีว่า เป็นทรัพยากรของชาติอันสำคัญ
หลวง ราษฎรไม่เข้าใจ ก็ไปถางป่าหมด เช่นเรานั่งรถไฟเราจะเห็นว่าตั้งแต่ต้นทิวเขาไปจนถึง
ปากช่องพี่น้องของเราที่นั่นถางป่าจนเขาเสียหมด แล้วก็ปลูกผลไม้ แต่ผลไม้มันไม่ค่อยดีอย่างไร
เรียกว่าผลไม้เลี่ยนลอม เราก็จะได้จัดแจงแก้ไขปลูกไม้ต่อไป ในเรื่องสัตว์ ก็รู้สึกว่ามิโรค
ระบาดสัตว์ที่สำคัญที่สุด มีโรคระบาดสัตว์เป็นจำนวนมาก ซึ่งสัตว์นั้นแม้แต่กรมปศุสัตว์จะได้
ปราบปรามสักเท่าไร แต่ว่าพี่น้องของเราเขาก็จะนำสัตว์จากประเทศอื่น เข้ามาก็เกิดมีโรคติดต่อ
ขึ้น ในเรื่องการประมง พี่น้องของเรายังลืมนึกถึงในเรื่องปลาอีกเป็นจำนวนมาก เราจะ
เห็นได้ว่าถึงหมดฤดูหนาวแล้วพี่น้องของเราก็ยังไปหาปลาเป็นต้น ๆ แล้วถึงสระบุรีถึงอยุธยาถึง
กันเป็นแถว ๆ บางทีไปหาปลา ๓ วันได้เพียง ๕ - ๖ ตัวเท่านั้น เราจึงส่งเสริมในการเพาะ

68-7

ปลาเป็นจำนวนมาก ในด้านอุตสาหกรรมเราจะได้พิจารณาว่าวัตถุดิบของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอะไรที่จะทำเป็นอุตสาหกรรมบ้าง อุตสาหกรรมที่เราพิจารณาคือ ๒ ชนิด เรียกว่า อุตสาหกรรมเบาหรือเครื่องปั้นดินเผาหรือจักสานอะไรต่าง ๆ เพื่อให้ราษฎรมีอาชีพอย่างหนึ่ง และเพื่อราษฎรได้ใช้สิ่งของเหล่านั้นลดค่าครองชีพเป็นกันทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้าพเจ้าไปสำรวจตรวจสอบโดยละเอียดตลอดแล้วก็ปรากฏว่า ราษฎรนั้นแต่อดคักชักสนั่นน้ำ แต่ราษฎรไม่มีภาชนะที่จะรองน้ำไว้ใช้ เช่นบางบ้านมีหม้อดินเผาอยู่เพียง ๒ หม้อเท่านั้น นี่เราก็ไปส่งเสริมเรื่องเครื่องปั้นดินเผาส่งประชาชนก็สนใจอยู่บ้างแล้ว แต่ว่าขาดการแนะนำส่งเสริมแก้ไขให้ค่าแรงงานนั้นน้อยลง ในเรื่องการพาณิชย์กรรมนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อราษฎรมีผลิตภัณฑ์หรือวัตถุดิบแล้วก็ได้ แต่ว่าแต่ไม่รู้จะเอาไปขายที่ไหน เมื่อขายที่ไหนไม่ได้ หากตลาดไม่ได้ราษฎรก็ทอดยอมไปเอง และในที่สุดก็ยากจนอยู่จนบัดนี้ ในเรื่องการคมนาคมตลอดจนการขนส่งนี้ เราก็ได้พิจารณากันแล้วว่าเมื่อพาณิชย์กรรมหาสินค้าได้ หรือทางการเกษตรผลิตสินค้าได้ เราจะสามารถส่งโดยวิธีใด โดยถนนหรือทางรถไฟได้ แล้วในเรื่องนี้ก็มีเจ้าหน้าที่รถไฟได้ไปอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นจึงได้พบเห็นอีกมากซึ่งเราจะได้นำไปแก้ไขต่อไป เมื่อได้ข้อเท็จจริงดังกล่าว ผลิตภัณฑ์ไม่เฉพาะแต่ทางราชการเท่านั้น ย่อมยังเกิดแก่ราษฎรด้วย เพราะรัฐบาลนี้ถือว่า ถ้าการประกอบอาชีพของราษฎรแต่ละสาขาคannotผลิตเท่าที่ควรแล้ว เศรษฐกิจของชาติก็ไปไม่รอด อาจกระทบกระเทือนถึงการเมืองและการทหารด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าพร้อมด้วยผู้แทนทุกกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่ร่วมเดินทางไปพิจารณาจัดระบบอาชีพของราษฎรในคราวนั้น ซึ่งท่านผู้บังคับการที่ท่านก็อยู่ด้วยกับข้าพเจ้าตลอดเวลาคงจะทราบว่า ฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการได้กลับมาแล้วจึงได้ร่างระเบียบการจัดระบบอาชีพของราษฎรขึ้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบด้วยและอนุมัติให้ประกาศใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ และได้มีระเบียบนี้เป็นเล่มแจกท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั่วไปแล้ว ก็หวังว่าท่านสมาชิกคงได้ไปแล้วอย่าเก็บเปล่า ๆ ขอให้ท่านพิจารณาให้รอบคอบเพื่อจะได้ช่วยการเศรษฐกิจของชาติต่อไป

ข้อ ๒. การที่จะบังคับความต้องการของประชาชน เช่นการชดเชยหรือการทำ
ห้ามบนท้องฟ้าและอื่น ๆ นั้นได้จัดรวบรวมขึ้นเป็นระเบียบ-การจัดระบบอาชีพของราษฎร
และคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบดังกล่าวแล้วในข้อ ๑. ส่วนจะสำเร็จผลได้หรือไม่
พยายามที่จะให้สำเร็จผลโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกำลังเงินงบประมาณ
ที่จะได้รับอนุมัติมาดำเนินการด้วย จึงหวังว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติซึ่งท่านเลขาใจใส่ดูแลราษฎร
และเข้าใจว่าท่านผู้เกียรติทั้งหลายคงจะทราบความเป็นอยู่ของราษฎรเป็นอย่างดี ถ้าท่านได้
ช่วยสนับสนุนเรื่องงบประมาณในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วก็จะเข้าใจว่า ราษฎรคงจะได้มี
ความเจริญขึ้นโดยรวดเร็ว

ข้อ ๓. เมื่อกลับจากพิจารณาจัดระบบอาชีพของราษฎรในจังหวัดต่าง ๆ ของภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว ได้ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเสนองบประมาณค่าใช้จ่ายที่
จำเป็นสำหรับดำเนินงานช่วยเหลือราษฎรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และได้เสนอของงบประมาณ
เป็นจำนวนเงิน ๓๐๐,๔๗๖,๕๐๔ บาท แต่ได้รับอนุมัติเงินงบประมาณสำหรับดำเนินการเพียง
รายการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ การรณรงค์โครงการ ๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท กรมการข้าวได้
งบประมาณ ๓,๐๘๐,๐๐๐ บาท กรมประมงได้งบประมาณ ๔๔๐,๐๐๐ บาท กรมปศุสัตว์ได้
งบประมาณ ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท กรมชลประทานได้งบประมาณ ๑๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท กรมป่าไม้
ได้งบประมาณ ๒,๐๑๐,๐๐๐ บาท กรมทางหลวงแผ่นดินได้งบประมาณ ๒๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท กรม-
โยธาเทศบาลได้งบประมาณ ๒,๐๕๐,๐๐๐ บาท กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้งบประมาณเพียง
๑๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น กระทรวงสาธารณสุขได้งบประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : สรุปแล้ว เมื่อยื่นคำขอของท่านรองนายกรัฐมนตรี
ในข้อที่ว่าจริงอยู่ถึงแม้ว่าประชาชนจะอดน้ำ แต่ทว่าสำหรับเครื่องร่อนน้ำเช่นไอน้ำนั้น ประชาชน
ชาวอีสานขาดเครื่องร่อนน้ำเช่นนี้มีน้อยสัก ๒ ใบเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอสาบานว่า พี่น้องชาวอีสาน
ต้องมีทุนสำหรับใส่น้ำไม่น้อยกว่า ๔ ท่านรองนายกรัฐมนตรีคงจำได้ว่าข้อนี้ได้เป็นประเด็น

สำหรับโต เบียงกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดกับผู้แทนราษฎร แล้วในข้อที่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัด
หาว่าราษฎรชาวอีสานไม่มีทุนใส่ผ้าเช็ดนี้ เป็นต้น ไม่ว่าบ้านไหนที่มีผ้าเช็ดนี้ไม่น้อยกว่า ๔ ตุ่ม ตุ่มนั้น
ทั่วด้วยกินเผา จึงขอเรียนถึงนี้ ท่านประธานฯ คราวนี้ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า เรื่องอีสานนั้น
เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้มีประชาชนรวมทั้งสิ้นประมาณ ๒,๓๐๐,๐๐๐ เศษ
แล้วอาชีพที่สำคัญก็คือการกสิกรรม แล้วถ้าหากว่าปีไหนมีพายุฝนหรือแล้งปีนี้เราก็หน้าจมน้ำ
หน้าเปื่อยบาน แล้วถ้าหากว่าหน้าแล้งฝนแล้ง เราก็แย่มากราษฎรก็ลำบาก ข้าพเจ้าจึง
ขอเรียนถามว่า ในการไปตรวจราชการของท่านรองนายกรัฐมนตรีนี้ ท่านได้ตั้งประเด็นในเรื่อง
การชลประทานนี้เป็นข้อใหญ่ใจความเพียงใดหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนถามถึงน้ำวังประธาน
ทั้งน้ำกินและน้ำใช้ ขอประธานไทย ข้าพเจ้าขอทราบในข้อ ๓ ที่ว่า ท่านตอบว่ากรมนั้นได้เท่านั้น
เท่านั้นทั้ง ๆ ที่ขอไปทั้งหมด ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ เช่นนี้แล้ว แต่ทว่ามันยังได้ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง จึงขอเรียน
ถามว่าในการที่จะจัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ราษฎรมีกินอยู่ดีกินดีเช่นนี้เป็นปัญหาในเรื่อง
เงินเป็นปัจจัยสำคัญทั้ง ๆ ที่งบประมาณได้เข้ามาไม่เพียงพอเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงขอทราบว่า ท่าน
รองนายกรัฐมนตรีมีหนทางประการใดบ้างที่จะตั้งงบประมาณมาใช้ในเรื่องชลประทานของภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือให้มากที่สุดที่จะทำได้ แล้วท่านได้ดำเนินการไปแล้วเพียงใด ข้าพเจ้า
ขอถามเท่านั้นก่อน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ข้าพเจ้าขอตอบครั้งที่ ๒
ดังต่อไปนี้ เรื่องอีสานนั้นจริงแต่บางท่าน แต่ไม่ทั่วถึง ที่ไม่ทั่วถึงนั้นข้าพเจ้าได้ไปดูแล้ว
พื้นท้องของเราอยู่ตอนใต้การกสิกรรมก็จะมี ส่วนที่มีเท่าที่เห็นอยู่ก็ความหลากหลายที่คนมันมี
เพราะฉะนั้นโครงการของคณะกรรมการนี้มีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมในเรื่องอุตสาหกรรม
เรียกว่าอุตสาหกรรมเบา พยายามที่จะให้พื้นท้องของเรานั้นใช้เครื่องปั้นดินเผา ซึ่งในเรื่องนี้
ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้กระทรวงอุตสาหกรรมไปดูที่คลังของเราที่จังหวัดราชบุรี เขาทำเครื่องถ้วย
เครื่องปั้นดินเผาทั้งนั้น วันหนึ่งเขาทำได้ถึง ๑๐๐ โอง ซึ่งมีเครื่องปั้นแรงงานนี้ ข้าพเจ้าได้เชิญ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไปดูเอง ก็หวังว่าต่อไปถ้าได้เงินงบประมาณในเรื่อง
การส่งเสริมอุตสาหกรรมเบาในภาคนี้แล้ว ความเคียดแค้นของพี่น้องก็จะลดน้อยลงไป เรื่องน้ำ
นั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะเหตุว่าลักษณะภูมิประเทศทางภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือนั้นเป็นการยากที่เราจะเก็บน้ำไว้ใช้ เราจึงจำเป็นต้องมีโครงการ
ในเรื่องการชลประทานหลายประการด้วยกัน คือว่าประการที่ ๑. นั้นเราจำเป็นต้องสร้าง
อ่างเก็บน้ำ ในปัญหาเรื่องสร้างอ่างเก็บน้ำนี้ผู้แทนบางท่านก็ได้เสนอว่า ไม่มีประโยชน์หรือ
อะไรต่าง ๆ นานา ๆ นี้ เราได้พิจารณาทุกข้อโดยรอบคอบแล้วก็เห็นว่าประโยชน์มาก เพราะเหตุ
ว่าพื้นที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ถ้าเราไม่เก็บน้ำไว้ ถึงเวลาหน้าแล้งแล้วราษฎรจะเคียดแค้นมาก
นี้ประการที่ ๑. ประการที่ ๒. เรามีโครงการที่จะขุดลอกหนองบึงต่าง ๆ ซึ่งธรรมชาติมีอยู่
แล้ว แต่หนองบึงต่าง ๆ ในขณะนี้ขึ้นเต็มหมด แล้วพี่น้องของเราไม่มีที่ทำมาหากินก็ลงไป
บึงและหนอง จนปรากฏว่าหนองบางแห่งเช่นบึงทะเลจึงหวั่นครราฐขึ้นมาแต่ก่อนเราเรียกบึง-
ทะเล บึงก็ไม่มีแล้ว พี่น้องเราไปทำนาหมด จึงปรากฏว่าราษฎรที่จังหวัดนครราชสีมาคนน้ำ
และอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน เช่นหนองหารสกลนครหรือหนองหารอุดรนี้ ต่อไปถ้าเราไม่เร่งด่วน
ไว้ให้น้ำไว้ใช้ พี่น้องของเราก็อาจจะไปทำนา แล้วลงท้ายหนองบึงเหล่านั้นขึ้นเต็มหมด ที่สุด
ก็ร้องว่าไม่มีน้ำ ประการที่ ๓. เราจะพิจารณาในเรื่องลำน้ำล้นคลองซึ่งปรากฏว่า แม่น้ำทาง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีถึง ๓๓ แม่น้ำ เราจะพิจารณาว่าแม่น้ำใดมีน้ำไหลตลอดปี เราก็
จะทำให้เขื่อนระบายน้ำกั้นน้ำไว้ ถ้าแม่น้ำใดไม่มีน้ำตลอดปีเราก็จะให้ทำพ้อมกันน้ำไว้ เพื่อ
พี่น้องของเราได้มีโอกาสเพาะปลูกไถ่ข้างในเวลาฤดูแล้ง ประการที่ ๔. เราว่าถึงสำรวจ
เวลานี้ช่างเร่งรีบโดยหน่วย F. O. A เขาช่วยเหลือ เราจะต้องขุดน้ำ
บาดาลทั่วทุกหนทุกแห่ง ถ้าบ่อน้ำบาดาลบางแห่งเกิดขึ้นได้แล้วก็จะมีประโยชน์แก่ราษฎร เป็นอย่างยิ่ง
เพราะฉะนั้นในเรื่องน้ำนี้ข้าพเจ้าและรัฐบาลต่างก็ได้เร่งรีบเป็นอย่างหนัก อีกอย่างหนึ่งก็ในเรื่อง
น้ำสำหรับบริโภค ก็มีส่วน ๒ กระทรวงคือกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงสาธารณสุขร่วม

กัน เพื่อให้ราษฎรเป็นน้ำรับประทานได้สะดวก ในเรื่องนี้เราก็อธิบาย ส่วนเงินงบประมาณนั้น
ข้าพเจ้ารับรองไม่ได้เพราะเหตุว่างบประมาณมีอยู่จำกัดและอื่น ๆ ก็เป็นเรื่องสำคัญ แต่คิดว่า
พี่น้องทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีท่านสมาชิกถึง ^{๕๕} คน ถ้าท่านสนใจและด้วยความ
เห็นชอบของราษฎรแล้ว ก็ขอช่วยสนับสนุนด้วย ถ้าท่านช่วยสนับสนุนมีจำนวนเงินได้พอสมควร
แล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้าในหน้าที่กระทรวงเกษตรพร้อมทั้งกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงสาธารณสุขจะร่วมมืออย่างเร็วที่สุด เพราะน้ำนี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุด ถ้าไม่มีน้ำแล้ว
พลโลกจะอยู่ไม่ได้ เพราะน้ำเป็นปัจจัยอย่างไร คือ บุญย สัตว์ และพืชต้องการทั้งนั้น
เพราะฉะนั้นถ้างบประมาณได้เร็ว ข้าพเจ้าก็จะได้เร่งรีบอย่างเร็วที่สุด

นายแคล้ว นรปฐิ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านต่อไปว่า คือข้าพเจ้าขอถามว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องน้ำรับประทานและน้ำใช้ ข้าพเจ้าเป็นที่แน่นอนว่าสมาชิกจากอีสานทุกคนก็พร้อมใจกันที่จะสนับสนุนในเรื่องเหล่านี้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าเรื่องดังกล่าวมานี้เคยมาแล้ว (หรือ) ก็เป็นที่ลำบากแก่ประชาชนมาก ในท้องที่บางแห่งข้าพเจ้าไปพบไปรอน้ำตั้งแต่ปี ๒ ถึง ๓ จนกระทั่งถึงไปไค้เสีย ประทานโทษ เป็นตัวเมียกันที่บ่อน้ำก็มี ทั้งนี้ก็เพราะว่าไปรอน้ำ เรื่องราวนี้ก็เกิดขึ้นในเรื่องน้ำมันเป็นอย่างนี้ ความจริงเป็นอย่างนี้ด้วย ข้าพเจ้าเคยไปเป็นเจ้าแก่ไปไกลเกลียดเรื่องไค้เสียกันที่บ่อน้ำ เพราะว่าไปรอน้ำ ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปว่า โดยความคิดเห็นส่วนตัวของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรนั้น ท่านเห็นว่าที่อีสานเราไม่เจริญพอกับภาคอื่นนั้นเป็นเพราะเหตุไรบ้าง ในข้อใหญ่ ๆ ข้าพเจ้าขอทราบ แล้วก็เวลานี้ท่านได้กระทำความคิดเห็นของท่านเพียงใดบ้าง ข้าพเจ้าขอทราบ

จอมพล ป.พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วข้อที่ ๑ ของท่านผู้มีเกียรติในข้อหนึ่งว่า เรื่องน้ำว่า ถ้ามีงบประมาณข้าพเจ้าก็จะสนใจ เพราะในเรื่องน้ำไม่เฉพาะแต่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดใด ๆ ที่ฝนไม่ตกหรือน้ำไม่มีซึ่งข้าพเจ้าได้ตระเวนไปตั้งแต่ ๑๒ - ๑๓ วันที่จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี เพราะในเรื่องน้ำ บังเอิญข้าพเจ้าไปไหนก็ฝนไปตกที่นั่น ก็เลยรอกตัวไป ไม่รู้เรื่องอะไร ๒ ความไม่เจริญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้นก็เห็นว่าพื้นของ เราภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นคนที่กระหายน้ำมาก เพราะการปลูกเรื่องน้ำอ้อยคึกคักขึ้น เพราะลักษณะที่ตั้งแห่งภูมิศาสตร์ของประเทศไทยเรานั้นมันเป็นเส้นโค้งที่โค้งจากกับในทิศเหนือ เพราะฉะนั้นน้ำจึงไม่ค่อยจะลงมาทิศเหนือ ไม่เหมือนทางภาคเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ นอกจากนั้นเรื่องดินเราไค้สำรวจทั่วทุกหนทุกแห่งแล้วและกำลังทำแผนที่ที่จะแจกไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ ในเรื่องดินนี้การเพาะปลูกของเราไม่ค่อยเจริญเพราะเป็นดินที่มีสีลาดลงเป็นส่วนใหญ่ เหตุนี้รัฐบาลจึงได้ดำริที่จะสร้างเขื่อนไปทุกหนทุกแห่ง ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งเครื่องปั้นตระเวนไป ๓ กราวแล้ว ก็ได้พิจารณาถึงหมู่บ้านที่ราษฎรอยู่ พื้น

เราอยู่เรียงรายหมด และครั้ง^{ไป}ไปที่^{ขึ้น}พื้นดินไป^{ขึ้น}สู่สภาพพื้น^{ขึ้น}บาง บ้าน^{ขึ้น}ท่านหรือท่า^{ขึ้น}เพาะปลูกอยู่ประมาณ
๒ ไร่ แต่บาง^{ขึ้น}ครั้งได้ ๕ ไร่หรือ ๓ ไร่เท่านั้น พื้นที่อื่น ๆ นั้นเป็น^{ขึ้น}ริสา^{ขึ้น}แลง แต่^{ขึ้น}พื้น^{ขึ้น}ของเรา^{ขึ้น}ก็^{ขึ้น}ไม่
ทราบ^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}ท่า^{ขึ้น}ไม่^{ขึ้น}เพาะปลูกมัน^{ขึ้น}ไม้^{ขึ้น}ขึ้น^{ขึ้น}ไม่^{ขึ้น}งาม เช่น^{ขึ้น}ปลูก^{ขึ้น}เข้า^{ขึ้น}โพ^{ขึ้น}ชัน^{ขึ้น}เท^{ขึ้น}อก^{ขึ้น}เดียว^{ขึ้น}ก็^{ขึ้น}ออก^{ขึ้น}ดอก^{ขึ้น}เลย^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น}เช่น^{ขึ้น}นี้
เพราะฉะนั้น^{ขึ้น}รัฐบาล^{ขึ้น}จึง^{ขึ้น}มี^{ขึ้น}นโยบาย^{ขึ้น}ที่จะ^{ขึ้น}เร่ง^{ขึ้น}รับ^{ขึ้น}ต่อไป^{ขึ้น} คือ^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}จัด^{ขึ้น}นิคม^{ขึ้น}สร้าง^{ขึ้น}ตนเอง^{ขึ้น}ขึ้น^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}จังหวัด^{ขึ้น}ต่าง ๆ^{ขึ้น} ซึ่ง
ไม่^{ขึ้น}ทราบ^{ขึ้น}แรก^{ขึ้น}ก็^{ขึ้น}ไป^{ขึ้น}สำรวจ^{ขึ้น}ทั่ว^{ขึ้น} ๑๔ จังหวัด^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น} เว้น^{ขึ้น}จังหวัด^{ขึ้น}กาญ^{ขึ้น}จนบุรี^{ขึ้น}น้ำ^{ขึ้น}ท่วม^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}ไป^{ขึ้น}ไม่^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น} ไ^{ขึ้น}กว้าง
หลัก^{ขึ้น}การ^{ขึ้น}และ^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}ค่า^{ขึ้น}เป็น^{ขึ้น}ไป^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น} แต่^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}การ^{ขึ้น}จัด^{ขึ้น}นิคม^{ขึ้น}สร้าง^{ขึ้น}ตนเอง^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}รู้^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}เอง^{ขึ้น}ทั้ง^{ขึ้น}หลาย^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}นั้น^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}เป็น^{ขึ้น}
จำนวน^{ขึ้น}เงิน^{ขึ้น}มาก^{ขึ้น}ไม่^{ขึ้น}น้อย^{ขึ้น} ถ้า^{ขึ้น}มี^{ขึ้น}เงิน^{ขึ้น}มาก^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}สามารถ^{ขึ้น}ที่จะ^{ขึ้น}จัด^{ขึ้น}ปี^{ขึ้น}เดียว^{ขึ้น}ก็^{ขึ้น}สำเร็จ^{ขึ้น}ใน^{ขึ้น} ๑๕ จังหวัด^{ขึ้น} แต่^{ขึ้น}ไม่^{ขึ้น}
สามารถ^{ขึ้น}จะ^{ขึ้น}ทำ^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}เพราะ^{ขึ้น}ใน^{ขึ้น}วง^{ขึ้น}เงิน^{ขึ้น} เพราะ^{ขึ้น}ฉะนั้น^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}เห็น^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}วิธี^{ขึ้น}ที่จะ^{ขึ้น}แก้^{ขึ้น}ไข^{ขึ้น}ให้^{ขึ้น}พื้น^{ขึ้น}เอง^{ขึ้น}ทั้ง^{ขึ้น}หลาย^{ขึ้น}ประ
กอบ^{ขึ้น}อาชีพ^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}บริบูรณ์^{ขึ้น}ก็^{ขึ้น}ขึ้น^{ขึ้น}อยู่^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}การ^{ขึ้น}จัด^{ขึ้น}ตั้ง^{ขึ้น}นิคม^{ขึ้น}สร้าง^{ขึ้น}ตนเอง^{ขึ้น}ซึ่ง^{ขึ้น}ใน^{ขึ้น}เรื่อง^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}มี^{ขึ้น}บท^{ขึ้น}เรียน^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น} มี^{ขึ้น}ตัวอย่าง^{ขึ้น}
อยู่^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น} เช่น^{ขึ้น}จังหวัด^{ขึ้น}สระบุรี^{ขึ้น} ลพบุรี^{ขึ้น} พื้น^{ขึ้น}เอง^{ขึ้น}ทั้ง^{ขึ้น}หลาย^{ขึ้น}มาก^{ขึ้น}ก็^{ขึ้น}ขึ้น^{ขึ้น}อยู่^{ขึ้น}ตาม^{ขึ้น}ธรรมชาติ^{ขึ้น}หรือ^{ขึ้น}เพาะ^{ขึ้น}ปลูก^{ขึ้น}ตาม^{ขึ้น}ธรรม
ชาติ^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น} ราย^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}ของ^{ขึ้น}ท่าน^{ขึ้น}ปี^{ขึ้น}หนึ่ง^{ขึ้น}ประมาณ^{ขึ้น} ๒๐๐ บาท^{ขึ้น}ทาง^{ขึ้น}ภาค^{ขึ้น}ตะวันออก^{ขึ้น}เฉียง^{ขึ้น}เหนือ^{ขึ้น} แต่^{ขึ้น}ถ้า^{ขึ้น}มา^{ขึ้น}อยู่^{ขึ้น}นิคม^{ขึ้น}
สร้าง^{ขึ้น}ตนเอง^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น}ท่าน^{ขึ้น}จะมี^{ขึ้น}ราย^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}ปี^{ขึ้น}ละ^{ขึ้น} ๒,๐๐๐ บาท^{ขึ้น}หรือ^{ขึ้น} ๒๐,๐๐๐ บาท^{ขึ้น} ใน^{ขึ้น}เรื่อง^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}ไป^{ขึ้น}ตรวจ
ตม^{ขึ้น}พื้น^{ขึ้น}เอง^{ขึ้น}ทั้ง^{ขึ้น}หลาย^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}นิคม^{ขึ้น}สร้าง^{ขึ้น}ตนเอง^{ขึ้น} จังหวัด^{ขึ้น}สระบุรี^{ขึ้น} ลพบุรี^{ขึ้น} และ^{ขึ้น}เขื่อน^{ขึ้น}เพชร^{ขึ้น} นิคม^{ขึ้น}เขื่อน^{ขึ้น}เพชร^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}
เพชรบุรี^{ขึ้น}มา^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น} ก็^{ขึ้น}ปรากฏ^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}เขา^{ขึ้น}มี^{ขึ้น}ราย^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}ดีกว่า^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}พื้น^{ขึ้น}เอง^{ขึ้น}ทั้ง^{ขึ้น}หลาย^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}อยู่^{ขึ้น}ตาม^{ขึ้น}ขบวนการ^{ขึ้น} เพราะ^{ขึ้น}ฉะนั้น^{ขึ้น}
เรื่อง^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}ถ้า^{ขึ้น}มั่นใจ^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}ท่าน^{ขึ้น}มี^{ขึ้น}เกียรติ^{ขึ้น}ทั้ง^{ขึ้น}หลาย^{ขึ้น}ให้^{ขึ้น}ช่วย^{ขึ้น}ใน^{ขึ้น}การ^{ขึ้น}จัด^{ขึ้น}เรื่อง^{ขึ้น}นิคม^{ขึ้น}สร้าง^{ขึ้น}ตนเอง^{ขึ้น}ขึ้น^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น} แล้ว^{ขึ้น}มี^{ขึ้น}
งบประมาณ^{ขึ้น}พอ^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}ก็จะ^{ขึ้น}ทำ^{ขึ้น}อย่าง^{ขึ้น}เร่ง^{ขึ้น}รีบ^{ขึ้น}ที่สุด^{ขึ้น} ซึ่ง^{ขึ้น}ใน^{ขึ้น}เรื่อง^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}เริ่ม^{ขึ้น}คำ^{ขึ้น}เนิน^{ขึ้น}การ^{ขึ้น}มา^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น}หลาย^{ขึ้น}แห่ง^{ขึ้น}
เช่น^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}ก็^{ขึ้น}เริ่ม^{ขึ้น}คำ^{ขึ้น}เนิน^{ขึ้น}การ^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}ตำบล^{ขึ้น}ทับ^{ขึ้น}ทวน^{ขึ้น} ตำบล^{ขึ้น}ทับ^{ขึ้น}ทวน^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}เรา^{ขึ้น}จะ^{ขึ้น}รวบรวม^{ขึ้น}พื้น^{ขึ้น}เอง^{ขึ้น}ตั้ง^{ขึ้น}แต่^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}ของ^{ขึ้น}
มา^{ขึ้น}จนถึง^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}ทับ^{ขึ้น}ทวน^{ขึ้น}มา^{ขึ้น}อยู่^{ขึ้น}นิคม^{ขึ้น}สร้าง^{ขึ้น}ตนเอง^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}ทับ^{ขึ้น}ทวน^{ขึ้น}ทั้งหมด^{ขึ้น} เพราะ^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}ที่^{ขึ้น}ทับ^{ขึ้น}ทวน^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}ปรากฏ^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}มี^{ขึ้น}น้ำ^{ขึ้น}บริบูรณ์^{ขึ้น}
โดย^{ขึ้น}น้ำ^{ขึ้น}ตก^{ขึ้น}มา^{ขึ้น}จาก^{ขึ้น}เขา^{ขึ้น} ก็^{ขึ้น}เข้าใจ^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}ต่อไป^{ขึ้น}ถ้า^{ขึ้น}การ^{ขึ้น}จัด^{ขึ้น}นิคม^{ขึ้น}สร้าง^{ขึ้น}ตนเอง^{ขึ้น}เรียบร้อย^{ขึ้น}แล้ว^{ขึ้น} ราย^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}ของ^{ขึ้น}ท่าน^{ขึ้น}
ภาค^{ขึ้น}ตะวันออก^{ขึ้น}เฉียง^{ขึ้น}เหนือ^{ขึ้น}ซึ่ง^{ขึ้น}มี^{ขึ้น}พล^{ขึ้น}เมือง^{ขึ้น}ประมาณ^{ขึ้น} ๑ ล้าน^{ขึ้น}คน^{ขึ้น}ไม่^{ขึ้น}ไล่^{ขึ้น}เล่น^{ขึ้น} ถ้า^{ขึ้น} ๑ ล้าน^{ขึ้น}คน^{ขึ้น}นี้^{ขึ้น}ถ้า^{ขึ้น}ทำ^{ขึ้น}ได้^{ขึ้น}
ปี^{ขึ้น}ประมาณ^{ขึ้น} ๒,๐๐๐ บาท^{ขึ้น}ต่อ^{ขึ้น}คน^{ขึ้น}ครั้ง^{ขึ้น}ก็^{ขึ้น}เข้าใจ^{ขึ้น}ว่า^{ขึ้น}เงิน^{ขึ้น}จะ^{ขึ้น}ขึ้น^{ขึ้น}อีก^{ขึ้น}หลาย^{ขึ้น}หมื่น^{ขึ้น}บาท^{ขึ้น}

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งตามธรรมดาอันที่ ๒ ของนาย

ผู้พิมพ์ โดยคำมิ่ง ตามเรื่องการลคที่ความรัฐสมัคตสมาชิกสภาจังหวัด ตามกระทรวงมหาดไทย

นายชาตยุต-ช ไซยคำมิ่ง (กาสสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ในการพิจารณาตักพื้นความรู้ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาจังหวัดต่าง ๆ
ตาม พ.ร.บ.เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พ.ศ. ๒๔๕๗ จากชั้นมัธยมปีที่ ๒ ลงมาเป็น ม. ๓
หรือ ม. ๔ กระทรวงมหาดไทยถือหลักอย่างไร มีสถิติอะไรเป็นการยืนยัน

๒. จังหวัดใดบ้างที่กำหนดพื้นความรู้ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็น ม. ๒ ม. ๓ ม. ๔
ทำไมจึงกำหนดเช่นนั้น

๓. กระทรวงมหาดไทยทราบหรือไม่ว่า การเทียบความรู้ในทางประถมศึกษาหรือ
มัธยมเพียงมัธยมศึกษาชั้นตรีก็เทียบกับ ม. ๓ การเป็นเช่นนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ
กฎหมายหรือไม่

๔. เมื่อตักพื้นความรู้แล้ว จำนวนผู้สมัครมีความรู้สูงกว่าที่กำหนดจังหวัดละกี่ราย
ที่มีความรู้สูงมีน้อยหรือมากกว่าคนที่มีความรู้ตามกำหนดใหม่ มีจังหวัดใดบ้าง จำนวนเท่าใด
ในจำนวนผู้สมัครด้วยกัน

๕. เฉพาะจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ลดจาก ม. ๒ เป็น ม.๓๑ ถือหลักอะไร ทราบว่า
มติของที่ประชุมหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดและนายอำเภอทุกอำเภอลงมติเป็นเอกฉันท์ให้
เป็น ม. ๒ เพราะเหตุใดกระทรวงมหาดไทยจึงไม่เห็นชอบตามมตินี้ ท่านสำรวจหรือไม่ว่า
จังหวัดอื่นๆที่กำหนดเอา ม. ๒ เป็นพื้นความรู้หรือเทียบเท่าหรือเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นตรี
หรือเทียบเท่าจะมีผู้มีสิทธิสมัคร

พลเอก เกษ เกษประทีปเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทยขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ดังนี้

๑. ในการพิจารณาเลือกความรู้ของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดนั้น กระทรวง
มหาดไทยถือสถิติจากสำมะโนครัว ผลของการสำรวจสำมะโนครัวปี ๒๔๔๐ ประกอบกับสถิติผู้
สอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าหากว่าจังหวัดใดปรากฏว่ามีผู้สอบไล่
ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เท่าว่าหนึ่งพันคนลงมา ก็ให้ลดความรู้ลงมาเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ แต่หาจังหวัดใด
มีสถิติผู้สอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เกินกว่าหนึ่งพันคนขึ้นไปก็ถือว่าไม่ต้องลดความรู้

๒. จังหวัดที่กำหนดความรู้ของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ คือจังหวัดพระนคร สมุทร ๖ เชียงใหม่ นครปฐม
นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา พิษณุโลก
แพร่ ร้อยเอ็ด ราชบุรี สมุทร ลำปาง สิบสองจุลา สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี อุตรดิตถ์ และ
อุตรดิตถ์ รวม ๒๕ จังหวัด จังหวัดที่กำหนดไว้ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ คือจังหวัด
กาญจนบุรี กาฬสินธุ์ กำแพงเพชร ขอนแก่น จันทบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ เชียงราย ตาก นครนายก
นครพนม นราธิวาส น่านหนองคาย บุรีรัมย์ ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ ปัตตานี พังงา พัทลุง
พิจิตร เพชรบุรี เพชรบูรณ์ ภูเก็ต มหาสารคาม บะลาลำพูน เลย ศรีสะเกษ สกลนคร
สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุรินทร์ อ่างทอง อุตรดิตถ์
สุโขทัย รวม ๔๐ จังหวัด จังหวัดที่กำหนดไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา คือจังหวัด
กระบี่ ตรัง แม่ฮ่องสอน ระนอง ระยอง สตูล รวม ๖ จังหวัด การที่กระทรวงมหาดไทย
กำหนดความรู้ดังนั้นก็เนื่องจากหลักการตามที่ได้เรียบเรียงไว้ในข้อ ๑.

๓. ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ให้ถือความรู้ซึ่งกระทรวง
ศึกษาธิการรับรองให้แทน เพราะฉะนั้นการเทียบนักธรรมหรือธรรมศึกษาตรีให้เท่ากับชั้น

มติที่ ๓ นั้น ก็เพราะเหตุที่กระทรวงศึกษาธิการเห็นไว้เช่นนั้น ก็ไม่ขัดกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายแต่อย่างใด

๔. เมื่อลดความรู้ลงแล้วจะมีจำนวนผู้ที่สมัครมีความรู้สูงกว่าที่กำหนด-คือจังหวัดละ กี่นาย และคนที่มีความรู้สูงมีน้อยหรือมากกว่าความรู้ตามกำหนดใหม่นั้น ทางราชการไม่ได้สั่งให้สำรวจไว้ เพราะไม่มีความจำเป็นอย่างอะไรที่จะทราบ ก็ไม่ได้สั่งให้สำรวจไว้

๕. เฉพาะจังหวัดกาฬสินธุ์ที่กระทรวงมหาดไทยไม่ถือคามมติที่ประชุมจังหวัด ก็เพราะเหตุว่าในขณะที่มีการประชุมกันนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อยู่ และเมื่อมาทราบภายหลัง ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้พิจารณาเห็นว่ามติที่ ๕ สูงไป เนื่องจากมีจำนวนผู้ที่มีความรู้ชั้นมัธยมศึกษาที่ ๖ น้อย จึงได้ขอเป็นอันให้เป็นชั้นมัธยมศึกษาที่ ๓

นายชาญบุท ไซยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ความจริงกระพุ่มอื่นนั้นน่าจะเป็นคุณหลวง สุวาทินวิวัฒน์เป็นคนตอบ แต่ว่าเขาย้ายไปเสียแล้ว ผมก็ไม่อยากจะถามต่อไปหรอก/ เพราะว่าคุณเคยไม่ได้อยู่ในกระทรวงนี้ แต่ว่ากระพุ่มนั้นได้เข้ามาเสียแล้ว ก็จะได้ชักค่อไป สติติกระทรวง ^{ของ} ศึกษาธิการที่ว่านั้น เอาจุคคลที่สอบมัธยมศึกษาที่ ๖ ตั้งหนึ่งพันคนนั้น ถือตั้งแต่ปีไหน คำว่าหนึ่งพันคนนั้น ปีไหนมาถึงปีไหน ถือจาก พ.ศ. ๒๕๔๐ และถ้าหากว่าไปถืออย่างนั้น ผมเห็นว่าเป็นการ ถือที่ไม่ยุติธรรม เพราะจังหวัดกาฬสินธุ์ของผมนี้สร้างและตั้ง โรงเรียนมัธยมมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๔๐ และมีโรงเรียนราษฎร์รับรองวิทยฐานะหนึ่งโรงเรียน นอกจากนั้นยังมีโรงเรียนรัฐบาล แต่ก่อน ~~เรา~~ ^{เรา}ขึ้นกับจังหวัดมหาสารคาม และเรายังไปเรียนที่มณฑลร้อยเอ็ดอีก เพราะว่าการศึกษามันสัมพันธ์ ~~เรา~~ ^{เรา}เนื่องจากเมื่อก่อนเป็นมณฑล ตัวผู้แทนเองก็สำราจมาจากร้อยเอ็ด ฉะนั้นการถือสถิตินี้เป็น ~~แบบนั้น~~ ^{แบบนั้น}นอนหรือไม่ และนอกจากนั้น ข้อ ๔. ซึ่งท่านตอบไม่ได้ว่า ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่กระพุ่มนี้ ~~ผม~~ ^{ผม}รัฐมนตรีมหาดไทยคนที่ไปอยู่ไหนก็คงไม่ได้ทำไว้ จึงทำให้ท่านผู้ช่วยตอบไม่ได้ เอละ ~~ถ้า~~ ^{ถ้า}ข้าราชการค่อไปว่าในการเลือกประเภท ๒ ทั่วประเทศนี้ กระทรวงมหาดไทยทำไม่ถึงได้ให้

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอความเห็นจากกรรมการนิคมอุตสาหกรรมจริงคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมนั้น
เป็นการตั้งขึ้นโดยมติของคณะรัฐมนตรี และส่วนมากก็เป็นผู้แทนราษฎร ในสถาบันนี้ การเลือก
โดยกฎหมายที่กระทรวงกลาโหมโดยกฎหมายก็ ผู้ว่าราชการจังหวัดกับกระทรวงมหาดไทย
ให้ท่านเป็นผู้ที่รับผิดชอบ รัฐบาลมีความจำเป็นอย่างไรจึงทำให้คณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมต้องลง
ความเห็นชอบด้วย และในมติที่เสนอมาท่านใดคัดค้านเอาผู้แทนราษฎรที่จังหวัดเสนอมา
ทุกคนหรือไม่ ในมติที่เสนอมานี้มีชื่อผู้แทนฝ่ายค้านมาหลายจังหวัด แต่ละจังหวัดนั้นท่านก็
คัดค้านเอาเพียง จังหวัดพิจิตร จังหวัดนครปฐม จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดร้อยเอ็ด ส่วน
จังหวัดอื่น ๆ และโดยเฉพาะทุกอย่างไม่อาจก็คือจังหวัดกาฬสินธุ์ไม่เอา กลับไปเอาบุคคล
ซึ่งเรียกว่าบุคคลอื่น ข้าพเจ้าจึงอยากจะทราบว่าท่านเป็นเพราะเหตุใด หรือนักกว่าถ้าเป็นฝ่ายค้าน
รวมแผนกันไม่ได้

พลเอก เกษ เกษประสิทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทยขอตอบข้อคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้ สถิติสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ นั้น ทาง
กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาถึงสถิติผู้ที่ย้ายได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ
ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เริ่มมาตั้งแต่บัดนั้น แล้วก็นับมาว่าจะได้จำนวนที่ต้องการหรือไม่ การที่คิด
มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ นั้น ก็เนื่องจากผู้ที่ย้ายได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในปี ๒๕๕๖ นั้นจะมีอายุประมาณ
มัธยม ๓๐ ปี ใน พ.ศ. ๒๕๕๔ ส่วนในการเลือกสมาชิกประเภทที่ ๒ ทำไมจึงต้องขอความเห็น
จากคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมนี้ ก็เนื่องจากว่าคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมนี้ก็เป็นผู้แทนราษฎรและ
มีความรู้จักมักคุ้นเคยดีรู้จักกับประชาชนในจังหวัดนั้น จึงได้ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นได้
ปรึกษาหารือ เพื่อจะได้คนที่ดีที่สุด แต่ความจริงนั้นสถิติตามกฎหมายเป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการ
จังหวัด ส่วนที่ว่าในบางจังหวัดนั้น ทำไมจึงมีผู้แทนบ้างหรือไม่มีผู้แทนบ้าง อันนี้ผู้สับสนก็ต้อง
ขออภัยว่าไม่ทราบ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : กระชั้นๆจะสุ่มมาก ถ้าหากว่าคนรับ
นิคมคนก่อนจะได้คอมเอง แต่ว่าท่านก็ได้ออกแล้วว่าท่านไม่ทราบข้อเท็จจริง ฉะนั้นข้อซัก
ถามไปว่าที่กระทรวงมหาดไทยไปหลงลงกระทรวงศึกษาธิการ เอาสถิติของปี ๒๕๕๖
มาเป็นเกณฑ์มันยังไม่ถูกต้องใหญ่ ถ้าประชาชนเขารู้อย่างนี้เขามองว่ากระทรวงมหาดไทยไม่มี
หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติปฏิบัติเอง สถิติ พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น คนจะอายุครบ พ.ศ. ๒๕๕๖
ต้องเป็นคนเกิด พ.ศ. ๒๕๖๖ คนที่สอบไล่ได้มัธยมปีที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๖ ต้องเป็นคนเกิดใน
พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยเขาจะอย่างนี้ยังอยู่ในยุคก่อนมีส่วนหนึ่งใน พ.ศ. ๒๕๕๖ สำเร็จมัธยมปีที่ ๔
ด้วย ฉะนั้นสถิติที่ท่านเอามาจากกระทรวงศึกษาธิการจึงเป็นสถิติที่ไม่แน่นอน และเป็นการสุ
กคจึงหวังอีกที่เขามีสถิติการศึกษาที่อยู่แล้ว และนอกจากนั้น...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ได้ซักเลยนะเนี่ย

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมจะซักข้อใหม่ ข้อนี้ท่านก็บอกว่าท่านได้
เอามาจากกระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็ยกให้กระทรวงศึกษาธิการ รับไม่พิจารณาใหม่ก็แล้ว
กัน ที่ผมสงสัยเรื่องสมมติประเภทที่ ๒ นี้คือการเลือกวิธีปฏิบัติสมมติประเภท ๒ ~~ประเภทที่~~
วิธีปฏิบัติเป็นอย่างนี้ คือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเดิมผู้ว่าราชการจังหวัดเขารับการอบรมแล้วให้
ไปเลือกสมมติประเภทที่ ๒ โดยเสรี ครั้นต่อมากระทรวงมหาดไทยได้คำสั่งกำชับให้ผู้ว่า
ราชการจังหวัด เลือกเอาคนที่คณะกรรมการนิคมผู้ปฏิบัติ เป็นผู้สนับสนุนเท่านั้น ผู้ว่าราชการ
จังหวัดจังหวัด เช่นจังหวัดกาฬสินธุ์ไม่ยอม โดยเสนอเอาชื่อข้าพเจ้ามาด้วย จังหวัดอื่นเขา
ไม่มาด้วย แต่เขาก็ได้หมด เหลือข้าพเจ้าคนเดียว ไม่ใช่ถูกเข้าข้างตัวเองแล้ว คือว่าพูดให้เป็น
ตัวอย่างและอยากจะทำให้ท่านตอบเมื่อถามว่าเพราะผู้แทนฝ่ายกรรมการนิคมผู้ปฏิบัตินั้น เป็นผู้
ข้างวางเป็นผู้จักมักจี่แก่ราษฎร เอาข้าพเจ้าจะเห็นใหญ่ นายเลียง ไชยกาลเป็นรัฐมนตรี
๓ เป็นผู้แทนราษฎรมา ๑๔ ปีแล้วเป็นผู้แทนจังหวัดอุดรฯ นายนพบุรุษ ทองสวัสดิ์ เป็นรัฐมนตรี
มหาดไทย เป็นผู้แทนจังหวัดลำปาง นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ เป็นผู้แทนจังหวัดกระบี่

เทียบกับครู พวกหน้าใหม่ ๆ ได้เป็นทุกคน คุณเลียง ฯ คุณเสวตร ฯ คุณบุญเที่ยง ฯ ไม่เป็น
คุณเทพ ฯ เขาก็ต้องไปสมัครประเภท ๑ นี่หรือที่ว่าคุณรู้จักมีใครจะดีกว่ากัน ข้าพเจ้า
ว่าการที่ท่านปฏิบัติเช่นนั้น มันผิดต่อความมุ่งหมายของระบอบประชาธิปไตยหรือไม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปี่ ฯ ก็ไม่ใช่สักอะไร จะมาค่อว่าอย่าง
เดียว ซักอะไรมั่ง

นายธาดายุทธ ไชยคำมั่ง (ถูกถาม) : ก็มันนะสิ การปฏิบัติเช่นนี้เป็นการชอบ
กับวิธีปฏิบัติของระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ เพราะเหตุว่าท่านผู้นี้แหละเคยรับรองว่าต่อไป
ไม่ให้คณะกรรมการนิติบัญญัติไปควบคุมข้าหลวงอีก และต่อไปข้าพเจ้าจะซักว่าสมาชิกในสหพรรค
นี้จะมีสิทธิเหมือนกับคณะกรรมการนิติบัญญัติครั้งก่อนอีกหรือไม่ในการเลือกทั้งประเภท ๒ เลือก
ทั้งประเภท ๑ ในสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด และขอประธาน ไชยคำมั่งที่กล่าวทั่ว ๆ
ไป เพราะเป็นแบบ

สภาผู้แทนราษฎร ค. ๑๑/๒๕๕๕ (สามัญ)

เขียน ก. ๖/๑

พลเอก เกษ เตชประทีป รัฐบาลที่ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่าในเรื่องการแต่งตั้งสมาชิกประเภทที่ ๒ ว่ากันนี้ คือว่าเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเขาได้พิจารณาเสนอชื่อมาแล้ว เสนอมาเป็นจำนวนเมื่ออาหลั้วไว้ ฉะนั้นการที่จะแต่งตั้งใครนั้นเป็นสิทธิของรัฐบาลที่ว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้พิจารณาความคิดเห็นความเห็นของท่าน ซึ่งผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ้าว ไหนท่านว่าจะไม่รักอย่างใจเล่า

นายชาญยุทธ์ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ก็ยังเอ็งท่านตอบประเด็นนี้มาก็ยังมีอีกอันหนึ่งนะครับ คือว่าจังหวัดกาฬสินธุ์นะ ทางกระทรวงมหาดไทยโทรเลขไปว่าให้ผู้สมัครประเภท ๑ รับถอนตัวออก เพื่อจะแต่งตั้งเป็นประเภท ๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดโทรเลขมาที่เดียวให้กระทรวงมหาดไทยรับนายสัมพันธ์ สมสาธา เป็นสมาชิกประเภท ๒ เพราะถอนตัวแล้ว แต่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยว่านายสัมพันธ์ สมสาธาเป็นผู้ของนายชาญยุทธ์ ไชยคำมิ่ง ให้ถอนตัวออก ผลที่สุดนายสัมพันธ์ ๑ เลื่อนเป็นประเภท ๑ ก็ไม่ได้เป็น ประเภท ๒ ก็ไม่ได้เป็น การที่รัฐบาลทำให้เขาเสียสิทธิเช่นนี้ ท่านรู้สึกอย่างไรบ้าง และตัวอย่างอย่างนี้จะให้มีอีกไหมและการเลือกตั้งสมาชิกประเภทที่ ๒ บางจังหวัดเช่นอย่างจังหวัดอุบล ๑ ท่านคงจำได้ ๗ เรื่องของนายเนย สุริยา กับนายทองสุข พันแพง และนายมงคล ๑ นะ เพราะกระทรวงมหาดไทยทำผิด ผิดอย่างไรท่านจะตอบในที่นี้ได้ไหม พี่สมาชิกประเภทที่ ๒ ที่เลือกตั้งมาทั่วทุกคนในประเศไทยนี้เป็นผู้ไปรับรองคุณวุฒิไปวางให้ข้าหลวงทุกคนใหม่ มีใบรับรองแพทย์ไปวางทุกคนใหม่ ประกาศขึ้นบัตรรับรองพื้นความภูมิทุกคนใหม่ ฉะนั้นท่านยังไม่แน่ใจ ท่านจะสำรวจอีกไหมได้ไหม

พลเอก เกษ เตชประทีป รัฐบาลที่ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องหลักฐานของคุณสมบัติของผู้ที่จะรับเลือกตั้งนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยได้ตั้งไปยัง

สภาผู้แทนราษฎร ค. ๑๑/๒๕๕๔ ๔ (สามัญ)

เขียน ค. ๒/๒

๗๐/

ผู้ว่าการการจังหวัดในการที่จะปฏิบัติ แต่ส่วนที่จะปฏิบัติวิญญูหรือไม่นั้น ก็ทาง
กระทรวงมหาดไทย ไม่มีทางที่จะทราบ นอกจากจะมีเรื่องหรือมีผู้ร้องขึ้นมาจึงจะได้สอบสวน
ต่อไป ส่วนการปฏิบัติต่าง ๆ ที่อาจจะไม่เป็นที่ยอมรับของท่านสมาชิกผู้ใดหรือไม่ก็ขอ
เรียนว่าในเรื่องนี้เป็นการปฏิบัติของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ตามกฎหมายซึ่งถ้า
หากไม่ยอมรับเรื่องในคราวต่อไปอาจจะไม่เห็นชอบด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเรียนให้ทราบว่าสาระสำคัญของ

ข้อไปพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างการพิจารณาจากครั้งที่๑๐/๒๕๕๔

(สามัญ) ชุดที่ ๑ คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติการระงับข้อพิพาท การ พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่...) พ.ร. ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ เจริญรัฐบาลเสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติมีครประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

แก้ไขความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมีครประจำตัว
ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ.
๒๕๕๔

เหตุผล

เนื่องจากมีครประจำตัวข้าราชการตามพระราชบัญญัติมีครประจำตัว
การ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๔ มี
กำหนดเวลาให้ใช้ได้ ๕ ปี แต่ "ทหารกองประจำการ" เป็นผู้ที่รับราชการทหารอยู่เพียง
ชั่วระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี ทั้งมิได้เป็นข้าราชการตามความมุ่งหมายของทางราชการ โดย
ตรง และต้องมีครประจำตัวตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหมอยู่แล้ว จึงไม่ควรกำหนด
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้

แต่ "ทหารประจำการ" เป็นข้าราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหมเช่นเดียวกับ
ข้าราชการกลาโหมพลเรือน มิได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติให้มีครประจำตัว จึงสมควร
กำหนดให้มีครประจำตัวตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย.

สำเนาถูกต้อง/.

แผนกระเบียบวาระ
จำนวน ๑ พ/ท.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

มีครประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมีครประจำตัวข้าราชการ
พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมีครประจำตัวข้าราชการ
พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่...) พ.ศ.
๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมีครประจำตัว
ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ.
๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า

(๑) ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ

พลเรือน

(๒) ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ

ตุลาการ

(๓) ข้าราชการส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร

ราชการส่วนจังหวัด

(๔) ข้าราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม

สถาปนาพระราชกฤษฎีกา ค. ๑๑/๒๔๔๔ (ฉบับที่ ๑)

เดือน ค. ๖/๓ ก.

พลเอก สุนทรภู่ ขุนศรีวิชัย รัชมานะช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ท่านประธาน 7
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระทรวงกลาโหมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่...)
พ.ศ. ๒๔๔๔.

โดยมีหลักการเพื่อแก้ไขความไม่มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ
พ.ศ. ๒๔๔๔

และมีเหตุผล เนื่องจากบัตรประจำตัวข้าราชการตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัว
ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๔๔๔ มี
กำหนดเวลาให้ใช้ได้ ๕ ปี แต่ "ทหารกองประจำการ" เป็นผู้รับราชการทหารอยู่เพียง
ชั่วระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี ทั้งมิได้เป็นข้าราชการตามความมุ่งหมายของทางราชการโดย
ตรง และยังมีบัตรประจำตัวตามหลักบัตรของกระทรวงกลาโหมอยู่แล้ว จึงไม่ควรกำหนด

ไว้ในพระราชบัญญัตินี้

แต่ "ทหารประจำการ" เป็นข้าราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหมเช่นเดียวกับข้าราชการกลาโหมพลเรือน มิได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติให้มีบัตรประจำตัว จึงสมควรกำหนดให้มีบัตรประจำตัวตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย.

นอกจากนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนผู้เพิ่มเงื่อนไขนอกจากหลักการและเหตุผลนี้คือว่าความจริงร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ขอแก้ไขไม่ได้แก้ไขอะไรมากมาย แต่เป็นแค่เพียงขอแก้ไขเฉพาะศัพท์คำเดียวเท่านั้น นอกจากนั้นส่วนที่ปรากฏในพระราชบัญญัติที่เสนอมาให้เป็นข้อความเหมือนกัน คือเนื่องจากมีคำว่า "ทหารกองประจำการ" กับ "ทหารประจำการ" ทหารกองประจำการนั้น ตามความหมายของกระทรวงกลาโหมหมายถึงว่าเป็นทหาร

ซึ่งมีราชการเพียง ๒ ปี ส่วนคำว่าทหารกองประจำการ ๆ นั้นหมายความว่าบุคคลที่รับราชการ
เป็นทหาร เช่นอย่างนายทหาร หรือข้าราชการทั่วไปอยู่ในเวลาเดียวกัน ไม่ใช่ ๒ ปี สองปีคือ
ทหารเกณฑ์เข้ามา เราเรียกว่าทหารกองประจำการซึ่งเป็นความหมายไม่ตรงกัน และก็ทหาร
ที่เกณฑ์เข้ามารับราชการ ๒ ปีนี้แม้จะประจำตัวอยู่แล้วเป็นพิเศษตามระเบียบของกระทรวง
กลาโหม เพราะฉะนั้นจึงต้องขอแก้ไขเนื่องจากศัพท์คำเดียวกัน

๑๑.๔๐ น.

ร้อยโท พันธุ์ ๓ ถกลาง (ปราจีนบุรี) : สำหรับพระราชบัญญัติที่ออกมาเป็นการ
แก้ไขพระราชบัญญัติเดิมซึ่งอยู่ใน พ.ศ. เดียวนี้ทำให้กระหม่อมนึกถึงการปฏิบัติของคณะรัฐบาลนี้
ซึ่งตลอดมาโดยกระทรวงต่าง ๆ สิ่งทำโดยอาการรุกคืบสู้รบและก็ไม่ยอมถอยพอสักเท่าใด พ.ศ.
เดียวกันนี้ แม้แต่จะแก้ไขบางสิ่งบางอย่างนิด ๆ หน่อย ๆ ก็มันเป็นการทำให้เสียเวลาของสภา
ไปอันมาก เพราะฉะนั้นสำหรับในเรื่องนี้กระหม่อมก็เห็นด้วย คือว่ามันก็จะเป็นอย่างนั้นแหละ
แต่โดยที่เวลานั้นกระหม่อมเห็นว่าการแปรรูปคดีของฝ่ายค้านท่านก็ไม่รับฟัง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียว ๆ นี่เป็นวาระกัน

ร้อยโท พันธุ์ ๓ ถกลาง (ปราจีนบุรี) : วาระกันแต่ก็ค้านครับ ผมเห็นด้วย แต่
ผมยังมีข้อแม่ที่ค้าน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีความข้องใจอะไรอย่างนั้นหรือ
วาระกันหรือสนับสนุนอย่างไร

ผู้ว่าร้อยโท พันธุ์ ๓ ถกลาง (ปราจีนบุรี) : ครับ ที่นี้สำหรับที่เป็นมาแล้วก็ยอมต้อง
ถือว่าคณะรัฐบาลนั้นได้พิจารณาโดยดีแล้ว จึงได้เสนอเป็นพระราชบัญญัติขึ้นมา เพราะฉะนั้นใน
ระยะนี้ถ้าจะอย่างหนึ่งอย่างใดก็ขอให้ถือเป็นหลักว่าเมื่อปฏิบัติไปแล้วอย่างไรขอให้มีความนิ
สัคคของรัฐบาลนี้ ขอให้พิจารณาในเรื่องที่จะหลักทางต่อไป คือว่าถ้าหากว่าดีอย่างนั้นคิดแล้ว
แต่ ๆ ก็ทำอย่างไรกันครับ คุณในกรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นสุก ผมขออย่าค้าน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะว่าหลักการอะไรก็ว่า ให้พูดอย่างนั้น

ร้อยโท พันธุ์ ๓ ถกลาง (ปราจีนบุรี) : ถูกแล้วครับ แต่ผมกำลังพูดอยู่นี้ผมค้านหรือ

นายสมชาย เพราะฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมขอเชิญชวนที่จะร่วมกันช่วยกัน
เพื่อที่จะให้มันเป็นไปตามมติเดิม

๑๐.๔๓ น.

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ความจริงท่าน
สมาชิกผู้เกียรติที่ลุกขึ้นมานี้ไม่ได้ค้านในหลักการ ไม่ได้พูดถึงสิ่งที่เป็นการผิดประ
มาติฐานโดยกฎหมายใด นอกจากเป็นโจทก์ที่บอกว่ารัฐบาลโดยใครระโยชน์ ไม่มีสาระ
อะไรเลย ข้าพเจ้าก็บอกแล้วว่าสิ่งที่เขาเขียนในคำพิพากษา จึงเกิดขึ้นที่เขารู้สึกว่าท่าน
ว่าการแต่งตั้งผู้ใดก็เป็นการที่ท่านบริหารอยู่แล้ว และนอกจากนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอชี้แจง
ว่าในชั้นเดิมที่มีมติพิพากษานั้นก็เพราะเหตุว่าทางกระทรวงกลาโหมได้เป็นกรรมการร่วมด้วย
และนอกจากนี้ที่ท่านว่าเพราะไม่ฟังคำแนะนำ ไม่เป็นความจริง ที่ไม่เป็นความจริงก็เพราะ
เหตุว่าในผู้ใดแม้ว่ามติของนาย ๔ ก็ถือว่าทหารกองมรดกการนี้โดย เมื่อไม่ผู้ใดแม้ว่ามติ
ก็เลยจึงออกเป็นพระราชบัญญัติให้ เมื่อทางสภาผู้แทนราษฎรจะเห็นชอบแล้วจึง
เป็นมติว่าเป็นสิ่งที่ผิดอยู่แล้ว อะไรที่ผิดเราก็แก้ไขได้ ไม่ใช่ว่าแก้ไขไม่ได้จึงมีสิ่ง
เรื่องเหล่านี้ได้โดยนายอรรถราชวิชัยกับคณะ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ (ต่อ) : ไม่มีการฟ้องร้องว่าท่าน ผิดอะไรในทาง
การปฏิบัติราชการ

ผู้ว่าการประปาส่วนภูมิภาค : เมื่อไม่มีการฟ้องร้องว่าท่าน ผิดอะไรในทาง
การปฏิบัติราชการ ก็ไม่มีการฟ้องร้องว่าท่าน ผิดอะไรในทาง
การปฏิบัติราชการ

มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน

ผู้ว่าการประปาส่วนภูมิภาค : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ผู้ว่าการประปาส่วนภูมิภาค : เป็นมติของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร ก. ๑๑/๒๕๕๘ (ฉบับที่)

๘๐/๓
อุทธรณ์ ๓.๑/๓

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เสนอกรรมาธิการ

พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ขอรกรรมาธิการ

สภาผู้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐสภาขอเสนอกรรมาธิการสามัญ เพื่อ
ให้มีผู้แทนสองฝ่ายขึ้น ถือว่ามติได้เป็นกรรมาธิการสามัญ แล้วปฏิบัติ

พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : แปรมติภายใน

วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐสภาขอเสนอแปรมติ ๑ วัน เป็นมติว่า

มติเสนอแปรมติ ๑ วัน สำหรับกรรมาธิการแก้ไขร่างกรรมาธิการ การทหาร

ต่อไปพิจารณาในเรื่องวาระที่ ๘ อันได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติสภาพการศึกาแห่งชาติ

รศ.โท จารุมิตร เรื่องสุวรรณ (ชอนแทม) และนายถวิล วัฒนานนท์ (สุพรรณบุรี) เป็นผู้เสนอ
เพื่อทบทวนแก้ไขได้

(สำเนา)
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

ให้จัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติขึ้น

เหตุผล

โดยที่เรายังไม่มีสภาการศึกษาแห่งชาติ จึงเห็นควรจัดให้มีขึ้น เพื่อให้สภาการศึกษาแห่งชาตินี้ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการศึกษาได้ร่วมกันดำเนินการสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวแก่การศึกษา

เหตุผลโดยละเอียดจะได้แนลงในสภานุ้แทนราษฎร.

สำเนาถูกต้อง/.

แผนกระเป๋ยบวาระ
จำนงค์ พ/ท.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕...

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติขึ้น มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณาและดำเนินการเกี่ยวกับแผนการศึกษาชาติ
๒. พิจารณากำหนดหลักสูตรการศึกษา
๓. พิจารณาอนุมัติแบบเรียนที่ใช้ในสถานศึกษา
๔. พิจารณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดตั้งงบประมาณประจำปี และการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับอนุมัติเป็นเงินก้อน และเงินบำรุงการศึกษาอื่น ๆ
๕. พิจารณานำเสนอเรื่องซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้นำเข้าปรึกษา

มาตรา ๔ ให้สภาการศึกษาแห่งชาติประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิบดีกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิการบดีมหาวิทยาลัยทุกแห่งเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง กับกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า ๑๐ คน แต่ไม่เกิน ๑๕ คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่ทรงคุณวุฒิโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๕ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่เป็นเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติโดยตำแหน่ง มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมงานธุรการของสภาการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้ประธานเป็นผู้เรียกประชุมสภาการศึกษาแห่งชาติ และให้เลขาธิการเป็นผู้ดำเนินการตามมติของสภาในความควบคุมของประธาน

(โปรดพลิก)

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งมีกำหนดห้าปี ในวาระเริ่มแรก เมื่อครบกำหนดสองปีครึ่ง ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจับสลากออกจากตำแหน่งครึ่งหนึ่ง กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนี้จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นการชั่วคราวก็ได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุก
- (๔) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกจากตำแหน่ง

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรานี้ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ เข้าแทนกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งนี้ ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๐ เมื่อประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกตั้งกันขึ้นเป็นประธานในที่ประชุมเฉพาะคราวประชุมนั้น

มาตรา ๑๑ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ กรรมการคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นไปอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัติ.

(ลงชื่อ) ร.ท. จารุบุตร เรืองสุวรรณ, นายถวิล วิทยานนท์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) เด็จ, ประภาส คงสมัย, อาวีณ, ส.อิสรางกูร, อรพิน, เสวต, หลวงเจริญ, ไถง, น้อม อุประมัย, หิม, เสียง, ส.เตลาน, พัน, แคล้ว, ร.ท.พิทักษ์ ผลสาธ, สานนท์, ป.จุลละเกษ, บุญคุ้ม, ถัด พรหมมาพ, คล้าย, บุญแห่ง ผู้รับรอง

นางอุกคอง/

๑๐.๔๕ น.

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๘... โดยมีหลักการว่า ให้จัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติขึ้น
เหตุผล โดยที่เราไม่มีสภาการศึกษาแห่งชาติ จึงให้กระทรวงศึกษาธิการ
สภาการศึกษาแห่งชาติขึ้นประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการศึกษา โดยร่วมทั้งดำเนินการส่วนที่
ที่เกี่ยวกับการศึกษา เหตุผลรายละเอียดในการที่ข้าพเจ้าขอเสนอร่างกฎหมายนี้ซึ่งได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา ก็เนื่องจากได้พิจารณาเห็นว่าการศึกษาไม่มีอะไรเป็นของตัวเองบุคคล
หนึ่งบุคคลใดหรือพรรคหนึ่งพรรคใด เป็นเรื่องส่วนรวมของชาติบ้านเมือง เราควรจะนำในเรื่อง
หลักหรือเรื่องวิธีดำเนินการศึกษาของชาตินี้ ควรจะมีหลักการอันหนึ่งและก็มีควรจะมีสถาบัน
สูงสุด มีสภาสูงสุดประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีความรู้เชี่ยวชาญ
ชาตในทางด้านการศึกษาได้เป็นผู้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่าโดยร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มา ก็ได้พิจารณาถึงเสียงประชาชนโดยทั่วไป ในขณะนี้ได้พิจารณาพิจารณาการศึกษาของชาติ
ไม่ในทางที่ว่าการศึกษาไม่มีเท่าที่จัดตั้งเท่าที่เป็นมาหลายหลายสมัย มีความรวบรวม
มีความไม่แน่นอนเป็นต้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
เหล่านี้เป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
แก้ไข ๓ เวที ๓ ครั้งก็ยังไม่จบมาเลย เราจะมีสิ่งเป็นแนวทางยึดมั่นในสิ่งที่มาลงจะให้
มีสภาการศึกษาเป็นสถาบันสูงสุดที่จะได้พิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาส่วนรวม
ของชาตินี้ ประเด็นสำคัญในการที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาว่า ถ้าหากว่าจะ
ได้กฎหมายว่า ๑ จะเห็นได้ว่าสภาการศึกษาซึ่งมีหน้าที่ของชาติมีอำนาจหน้าที่ คือ ๑
เกี่ยวกับพิจารณาและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งนับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุด เป็น
หัวใจสำคัญที่สุดในเรื่องการศึกษาของประเทศไทยบ้านเมือง เรื่องแผนการศึกษาชาตินี้ ขณะ
นี้ที่ประเทศไทยของเราประกาศใช้เป็นแผนการศึกษาของชาติแล้ว แต่ว่าแผนการศึกษาจะไปอาจ
ให้มีมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข แต่ว่าการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขไม่ได้

ควรที่จะต้องนำเข้ามาการศึกษาหาวิธีในสถานการณ์ที่แข่งขันกันสูงที่สุดนี้ นอกจากนั้น
ในเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร ก็ที่ การอนุมัติใบประกอบวิชาชีพที่ เกี่ยวเนื่องกับปริมาณหรืองบลงทุน
การศึกษาอื่น ๆ ได้ และขอแนะนำต่าง ๆ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะได้นำเข้ามา
พิจารณาหรือที่ ควรจะได้รับการพิจารณาจากต้นทรงจากบุคคลซึ่ง เป็นผู้คลั่งคลั่งในสมองของชาติใน
ด้านการศึกษา ในการที่ข้าพเจ้าได้ร่างตัวแปรว่าชาติได้ผ่านรับสมาชิกหรือกรรมการของสภาการ
ศึกษาของชาตินี้ให้ประกอบไปด้วยบุคคลซึ่งจะยังอยู่ในราชการส่วนหนึ่งและบุคคลซึ่งอยู่นอกวง
ราชการส่วนหนึ่ง เหตุใดข้าพเจ้าจึงร่างเช่นนั้น ก็เพราะเหตุว่าสำหรับการพิจารณาในเรื่องการ
ศึกษาของชาติควรจะเอาบุคคลซึ่งต่างต่างต่าง เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการศึกษาในปัจจุบัน
ได้มีส่วนร่วม เข้าด้วยจึง ได้พิจารณาแล้วเลือกเอาบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องในวงการศึกษาของชาติ
คืออาชีพที่กรมในการกระทรวงศึกษาธิการ ทำมาผลิตกระทรวง รัฐมนตรีว่าการ และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ บุคคลเหล่านี้อยู่ในกลุ่มซึ่งมีรับราชการมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์
กับการศึกษาอยู่ในขณะปัจจุบันและอีกบุคคลซึ่งต่างต่างต่าง เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัย
ทุกแห่งซึ่งมีอยู่ ๕ - ๖ แห่งอยู่ในประเทศไทยได้คิดว่า เป็นคนซึ่งมีสมองซึ่ง เกี่ยวข้องกับการ
ศึกษาของชาติ สำหรับการบุคคลภายนอกนั้นจะได้พิจารณาให้ได้อีกสำหรับบุคคลที่เป็นที่นับสมองขึ้นหัว
กระดิ่ง ๆ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งขึ้นโดยได้รับความเห็นชอบ
จากสภาผู้แทนราษฎรซึ่งจำนวนเท่าที่ได้พิจารณาแล้ว ทั้งสองฝ่ายที่ฝ่ายที่ให้นำราชการ
ประจำอยู่ในขณะนั้นและฝ่ายที่อยู่นอกประจำการที่จะได้จำนวนประมาณ ๓๐ - ๔๐ คน ซึ่ง เป็น
จำนวนเหมาะสมในการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการศึกษา ซึ่งมีอีกประเด็นหนึ่งที่
โยมาจะกราบเรียนต่อสภา คือปัญหาว่ากฎระเบียบนั้นอาจจะเข้มงวดหรือว่ามีกฎหมายอื่นใด
ที่นำมาอยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็ได้พิจารณาจากกฎระเบียบอื่น ๆ เท่าที่เห็นเห็นได้ คือพระราชบัญญัติครู
ในพระราชบัญญัตินั้น มีหน้าที่ให้ครูสภาสำหรับครูสภาอันอาจหาที่ที่มีชีวิตได้ เกี่ยวกับการที่
จัดการศึกษาของชาตินั้น อำนาจของครูสภาเป็นแต่เพียงอำนาจในการให้คำแนะนำ เบื้องแต่ให้
คำแนะนำหรือเป็นที่ปรึกษาเท่านั้น มิใช่ที่จะให้การบังคับใช้แล้วจะเริ่มการที่ผู้บังคับจะต้อง

ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการตามที่ได้สรุปสภาได้ลงมติเห็นว่า ให้มีวิชาทหารอีกแค่ประการใด
ไม่ แต่ทว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีวัตถุประสงค์ประสงค์ในชั้นที่จะเป็นการบังคับ ในบางกรณีซึ่ง เกี่ยว
ส่วนใดส่วนหนึ่งของประเทศชาติบ้านเมืองที่จะให้กระทรวงศึกษาธิการก่อนจะดำเนินการ เกี่ยว
กับการศึกษาส่วนใหญ่ ๆ ก็จะต้องนำเข้าวิชาทหารหรือได้รู้ความเห็นชอบจากสภาการศึกษา
เสียก่อน เช่นเป็นต้นว่าอย่างข้อเขียนมาแล้ว ๗ ในเรื่องแบบการศึกษาชาติศึกษา ศึกษาศาสตร์
แบบเรียนที่ดี ประมวลการสอนที่ดี และงบประมาณอื่น ๆ ๗ ก็ที่ สภาผู้แทนราษฎรสมัยนั้นใน
แต่เพียงว่าเท่าที่ได้ร่างมาในพระราชบัญญัติฉบับนี้ สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นว่า ผู้ให้คำ
ปรึกษาหารือ ไม่ใช่ว่าจะถึงขั้นที่จะไปถึงนโยบายส่วนการใช้จ่ายเงินทองผูกมัดรัฐบาลว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการแต่ประการใด ที่อีกประการหนึ่งเท่าที่ได้มีท่านบางท่านได้กรุณาชี้ให้คำ
ชี้แจงว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการชักนัยส่วนราชการบริหารซึ่ง ได้จัดกระทำอยู่เวลานี้
กระผมขอกราบเรียนต่อสภาผู้ว่า ในหลักการที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มานั้น ไม่มี
วัตถุประสงค์ในการที่จะยุบกระทรวงศึกษาธิการแต่ประการใด กระทรวงศึกษาธิการนั้นยังคงเป็น
ต่อไปอยู่ แต่ทว่าข้อใหม่สำคัญที่สุดในการที่จะรับมติชอบในการที่จะทำให้การศึกษาของชาติ
เจริญรุ่งเรืองไปโดยไม่ผิดพลาด คือมีความประสงค์สำคัญยิ่งในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มา ก็เนื่องมาจากอยากจะให้การศึกษา การดำเนินงานของศึกษาของชาตินี้ไม่ไปโดยบังเอิญ
ฐานมั่นคง ไม่รวนเร เน้นความประสงค์สำคัญยิ่ง เช่นนี้ สำหรับปัญหาเรื่องอื่น ๆ ขอบเขตของเกี่ยว
กับกระทรวงศึกษาธิการนี้ เป็นเรื่องปลีกย่อย แต่ว่าหลักการนี้สามารถที่จะให้เกิดความมั่นคง
จะทำให้เกิดความมั่นคงไม่รวนเรในเรื่องแบบการศึกษา ถ้าหากว่าเกิดความไม่มั่นคง
เกิดความรวนเรดังที่กล่าวไปโดยมากก็จะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศชาติบ้านเมือง โดย
เฉพาะอย่าง ๗ ในเรื่องการศึกษาของชาติกระทรวงศึกษาธิการจะเห็นชัดว่าตั้งแต่เริ่มชีวิตมาตลอด
ของประชาชนชาวไทยซึ่งเป็นจำนวนแสน ๆ ล้าน ๆ ไม่ใช่เราจะเอาการศึกษาของชาติไป
เป็นเครื่องทดลองที่จะเอาชีวิตเด็กคนหนึ่งมาทดลองว่าสิ่งเร้ามาเป็นเครื่องทดลอง เกี่ยว

กับการดำเนินการศึกษา

แล้วก็เปลี่ยนกันไปเปลี่ยนกันมา ซึ่งในเรื่องนี้ท่านผู้มีเกียรติทุกคนคงได้ตระหนักอยู่แล้วในเรื่องข้อบกพร่องเรื่องความไม่แน่นอนกลับไปกลับมาของการดำเนินการศึกษาของประเทศในขณะนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้เสนอความคิดเห็นนี้มาก่อสภา แต่สิ่งที่รับกฎหมายฉบับนี้จะเป็นอย่างไรต่อไปนั้นก็ขอฝากความคิดเห็นไว้ต่อสภานับอันสูงที่สุดคือสภานี้สำหรับที่จะมีความคิดเห็นจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้เพียงใดหรือไม่นั้น ก็แล้วแต่สภา

๑๐.๕๓ น.

นายเอื้อ จันทรวงศ์ (นครพนม) : ร่างพระราชบัญญัตินี้มันเห็นว่าช่วยแนวความคิดของผู้เสนอร่างแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีแนวความคิดที่ คอการให้การศึกษาของชาตินี้ถูกหน้าไปอย่างรวดเร็วทันกับกาลสมัย แต่ข้าพเจ้าขอย้ำใจอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นหนึ่งคือในมาตรา ๓ อำนาจหน้าที่ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้มันปรากฏว่า กระทรวงศึกษาธิการก็ยังคงมีอำนาจหน้าที่กระทำอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว ถ้าหากพระราชบัญญัตินี้มันได้ผ่านสภานี้ไปแล้ว ก็จะเป็นงานซ้อนงานขึ้นมาอีกทีหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเมื่อรับร่างพระราชบัญญัตินี้มันไปแล้ว เกิดสภาพการศึกษาขึ้นแล้ว งานของสภาการศึกษานี้ก็ไม่ใช่เป็นอิสระ กระทรวงศึกษาธิการได้ผู้กระทำอยู่ และประเด็นที่ ๒ นั้น รัฐธรรมนูญมาตรา ๗๕ ได้ให้เสรีภาพในการศึกษาอบรมแก่บุคคลทุกบุคคลอย่างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นในร่างพระราชบัญญัตินี้มันข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ปรากฏชัดในมาตราใดมาตราหนึ่งว่าให้เป็นสภาอิสระ แต่กระทรวงศึกษาธิการเอาไปเอามาให้เป็นสภาคล้าย ๆ กับสภาอื่น ๆ ก็ไม่แตกต่างอะไรกับมากมายนัก ถ้าจะให้เป็นสภาอิสระแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย อยากจะให้ได้อย่างสภาการศึกษาที่ อย่างกับนานาประเทศ แต่อยากจะให้เป็นอิสระ แต่ที่เกรงว่าจะไม่เป็นอิสระ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นอยู่ ๒ ประเด็นนี้ว่า ยังไม่เห็นควรที่จะรับร่างพระราชบัญญัตินี้

๑๐.๕๔ น.

นายเปตัง จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ ความ

๙//

จริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านผู้เสนอก็ได้มาปรึกษาหารือ ข้าพเจ้าก็ได้ให้ความคิดเห็นใน
ฐานะที่เคยรับราชการครูมาเป็นเวลานานพอสมควร ทั้งนี้ก็โดยที่ตระหนักเห็นว่าการศึกษา
เป็นเรื่องของชาติบ้านเมืองและเป็นสิ่งสำคัญในระบบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นที่
ยอมรับกันทุก ๆ คนว่า การปกครองประเทศโดยบ้านเมืองใดจะเป็นประชาธิปไตยได้รวดเร็ว
มากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชน การศึกษาของประชาชนนี้นับตั้งแต่เปลี่ยน-
แปลงการปกครองมาเป็นเวลา ๒๐ กว่าปี ก็นับว่ายังไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร ทั้งนี้ข้าพเจ้า
เห็นว่าเนื่องจากจักรกลหรือการจัดการหรือการดำเนินงานของบ้านกร ฆรวรศึกษาเท่าที่
เรามีตลอดมานั้น คงจะมีจุดบกพร่องสิ่งหนึ่งประการใดซึ่งสำหรับเราในฐานะที่มีหน้าที่ในการ
ที่จะอ่านวยการศึกษานี้ สมควรที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขกัน หลักการและเหตุผลประการต่าง ๆ
ผู้เสนอก็ได้อธิบายกันมานานพอสมควร ในที่นี้ข้าพเจ้าก็จะได้อธิบายสนับสนุนเพิ่มเติมใน
บางสิ่งบางอย่าง ซึ่งผู้เสนอยังไม่ได้กล่าวไว้ นี่ทางหนึ่ง อีกทางหนึ่งก็สมาชิกที่มาคัดค้าน
ร่างกฎหมายฉบับนี้ในเรื่องที่ว่าสมานนี้จะไม่เป็นสมาชิกอิสระ ซึ่งผู้คัดค้านเองก็ยอมรับว่าสมาน
จะให้สถานะมีขึ้น แต่ให้เป็นอิสระจริง ๆ ในขณะนั้นเห็นว่ายังไม่เป็นอิสระ ก็ไม่อยากจะให้มีขึ้น
นี่เป็นประการที่ ๒ ที่ข้าพเจ้าจะได้อธิบายต่อสมานนี้ต่อไป เอาประเด็นหลักนี้ก่อนในเรื่องว่า
อิสระหรือไม่อิสระประการใด เป็นที่ยอมรับกันว่า การที่การศึกษาจะเจริญรุดหน้าไปเพียงใด
หรือไม่นั้น คงจะเป็นที่แน่ใจกันว่า เพียงแต่อาศัยบ้านกร ฆรวรศึกษาธิการแต่บ้านเดียวนั้น
เห็นจะไปไม่รอด และข้าพเจ้าก็เข้าใจความวิตกเลวอย่างนั้น แม้แต่รัฐมนตรีในรัฐบาลนี้
ประธานโฆษ ท่านรัฐมนตรีศิริ ฯ ก็ยังบอกว่า ถ้าจะเอาเงินงบประมาณทั้งสิ้นมาบำรุงการศึกษา
แต่บ้านเดียวแล้ว งบประมาณแผ่นดินทั้งปีก็ไม่พอที่จะใช้จ่าย ในเรื่องบ้านขยายการศึกษา อะไร
ต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นก็รวมความว่าทุกฝ่ายมีความเห็นแล้วว่า ในด้านการศึกษาที่ นอก
จากรัฐบาลแล้ว จะต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชนอื่น ๆ อีกด้วย เป็นการช่วยกันให้การ
ศึกษารุดหน้าไป แต่ในการที่จะให้ประชาชนอื่น ๆ ได้ช่วยเหลือในสิ่งหนึ่งสิ่งใดในเรื่องการศึกษา

นี่ ก็เป็นสิ่งที่เราได้ปรับปรุงแก้ไขกันต่อมา แม้แต่ความรู้สึกของคณะกระทรวงศึกษาธิการเอง
 แต่เดิมมาก็เห็นว่า ตัวเองจะตั้งงานนี้ไปให้ตลอดกลวงไปก็ได้ และอันที่ต่อมาหลังจากเปลี่ยนแปลง
 การปกครองแล้วและต่อ ๆ มา ระยะไม่กี่ปีก็เกิดมาความรู้สึกว่า ตัวเหล่านี้ทั้งปวงเดี๋ยวนี้
 หาจะพาไปรอดไม่ เพราะฉะนั้นจึงได้ออกพระราชบัญญัติขึ้นมาใหม่สภา ๆ หนึ่งคือคุรุสภา
 คุรุสภานั้น นอกจากมีหน้าที่ในการที่จะอำนวยความสะดวกอะไรต่าง ๆ ให้แก่พวกครูแล้ว ยังถือเป็น
 สภาอิสระที่รัฐสำหรับจะให้คำแนะนำปรึกษาหารือต่อกระทรวงศึกษาธิการ รวมความว่า
 ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมากระทรวงศึกษาได้อาศัยคุรุสภานี้เป็นที่ปรึกษาและแนะนำ คืออาศัย
 ความคิด อาศัยสมองจากบรรดาพวกครูในวงเดียวกัน และถ้ามานึกถึงหนึ่งในขั้นนี้ก็เป็นขั้น
 ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นกันว่า คุรุสภานั้นยังได้ช่วยเหลือกระทรวงศึกษาได้เป็นส่วนน้อย
 เพราะเพียงแต่คำแนะนำและปรึกษา เท่านั้น ไม่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ เพราะ
 ฉะนั้นพระราชบัญญัติสภาการศึกษาเป็นการก้าวเข้ามาอีกขั้นหนึ่ง คือได้เพิ่มอำนาจให้แก่สภา
 การศึกษานี้ให้อำนาจมากขึ้น ซึ่งใน ๕ ข้อที่ผู้เสนอโครงการนี้ ในข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ คือ
 เรื่องแผนการศึกษานิติ หลักสูตรและแบบเรียนนี้ให้อำนาจแก่สภานี้โดยเด็ดขาด เมื่อวินิจฉัย
 อย่างไรมีมติเป็นอย่างไรแล้ว รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการจะต้องปฏิบัติตาม แต่ในเรื่องข้อ ๔
 ข้อ ๕ คือในเรื่องการจัดสรรเงินงบประมาณนี้ และในเรื่องที่ว่า มีเรื่องอะไรที่กระทรวงศึกษา
 จะขอคำแนะนำนั้น ก็เป็นเรื่องแต่เพียงให้คำแนะนำปรึกษา คือไม่อยากจะก้าวล่วงเข้าไปมาก
 สำหรับในเรื่องความเป็นอิสระนี้ ถ้าดูตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็เป็นอิสระอยู่ ๒๐
 เปอร์เซ็นต์ ใน ๕ ข้อนี้มีอำนาจเด็ดขาด ๓ ข้อ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แต่คุรุสภาหรือสภาของครูนั้น
 ไม่มีอำนาจใด ๆ เลยเพียงแต่ให้คำแนะนำปรึกษาเท่านั้น ถ้าเขาเชื่อฟังก็อาจจะเป็นประโยชน์
 แก่กระทรวงศึกษาไม่เชื่อฟังก็ไม่เป็นประโยชน์อย่างใด เพราะฉะนั้นขั้นนี้เป็นการก้าวเข้ามา
 อีกขั้นหนึ่ง จริงอยู่ทุกมัยย่อมมี ารณที่จะให้สภาการศึกษาที่มีอำนาจเด็ดขาด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
 ที่เดียว แม้แต่ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ยังคงคิดไกลไปถึงว่า ควรจะยกเลิกกระทรวงศึกษาได้แล้ว

ให้มีสภาการศึกษาเป็น *Board* ขึ้น เพื่อที่จะได้ *Board* ในอำนาจการศึกษาให้มีสมรรถภาพ ไม่ให้การ เมืองเข้ามาแทรกแซง ไม่ให้เป็นของคนหนึ่งคนใด ไม่ให้เป็นของพรรคหนึ่งพรรคดี นั่นเป็นความคิดที่ถูกต้อง แต่ในการที่เราจะปฏิบัติตามความคิดที่ถูกต้องนี้ ก็ต้องอาศัยระยะเวลา และเหตุการณ์แต่ละอันกันไป เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ถ้าทุกฝ่ายมีความคิดเห็นถึงเห็นที่ผ่านนายกรัฐมนตรีแล้ว เพราะฉะนั้นในชั้นนี้เอาเสียงขออำนาจแค่เพียง ๖๐ เปอร์เซนต์ให้แก่สภาการศึกษาแล้ว ก็ไม่เป็นสิ่งที่น่าจะขัดข้องอะไร เรื่องที่ว่าผู้เสนอใบเจตนาดี เจตนาดีที่ข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอ เหลือเกิน เพราะในที่สุดก็ไม่รับหลักการ ข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าพูดกันดีกว่าอย่างนี้....

ผู้ว่าการแผนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สนับสนุนเพราะความมั่นใจ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : มั่นใจจริง เพราะฉะนั้นในเรื่องความเป็นอิสระนี้ ทุกคนต้องการในเรื่องอิสระ-สภาการศึกษา แต่ในขณะที่ยกข้อเท็จจริง ๖๐ เปอร์เซนต์ ท่านยังให้ไม่ได้ แล้วท่านจะมารับรองว่าท่านเลื่อมใสที่จะให้สภานี้สภาการศึกษานี้มีอำนาจ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ จะให้ข้าพเจ้าเชื่อได้อย่างไร ท่านประธานฯ ขอ ๖๐ เปอร์เซนต์ไม่ได้ แล้วท่านก็ว่า ๖๐ เปอร์เซนต์อย่าเอาเลย ถ้าจะเอา ๑๐๐ เปอร์เซนต์คิดว่า นี่พูดอยู่อย่างนี้ หลายเรื่องหลายอะไรมาแล้วละ ถ้าเห็นทีละเล็กละน้อย แค่นี้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์จะให้ ข้าพเจ้าว่าถึงเวลาที่ข้าพเจ้าเสนอขอญัตติ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ท่านก็ไม่เอาเช่นเคย มันเก็บไป ในรูปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในการที่ว่าต้องการเป็นอิสระนี้ ทุกคนเป็นอิสระ ๑๐๐ เปอร์เซนต์นี้ พวกข้าพเจ้าต้องการ แค่ขอมาเพียง ๖๐ เปอร์เซนต์เท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าท่านมีเจตจำนง อันแท้จริงที่จะให้สภาการศึกษานี้ทำหน้าที่บริการ เกี่ยวกับการศึกษาแทนกระทรวงศึกษาธิการซึ่ง เป็นความหวัง ๑๐๐ เปอร์เซนต์แล้ว อ้ายเพียง ๖๐ เปอร์เซนต์นี้ก็จะให้ก็ได้ ก็ไม่น่าจะ ขัดข้องอย่างใด เพราะการที่จะให้อะไรนี้เราก็ให้ไปเป็นระยะ ๆ ไปเช่นคณะกรรมการกลาง คณะกรรมการประชาชนโดยเหมือนกันละ ที่แรกก็ให้นาคีรื่องหนึ่งก่อน ครึ่งหนึ่งแล้วก็ค่อย ๆ ให้นาคีรื่องอื่นแล้วก็เรียกคณานาคีรื่องหนึ่ง คือ ๆ ไรจะให้เพิ่มอีกหรือไม่ก็ดูเหตุการณ์ต่อไป นี่เรื่อง

สภาผู้แทนราษฎร ค.๑๑/๒๔๔๔ (สามัญ)

โอมเจลา - ฉันทนา. ค.๔/๕

7/4

ดอยหน้าดอยหลัง บ้านเมืองเราจึงไม่เจริญในทุก ๆ ด้าน นี่เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ได้นำ
ในเรื่องที่ว่าสภาพนี้ควรจะเป็นสภาอิสระ ประการที่ ๒. เรื่องเกี่ยวกับการสนับสนุนในร่าง
พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งท่านผู้แทนอภิเษกกล่าวมาหลายข้อพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะเสริม
บ้างเล็กน้อย ในแต่ละข้อนี้มีความสำคัญอยู่ในเรื่องเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสภาการศึกษา
โดยเฉพาะอำนาจในเรื่องข้อที่ ๑ นี่เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะแผนการศึกษาชาตินี้เท่ากับ
เป็นโครงการระยะยาวที่รัฐมีสิทธิ สภาที่ใด ที่จะวางแนวทางไว้ เพราะฉะนั้นแผนการศึกษาชาติ
ควรจะไต่ถามผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ เช่นเดียวกับเรามีสภาต่าง ๆ เช่นสภาเศรษฐกิจอะไรต่าง ๆ
พวกนี้ เพราะถือว่าแผนการศึกษานี้ผู้ที่วางไว้จะต้องเป็นผู้มีความรอบรู้ มีความชำนาญมาขอ
สมควร เท่าที่ข้าพเจ้าสันทนกับทั้งงานหรืออยู่ในกระทรวงศึกษา การกำหนดหลักสูตรก็ดี ประ
มวลการสอนก็ดี แผนการศึกษาชาติก็ดี ใครเขียน ข้าราชการชั้นตรีเขียนทั้งนั้นแหละ แล้วก็เสนอ
ขึ้นมาเป็นลำดับ จนกระทั่งขอพระบรมราชโองการ เพื่อดำเนินการแล้ว ๆ ประกาศเป็นแผนการศึกษา
ชาติ งานต่าง ๆ ผ่านมาจากข้าราชการผู้น้อยเป็น *routine-work* เป็นลำดับ ๆ ไป ตกลง
สมองในการที่จะผลิตสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญหัวใจของการศึกษานั้นก็มาจากผู้ที่มีสติปัญญาและ
มันสมองไม่มากนัก ถ้าเรามีสภาการศึกษาเช่นนี้แล้วซึ่งอาศัยทั้งข้าราชการทั้งบุคคลภายนอกผู้
ทรงคุณวุฒิเข้ามาทำงานทั้งในสำนักงานวิชาการและการปฏิบัติงานมา การที่จะออกอะไรขึ้นมากว่าคนอื่นจะ
ขึ้นมานั้นย่อมผ่านจากบุคคลอื่นมันสมองทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจึงจะเป็นหลักประกันมันใจแก่พวกเรา
ทั้งหลายได้ว่า แผนการศึกษาชาติก็ดี หลักสูตรก็ดี แบบเรียนก็ดี เหล่านี้เป็นสิ่งที่ได้พิจารณาแล้ว
โดยต้องแท้ และกระทำโดยน้ำมือสภาการศึกษาชาติ แล้วการที่จะเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาอะไรต่าง ๆ
นั้นก็ย่อมจะไม่เกิดขึ้น เพราะได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว คราวใดที่เราจะใช้เจ้าหน้าที่ชั้น
น้อยหรือแต่ละกลุ่มแต่ละฝ่ายออกกำหนดหลักสูตรแบบเรียนอะไรต่าง ๆ แล้วละก็เป็นเรื่องที่ไม่
สำคัญนักกับ ฝ่ายนี้ออกอย่างนั้น ฝ่ายนั้นออกอย่างนี้ คนเข้ามาใหม่ไม่พอใจก็เลิกไป อะไร

~~สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร~~ ค.๖๖/๒๕๔๕ (สามัญ)

โอมเวลา - ฉันทนา. ค.๔/๖

๗/๕

ต่าง ๆ พวกนี้ถอยหน้าถอยหลังมา เรื่องแนวเรียนนี่เป็นที่เรื้อรังยาวระดาเหลือเกินละ พอที่
เรียนไปแล้วน้องใช้เรียนไม่ได้ ได้เปลี่ยนแปลงเสียแล้ว อะไรเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา คิวอย่าง
เช่นเรื่องเบสิคเป็นต้น หลักสูตรและประมวลการสอนยังไม่ได้กำหนดแก้ไขอะไร ออกแบบเรียน
มาก่อน ความจริงการจัดการศึกษานี้มันต้องเป็นไปตามลำดับดังนี้ ๑. กำหนดแผนการศึกษาศา
ก่อน แล้วจึงมาวางหลักสูตรและที่มาวางประมวลการสอน แล้วจึงมาจัดให้มีแบบเรียน เพื่อ
ดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

๗/๖

กลับมาหลับเป็นหลัง เอาหัวเค้นคางคืนกันจนคึก ในมากำหนดหนังสือเขียนเสียกัน เช่นตัวอย่าง
เบสิคเป็นต้น แล้วจึงไปเขียนประมวลการสอน ที่มีนิตยหน้าดอยหลังอะไรกันไปทำนองนั้น เอาหัว
เค้นคางคืนอยู่ เพราะฉะนั้นการศึกษาเรามันจึงอลเวงกันและเกิดข้อเสียหายถึงที่เราเห็นกันอยู่ใน
ปัจจุบันนี้ เป็นที่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน มีความรลาของเด็ก ๆ อย่างยิ่ง

สำหรับในข้อ ๔ ในเรื่องงบประมาณก็เหมือนกัน ผู้เสนอที่เคยมาปรารภกับข้าพเจ้า
ว่าในการจะจัดสรรงบประมาณทำนุบำรุงการศึกษาเป็นเรื่องกระทรวงศึกษาธิการทำไปตามอา
รรมย์ ไม่ได้ทำโดยหลักการและเหตุผลที่ดี ที่ถูก ที่ควร โดยเฉพาะเรื่องกระจายการศึกษา กระ
ทั่งถามของคุรุสภาว่า ข้าพเจ้ายังจำได้ว่ายังมีโรงเรียนที่ยังไม่มีชั้น คือตำบลที่ไม่มีโรงเรียน
เล็กไม่ได้เรียนหนังสือมาเป็นเวลา ๒๐ ปี ๓ ปีกว่าตำบล อันนี้เงินของเราให้กระทรวงศึกษา
ทุกปี ๗ รัฐบาลก็ตระหนักว่าการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญที่จะเพาะมันสมองให้แก่ชาติบ้านเมือง แต่
เงินเหล่านั้นไม่ถึงไต่ตำบลที่กันการนี้สักที คนใจเฝ้าเอาทุนก็ยังเกิดขึ้น เราใช้เงินการศึกษาไป
ในทางที่ตามอารมย์ ผู้ลึกลับใหญ่ไปตรวจราชการไปจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เห็นอะไรเขาก็สั่งสร้าง
๕ ตำบล ๔ ตำบลมา แล้วทำไปทั่วถึงเมื่อไร แล้วจังหวัดหรือตำบลที่ท่านไม่เคยไปก็ไม่ได้ แสดง
ว่าการใช้จ่ายเงินงบประมาณก็ไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแผนการที่จะกระจายการศึกษา
ได้ทั่วถึงที่แท้จริง เพราะฉะนั้นถ้ามีสภาการศึกษาได้แล้ว สภาการศึกษาที่จะได้แนะนำว่าควร
จะปัดกับการใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่งที่เราไม่ได้ให้อำนาจแก่สภาการศึกษา มีอำนาจเด็ด
ขาดนี้ เราก็ไม่อยากจะตั้งแล้วอธิปไตยอะไรของรัฐมนตรีว่าการ ถ้าหากว่าจะให้สภาการศึกษา
มีอำนาจในเรื่องจัดสรรการเงินแล้ว กระทรวงศึกษาฯ ก็ไม่จำเป็นต้องมี ข้าพเจ้าเอาเพียง
๒๐ เปอร์เซ็นต์อย่างว่ามาร่วมมือกันทำงานเถอะ ถ้ากระทรวงศึกษาฯ รู้สึกตัวว่าตัวไปไม่รอด
แล้วก็เอาบุคคลนอกเขา เอาประชาชนเขาเข้ามาร่วมช่วยเหลือแก้ไข

ส่วนในเรื่องข้อที่ ๕ นี่ก็เป็นเรื่องที่ว่าให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ที่กระทรวงศึกษาฯ
สภาการศึกษากระทำการอะไรของตัวอาจจะไม่ตรงกับเจตนาของประชาชน อาจจะขัดกับหลักวิชาการ
หรือขัดกับหลัก

๗/๗

อาจจะคัดค้านปฏิบัติการอะไรต่าง ๆ ก็จะได้ลงเข้าสภาฯ ก็เป็นการปรึกษาหารือในเรื่องเหล่านี้ เพื่อจะได้รับคำแนะนำที่ถูกต้อง การทำงานหลาย ๆ คนย่อมดีกว่าที่จะทำงานไปคนเดียว ที่ยอมรับกันเช่นนั้น พระราชบัญญัติสภาการศึกษาฯ ในเรื่องนี้จะดำเนินงานในเรื่องนี้เราก็ให้บุคคลภายในและบุคคลภายนอก ที่เราให้จำนวนบุคคลภายนอกไว้มากพอสมควรนั้นก็เพื่อจะได้เป็นเครื่องเหนี่ยวนำให้เจ้าหน้าที่ที่เป็นข้าราชการประจำหรือเจ้าหน้าที่การเมืองนี้ได้รับความเชื่อถือ หรือว่าให้คำแนะนำแล้วจะได้ปฏิบัติตามได้ แต่อย่างใดก็ตามในเรื่องเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ที่จะเข้ามาได้ นอกจากจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิโดยพระบรมราชโองการแล้ว เรายังขอให้สภายูนิตนี้อาจให้ความเห็นชอบเช่นเดียวกับกรรมการหรือสภาอื่น ๆ ทั้งนี้เราก็ยึดหลักที่ว่าการศึกษาไม่ใช่ของหมู่ใดคณะใดโดยเฉพาะ เป็นของประชาชน สภานี้เป็นสภาที่มีสมาชิกสภาผู้แทนเป็นตัวแทนของประชาชนมา เพราะฉะนั้นจะให้ใครเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ในคณะกรรมการศึกษานี้แล้ว สภาฯ ก็จะได้ให้ความเห็นชอบ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณผู้ทรงกรม ๑๕ นาทีแล้ว จะขออีกเท่าไรละ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ครึ่งนาที่ครับ นาที่ก็มากไปครับ ข้าพเจ้าก็ได้ขอรายงานกล่าวหาของฝ่ายค้านซึ่งก็มีประเด็นเดียวเท่านั้น เรื่องว่าอิสระหรือไม่อิสระ ซึ่งข้าพเจ้าก็ชี้แจงไปแล้ว นอกจากนั้นก็ได้เสนอเหตุผลความจำเป็นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่สภาฯ ควรจะได้รับหลักการ เพื่อจะได้ร่วมมือช่วยเหลือกันในด้านการศึกษา ข้าพเจ้าใคร่จะขอรับรองว่า ต้นไม้เจริญได้เพราะน้ำ แต่คนเจริญได้เพราะการศึกษา เราขอชวนกันให้น้ำแก่ต้นไม้ ให้การศึกษาแก่ประชาชนเราเถิด.

๑๑.๑๔ น.

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะยึดหลักการได้ด้วยเหตุผลสองประการ ประการที่ ๑ ขี้ต้อรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๓ ประการที่ ๒ ออกไปก็ใช้ไม่ได้ เป็นโมฆะ อีกประการหนึ่งออกไปก็หาประโยชน์มิได้ ที่ข้าพเจ้า

จำกัดรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๓ นั้น ก็เพราะเหตุว่าในรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๓ บัญญัติไว้ดังนี้
ในวรรคที่ ๑ ว่าจ ่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน สมาชิกจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของ
นายกรัฐมนตรี วรรค ๒ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงินหมายความว่าร่างพระราช
บัญญัติที่ช่วยความต่อไปทั้งหมดหรือแต่ข้อใดข้อหนึ่งกล่าวคือ การตั้งขึ้นหรือยกเลิกหรือลด
หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือลดหรือวางระเบียบหรือบังคับเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร
หรือรับหรือรักษาหรือจ่ายเงินแผ่นดิน อย่างนี้ ที่ในวรรค ๓ ในกรณีเป็นที่สงสัยให้เป็นอำนาจ
ของประธานสภาซึ่งจะวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน
หรือไม่

ที่ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่า ความหลักการของท่านบอกว่าไม่จัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติ
ขึ้น การจัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาตินี้ต้องมีอะไรบ้าง ๑. ต้องมีสำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษาแห่งชาติ ๒. ต้องมีเจ้าพนักงาน ๓. มีการรวมการบุคคลภายนอกซึ่งจะต้อง
ให้เบี้ยประชุมเขา ต้องจ่ายเงินแผ่นดินไหม สมมติว่า ท่านประธานบอกว่าสงสัยละ
ข้าพเจ้าบอกว่าให้ท่านประธานไปคัดเลื้อยตัวหนึ่งไปถามเจ้ ท่านประธานต้องจ่ายเงินไหม
หรือไปขอเจ้ก็ได้เปล่า ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นที่ประธานบัญญัติฉบับนี้เท่ากับต้องบังคับ
ให้รัฐบาลจ่ายเงินแผ่นดิน ถ้ารับหลักการแล้ว ท่านบอกว่าถ้ามีการเป็นที่ยังสงสัยท่านวินิจฉัย
ชี้ขาดได้ แต่กรณีนี้ไม่ใช่สงสัยเลย ท่านชี้ขาดไม่ได้ เพราะอย่างไรการจัดตั้งสภา
การศึกษาแห่งชาตินี้ต้องเสียเงิน ต้องจ่ายเงินแผ่นดิน ท่านจะสงสัยไม่ได้เลย ท่านไม่มีหน้าที่
จะวินิจฉัย ท่านถึงต้องส่งไปให้นายกรัฐมนตรีรับรองตามข้อบังคับและรัฐธรรมนูญนี้ นี่
พูดหากว่าเราขึ้นรับหลักการไป เอ้า เขาบอกว่ารัฐธรรมนูญใช้ไม่ได้ สภาข้างหลัง
เขามีอายุหรือ และตัวอย่างซึ่งข้าพเจ้าชอบยกมาว่าเกี่ยวกับการเงินนั้น ก็การจัดตั้งศาล
ไรชยา ซึ่งข้าพเจ้าและนายพันตำรวจเอกพัน นิลวัณนาเนห์ เคยเสนอมาแล้วต้องให้หลวง
สร้าง ซึ่งเวลานั้นเป็นนายกรัฐมนตรีรับรอง แต่ว่าครั้งสมัยของท่านนี้ ข้าพเจ้าสงสัย
เหลือเกินว่าจัดตั้งจังหวัดก็ไม่ต้องจ่ายเงินแผ่นดิน จัดตั้งสภาการศึกษาก็ไม่ต้องจ่ายเงินแผ่นดิน
ท่านสงสัยเสียเรื่อย โอ้เรื่องที่ไม่ควรสงสัย กรณีที่แล้มาเรื่องเงินอุดหนุนข้าราชการนั้น
ข้าพเจ้าก็ยังสงสัย ข้าพเจ้าพออนุมานได้ แต่เรื่องนี้ไม่ควรเป็นที่สงสัยของทุกท่านเลย
เพราะท่านคัดเลื้อยตัวหนึ่งท่านก็ต้องเสียเงิน ข้าพเจ้าบอกให้ท่านรองประธานไปคัดเลื้อย
ตัวหนึ่ง ท่านต้องจ่ายเงินไหม ๑. ท่านหาเองไม่ได้ ๒. ท่านคัดเองไม่ได้ ท่านก็ต้อง
จ่ายค่าจ้างเขาอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ และเมื่อ
กฎหมายใดเมื่อเรารับหลักการไปแล้วขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้ว เป็นโมฆะไหมหรือไม่ เมื่อเป็น
โมฆะแล้วสภาหลัง สภาคราวหน้าเขาบอกว่า ใช้กฎหมายนี้ใช้ไม่ได้ มันขัดต่อรัฐธรรมนูญ

หรือสภาเขาลงมติว่าถ้ากฎหมายที่สักรัฐธรรมนูญเราจะเอาหน้าไปไว้ในสภานี้ ที่นี้
ในข้อ ๑ ที่ว่าตั้งไปก็หาประโยชน์อันใดได้ เพราะเหตุว่าในต้นบัญญัติของท่านเองนั้น
บอกว่าให้คำแนะนำเกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดิน ที่เกี่ยวกับการเงินหนึ่งละ เข้าไปอีกแล้ว
ให้คำแนะนำเกี่ยวกับงบประมาณไปอีกแล้ว นี่มีอำนาจถึงอย่างนี้ ที่นี้ในข้อที่ไม่มีประโยชน์
นั้น ท่านบอกว่าให้ท่านรัฐมนตรีศึกษาเป็นประธาน ให้ปลัดกระทรวงศึกษาเป็นเลขา และ
ให้อธิบดีกรมต่าง ๆ เป็นกรรมการ ส่วนกรรมการอื่นนั้นมี ๑๐ นายก็จะมีประโยชน์อะไร
เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาเป็นประธาน ปลัดกระทรวงเป็นเลขาธิการ อธิบดีเป็น
กรรมการส่วนใหญ่แล้วมันก็เข้าอยู่ในปัจจุบันนี้ ทำอะไรก็ได้ เมื่อเสียงมากก็รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาจะเห็นอย่างไร โดยมากก็ลงเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยก็ลำบาก อย่าง
ท่านคิดการเบสิคนี้ ข้างเจ้าสิทธิ ในพรรคข้างเจ้าสิทธิหนึ่งสักสิบคนคงทนกับกรมทราบ
อยู่แล้ว และในเวลาให้ทางรัฐบาลก็จะเลิกอยู่แล้ว ท่านก็ลงทราบ เพราะฉะนั้นในการที่
ท่านบอกว่าเบสิคไม่ดี ไม่ใช่ว่าข้างเจ้าเห็นดีด้วย ไม่ใช่อย่างนั้น เห็นไม่ดีด้วยเหมือนกัน
และเห็นนานมาแล้วด้วย เพราะฉะนั้นในการที่ท่านเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาที่ โดย
ที่สักรัฐธรรมนูญประการหนึ่งและไม่มีประโยชน์ เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีศึกษาเป็นประธาน
และนอกจากเหตุผลที่ข้างเจ้าต่างมาแล้ว ท่านจะลงไปตั้งข้างกับกระทรวงศึกษาธิการสักละ
กระทรวงศึกษาธิการก็มีอยู่ ทำไมท่านไม่เสนอให้เลิกกระทรวงศึกษาธิการด้วยละ อ้าวก็ทำไม
ท่านไม่เสนอ ทำไมท่านมาเสนอตั้งสภาการศึกษาไปเสียอีก เห็นท่านต้องการ เป็นอิสระ
ก็เสนอกรมกระทรวงศึกษา จะไม่ตั้งจ่ายเงิน นี่ไม่เกี่ยวกับจ่ายเงินเลยเพราะเงินแผ่นดิน
จะต้องจ่ายอีกเยอะ รัฐมนตรีไม่คงมี ที่นี้ท่านไปตั้งสภามันก็เข้าแล้วก็ต้องจ่ายเงินแผ่นดิน
เพราะฉะนั้นข้างเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โดยที่ท่านสมาชิกผู้นี้ได้กล่าวหา

ในหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ร่างพระราชบัญญัติเข้ามา โดยถือว่าท่านผู้เสนอเข้าใจ

ว่าเป็นเรื่องของการเงิน ซึ่งควรจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีรับรอง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นการจำเป็น และก็ขอท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องให้โอกาสแก่ข้าพเจ้าในฐานะทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ชี้แจงเพื่อให้เป็นหลักปฏิบัติต่อไปในอนาคต ร่างพระราชบัญญัติซึ่งเกี่ยวกับการเงินไม่ได้มีผู้ถกเถียงกันมากมายเท่าที่ควร บ้างไหนเป็นการเงินและอย่างไหนไม่เป็นการเงิน จนกระทั่งบัดนี้มีการถกเถียงกันอยู่ จึงขอชี้แจงว่า เคมีที่เคียวนั้นได้มีบทบัญญัติว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติเป็นการเงินไว้ในข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๒๒ ความว่า "ข้าสมาชิกเป็นผู้เสนอญัตติร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อความต่อไปนี้ทั้งหมด หรือแค่ข้อใดข้อหนึ่ง กล่าวคือ การตั้งขึ้น หรือยกเลิก หรือลด หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือถอน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับการภาษีอากร หรือว่าด้วยเงินตรา การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการตรวจสอบบัญชีอันเกี่ยวกับเงินแผ่นดิน อันมีค่ามากมาย หรือกิจการอันเกี่ยวเกี่ยวกับข้อใดข้อหนึ่งดังกล่าวมานี้" ดังนั้นนายกรัฐมนตรีรับรองว่า "อันนี้เป็นข้อบังคับเคมี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ ในข้อ ๒๒ แต่ถึงแม้จะไม่มีว่า การที่มีกิจการอันเกี่ยวเกี่ยวกับเงินที่นายกรัฐมนตรีต้องรับรองนั้นก็ดี ก็ยังมีท่านประธานในอีกหลายท่านแทบทุกสมัยว่าได้พิจารณาว่าอันใดเป็นการและสิ่งเป็นการเงินต่อไปอีกคงจะ เห็นได้ว่าชัดถึงกับใน พ.ศ. ๒๕๑๓ มีข้อความกว้างขวางมาก คือมีคำว่า "กิจการอันเกี่ยวเกี่ยวกับข้อใดข้อหนึ่ง" แต่ถึงกระนั้นก็ดี ประธานสภาผู้แทนราษฎรในสมัยนั้นก็ยังได้อนุญาตให้นำร่างพระราชบัญญัติท่านองนี้เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้หลายเรื่อง โดยมีคำถือว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน จึงขอนำมาแจ้งให้ที่ประชุมได้ทราบ ดังต่อไปนี้สักเล็กน้อย

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดกำแพงเพชร ให้มีจังหวัดสรวงโลก

พ.ศ. ๒๕๑๓ นายไสว อิมทรประชา เป็นผู้เสนอ สมัยเจ้าพระยาศรีธรรมราชเป็นประธานสภา

๒. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการที่นายฉันท พ.ศ.
๒๕๓๓ นายมังกร สามเสน เป็นผู้เสนอ สมัยเจ้าพระยาศรีธรรมราชินศ เป็นประธานสภา

๓. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.
๒๕๓๓ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ เป็นผู้เสนอ สมัยเจ้าพระยาศรีธรรมราชินศ เป็นประธานสภา

๔. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลงสมัครรับเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๓๔
นายสนธิ เจริญรัฐ เป็นผู้เสนอ สมัยเจ้าพระยาศรีธรรมราชินศ เป็นประธานสภา

๕. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณจังหวัดและจัดตั้งบริเวณ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายทิม
ภูริพัฒน์ เป็นผู้เสนอ สมัยพระยามานวราชเสวี เป็นประธานสภา

๖. ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะกฎกระทรวงและเทศมณฑลให้เป็นราชการ
พลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๔๑ ส.ส. บุญปิ่ง โสภณรัตน์ ได้เสนอ ในสมัยนายเกษม บุญศรี
เป็นประธานสภา ต่อมาได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วก็ได้นำเอาข้อความ
อันเกี่ยวกับการเงินตามร่างฉบับนี้ไปแก้ไขไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ ในข้อบังคับ
จึงไม่มี ยกมาใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้แก้ไขข้อความให้เหมาะสมเพื่อให้ครบ
เข้า คือมุ่งแต่เฉพาะที่เกี่ยวกับงานราชการ โดยตรง และระบุโดยตรงในการจัดสรร รับ
รักษา หรือจ่ายเงินของแผ่นดินจริง ๆ ต่อจากนั้นเมื่อได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ.
๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๖ ก็ฉบับปัจจุบันนี้แล้ว รัฐธรรมนูญฉบับนี้คือ ในมาตรา
๓๓ ซึ่งกำหนดว่านั้นก็ยังไม่ได้นำเอาฉบับนี้ไปแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซึ่งมีความว่า "ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับราชการแผ่นดิน หมายความว่า ร่างพระราชบัญญัติ
บัญญัติไว้ว่าด้วยข้อความต่อไปนี้ทั้งหมด เริ่มแต่ข้อใดข้อหนึ่ง กล่าวคือ การตั้งขึ้น หรือยก
เลิก หรือเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไข หรือถอน หรือวางระเบียบการบังคับกันเกี่ยวกับการภาษี
หรืออากร การจัดสรร หรือรับ หรือรักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการกู้เงิน หรือการ
ค้าประกัน หรือการให้เงินกู้ หรือร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับเงินตราโดยตรง" ดังนั้นจะ

เห็นได้ว่าที่ถามเดี๋ยวนั้นได้ตัดไปไม่มี แล้วก็ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ถือว่าไว้ชัดเจนเลย ทั้งนี้ก็เพื่อให้เป็นการกว้างขวางเพื่อจะได้วินิจฉัยว่า อันใดควรที่จะมาพิจารณาพิจารณาในที่ประชุมนี้ ในกรณีเป็นที่สงสัยยังให้อำนาจไว้ด้วยแต่ก่อนแต่ไม่ว่าไม่ได้เคยให้อำนาจ ในบันทึกได้ให้
+ เลย
อำนาจไว้ว่าในกรณีเป็นที่สงสัยให้ให้อำนาจของประธานสภานิติบัญญัติที่จะวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือไม่ ก่อจากนั้นมาในสมัยที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๒ และฉบับปัจจุบันนี้ ประธานสภานิติบัญญัติได้ส่งอนุญาตให้นำร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภานิติบัญญัติที่สงสัยว่าจะเป็นการเงินหรือไม่เสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติ เพื่อพิจารณาหลายฉบับ โดยไม่ได้ถือว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ขอบเขตกว้างแต่เพียงบางฉบับคือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการโอนโรงพยาบาลและสุสานของเทศบาล

พ.ศ. ๒๕๕๒ นายประวดี จันทนวิมล เป็นผู้เสนอ สมัยพระราชพิธีหมั้นเป็นประธานสภา

๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อความเป็นธรรมแก่สังคม ในท้องที่จังหวัด

นครปฐม จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสุพรรณบุรี

ได้แก่ร่าง พ.ร. ๒๕๕๖ นายสาธิต สายสว่าง เป็นผู้เสนอ ความประสงค์ของร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือจัดตั้งกรรมการขึ้นดำเนินการจัดที่ดินให้ราษฎร เพื่อความเป็นธรรม

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นการจัดตั้งกรรมการเหมือนมีร่างพระราชบัญญัติสภากรรณ

ที่กำลังพิจารณาอยู่เป็นเบื้องต้น ประธานสภานิติบัญญัติในสมัยนี้คือ พลเอก พระประจัน

ปัจจนิก ได้อนุญาตให้นำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติ ซึ่งในคราวประชุมสภานิติ

ราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐบาลขอ

รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และได้เสนอกลับเข้ามาอีกให้สภา

นิติบัญญัติพิจารณาในที่ประชุม ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ซึ่งเสร็จไปแล้ว

๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดยะลา พ.ศ. ๒๕๕๕ นายศิริเอก นฤมิตร
นางอรพิน ไชยทาส นายคิม ภูริพัฒน์ และนายเชษฐา สุวรรณกุล เป็นผู้เสนอ ความประสงค์
ที่จะตั้งจังหวัดเพิ่มขึ้น ซึ่งต้องใช้เงินในท้องถิ่น ประสานสภานิติบัญญัติในสมัยนี้
คือ พลเอก พระประจันตจิตร ก็ได้อนุญาตให้นำเรื่องเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติ

๔. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ นายเสรี
อิศรางกูร ณ อยุธยา เป็นผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติมีความประสงค์เพื่อจัดตั้ง
กระทรวงใหม่เพิ่มขึ้นอีก ๓ กระทรวง ประสานสภานิติบัญญัติในสมัยนี้ คือ พลเอก
พระประจันตจิตร ก็ได้อ้างเป็นหลักปฏิบัติไว้ว่า " ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไม่ใช่เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงินโดยตรง ตามมาตรา ๙๓ แห่ง
รัฐธรรมนูญ ถ้าจะถือว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ต้องเป็นพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับทางการเงินแล้วก็เกือบจะถือว่าโดยนัยที่ตามมาตรา ๙๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ
นั้น สมมุติที่ย่อมไม่มีโอกาสที่จะเสนอได้เลย" เมื่อเป็นดังนี้ประสานสภานิติบัญญัติคือ
พระประจันตจิตร จึงได้อนุญาตให้เข้าประชุมสภา ฉะนั้นโดยที่ประสานสภานิติบัญญัติในสภา
เดียวกันนี้ ประสานสภานิติบัญญัติคนเดียวกันได้วินิจฉัยเป็นหลักฐานไว้ ข้าพเจ้าในฐานะ
ประธานที่ทำการแทนสภานิติบัญญัติ จึงได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติและก็จะจึงได้ส่งให้
เสนอที่ประชุมนี้ในเรื่องนี้ ท่านประธานเองก็เป็นผู้สั่ง แต่ข้าพเจ้าในฐานะรับผิดชอบแทน
ข้าพเจ้าก็ต้องมีแจ้งให้ทราบข้อเท็จจริงดังนี้ และ ณ บัดนี้เมื่อได้มีการขึ้นเป็นสิ่งที่สงสัย
ดังที่ท่านสมมุติได้กล่าวขึ้นมาในที่ประชุมเช่นนี้แล้ว โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๙๓ วรรค ๑ ได้มอบอำนาจการวินิจฉัยในกรณีเป็นที่ยสงสัยว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ใดจะเป็นการเงินหรือไม่ ไว้ให้ประสานสภานิติบัญญัติโดยเด็ดขาด โดยเหตุนี้สำหรับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่กล่าวนี้ คือร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาซึ่งเสนอมานี้ และกำลัง
พิจารณาอยู่ ณ บัดนี้ นั้น ข้าพเจ้าได้มีผู้สงสัยขึ้นแล้ว หรือเป็นการสงสัย จึงได้มีการยกเลิก

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดหนึ่ง - จารงต์

425
ก. ๑๐/๓

กับ ดังนั้นข้าพเจ้าในฐานะรักษาการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎรและอาศัยอำนาจตามความ
ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๓ วรรค ๓๓ ดังกล่าวนั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วจึงขอ
ชี้ขาดว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เกี่ยวข้องการเงิน จึงให้พิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ขอ

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : วาระนี้ก็เป็นวาระที่ข้าพเจ้าจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ก่อนที่ข้าพเจ้าจะโหวตสนับสนุนก็ขอกราบเรียนต่อประธานเสียก่อนว่า เมื่อครั้นการสงสัย สงสัยของท่านผู้เดียว ไม่ใช่ของสภา ข้าพเจ้าก็เห็นว่าท่านประธานน่าจะเหนือบอ่านเสียทั้งนาน สงสัยอยู่จะได้แล้วก็แล้วกัน

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ขูมาเกี่ยวอีก ข้าพเจ้าอยากจะแก้ท่านประธาน อยู่นี้แล้วว่าข้าพเจ้าไม่สงสัย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ก็คิดแล้ว ท่านเคยขึ้นโรงศาลมากแล้ว คิดแล้วยังไม่ถึงกับต้องร้องไว้ได้ ข้าพเจ้าไม่โหวตสงสัย

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ขอไปใช้พเจ้าใจขอกราบเรียนอภิปรายข้อที่คัดค้านของท่านผู้คัดค้านเมื่อครั้นนี้ในปัญหาเรื่องการนิรโทษกรรม โดยไม่เกี่ยวกับการสงสัยว่าจะเป็นกฎหมายการเงินหรือไม่ คือท่านผู้คัดค้านเมื่อครั้นที่ท่านว่านิรโทษกรรม ข้าพเจ้าก็ไม่ให้คำว่าสงสัยว่าเป็นกฎหมายการเงินหรือไม่ การวินิจฉัย/ที่จะวินิจฉัยว่านิรโทษกรรมหรือไม่ ไม่ใช่หน้าที่ของท่าน เป็นหน้าที่ของตุลาการ จึงขอประทานกราบเรียนให้ทราบเสียด้วยเป็นอย่างนี้ อีกปัญหาหนึ่ง ท่านผู้แทนจังหวัดตราด ท่านพูดถึงว่าเป็นการรัฐประหารไม่จำเป็น ถึงแม้จะขึ้นกัน แล้วกฎหมายนี้ก็ให้อำนาจรัฐมนตรีมาอธิบายต่าง ๆ แล้วก็มีบุคคลภายนอกเพียง ๑๐ คน ท่านถูกแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางฝ่ายเสนอไม่มีเจตนาที่จะล้มเลิกกระทรวงศึกษาธิการ ดังที่ผู้เสนอได้อภิปรายไว้แล้ว นี่เป็นประการหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งในการที่เราตั้งคณะกรรมการศึกษาทุกครั้งไป เหตุใดเราถึงถึงที่ประชุมที่ประชุมพิจารณาข้างเดียว คณะกรรมการการศึกษาที่รัฐบาลเสนอมาละก็เมื่อให้ผู้ปฏิบัตินั้นเขาสามารถปฏิบัติงานได้ ถ้าสิ่งหนึ่งไม่มีหน้าที่ราชการพิจารณาข้างเดียวฝ่ายปฏิบัติ ๆ ไม่ได้จะเถียงกับใคร ข้าพเจ้าว่าอย่าถือเป็นอารมณ์ว่า กฎหมายของฝ่ายค้าน

ไม่พูด/จะไม่ตีเสมอไป และอย่าถือว่ามันระบอบพรรคออกไป ชัยชนะของฝ่ายข้าง ๆ
มีทุกฝ่าย คนไหนไม่ทำงานถึงไม่ผิด เมื่อทำงานแล้วก็มีผิดพลาด แต่คราวนี้ไม่ผิดพลาด
เป็นการเจตนาที่ว่าผิดพลาดกันไปเอง จึงขอให้ใคร่ขอเรียนให้ทราบด้วยว่า จำเป็นที่จะต้อง
มีฝ่ายรัฐบาลเข้ามาเพื่อที่จะปฏิบัติการได้ ถ้าทั้งกรรมาธิการแต่ละคนแยกฝ่ายเดียว
เมื่อคณะกรรมาธิการลงมติอย่างใดไปแล้ว ฝ่ายปฏิบัติงาน ปฏิบัติไม่ได้แล้วทำอย่างไร
ผลเสียจะเกิดแก่ชาติใหม่ ถ้าท่านสงสัยไปรษณีย์แจ้งเสียด้วยประเดี๋ยว ที่นั่นหาอีกข้อหนึ่ง
ก็คือว่าท่านผู้ที่จะตัดสินคดีนี้แต่มาคัดค้านระหว่างที่แต่ละคนยอมรับแล้วว่าเจตนาจริงของ
กฎหมายฉบับนี้เป็นเจตนาที่ดี ข้าพเจ้าใคร่จะขอรับรอง เมื่อเป็นเจตนาที่ดีแล้วเหตุใดท่านในฐานะ
เป็นผู้แทนปวงชนจึงไม่ยอมรับไปละ ถ้าหากว่ามีชัยพรรคเป็นชัยพรรคในการปลุกย้อย
ซึ่งรายละเอียดที่เราพิจารณาในชั้นกรรมาธิการก็คงจะกระทำได้ และอีกประการหนึ่ง
ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่า ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็เห็นชอบด้วยในการที่จะตั้งสภาการศึกษา
เพราะมีตัวอย่างอย่างต่างประเทศ ส่วนประเทศไทยเราก็มีความมหาวิทยาลัยเป็นหลัก
ที่เห็นอยู่แล้วว่าการมีสภานี้มีประโยชน์อย่างไรบ้าง ในด้านทางเศรษฐกิจก็ดี เรามี
กระทรวงเศรษฐกิจ แต่ทำไมเรามีสภาเศรษฐกิจละ ข้าพเจ้าถึงไม่เข้าใจ ก็ท่านเป็น
ฝ่ายรัฐบาล เมื่อตั้งสภาเศรษฐกิจทำไมไม่เสนอรัฐบาลมอบกระทรวงเศรษฐกิจเสียแล้ว
ก็มีสภาเศรษฐกิจอยู่แล้ว สภาสภาใหม่ก็มีสภาสภาใหม่ บอกท่านผู้บัญชาการผู้ดูแลเสีย
สภาสภาใหม่แล้ว ทำไมไม่ของพวกข้าพเจ้าทำมากกว่าให้เสนอมอบกระทรวงศึกษาธิการ
ทั้ง ๆ ที่ผู้เสนอออกแล้วว่าไม่ได้บรรณาณเช่นนั้น เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าที่ค้าน ๆ ก็มายัง
ไม่ถึงจุดประเด็นสักที ท่านค้านไม่นอกทางกันเสียหมด จึงใคร่ขอให้ท่านสักทีเถอะนะ

นายเทพาย ฆมาศกุล (พระนคร) : กระผมจะชี้ประเด็นเฉพาะที่ว่าท่านไม่
ทรงประเด็นเสียก่อน ประเด็นจะหลงลืม เฉพาะที่ท่านได้กล่าวบอกว่าในขณะนั้นท่านกล่าวว่า
จะไม่ใช่การรับสภาการศึกษาแล้วก็ดูเหมือนว่าจะขัดกับสภาอื่น ๆ ของกระทรวงต่าง ๆ

สภาผู้แทนราษฎร ก. ๑๑/๒๕๕๕ (สามัญ)

เขียน ก. ๑๑/๒

ที่ได้ตั้งไว้แล้ว กระผมใคร่อยากจะขอกราบเรียนว่าในเรื่องสภาการศึกษาโดยเฉพาะ
 ในต่างประเทศนั้นได้เคยมีมานานแล้ว-สภาการศึกษา แต่แค่ในขณะนี้สภาการศึกษา
 ศึกษาแผนใหม่ได้พิจารณาเห็นว่าสภาการศึกษาทำให้ประโยชน์เท่าเทียมกันที่จะตั้ง
 เป็นกระทรวงขึ้นมาไม่ เพราะกระทรวงนั้นมีหน้าที่ควบคุมในกิจการไทยใกล้ชิด ส่วน
 สภาการศึกษาในต่างประเทศนั้น ยกตัวอย่าง เช่นในประเทศอังกฤษหรือในอเมริกา
 นั้นได้ตั้งกันมานานแล้ว ต่อมาเห็นว่าสภาการศึกษานั้นไม่เป็นประโยชน์อันสมควร
 ก็ยกเลิกเสีย โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ สภาการศึกษาในอังกฤษ
 ก็เลิกและตั้งกระทรวงขึ้นแทน เฉพาะในอเมริกา พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ได้ตั้งกระทรวงขึ้นแทน
 สภาการศึกษา สำหรับสภาการศึกษานี้กระผมใคร่อยากจะขอเรียนว่า ตั้งแต่ที่พ้นแห่งการ
 /สภาการศึกษา/ ถ้าแม้ว่าเราจะกระจายไปทางจังหวัดต่าง ๆ หรือตามท้องถิ่น
 ต่าง ๆ กระผมเห็นว่าเป็นการสมควร แต่ก็นั่นแหละในขณะนี้ถึงว่าสภาการศึกษาในท้องถิ่น
 หรือในจังหวัดซึ่งในอังกฤษเขาก็ได้เคยเรียกชื่อกันว่า

ใหญ่ของอังกฤษเราเรียกกันว่า เนชั่นแนล บอร์ด ออฟ เอ็ดดูเคชัน (national board of education)
 และสำหรับในท้องถิ่นแยกออกไปเป็น โลคัล ออฟ เอ็ดดูเคชัน อथอริตี้ (local of education authority)
 แล้วก็เขายังแยกออกไปอย่างเช่นในอเมริกาเป็นจังหวัดเป็นท้องถิ่นออกไปอีก นั้นหมายความว่า
 ในขณะนี้เมือง ไทยเราก็มีอยู่แล้วคือหมายความว่าในจังหวัดนั้นเราประกอบไปด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด
 เป็นประธานสภาท้องถิ่นเกี่ยวกับการศึกษาจังหวัดมีศึกษาธิการจังหวัด มีอำเภอมิใช่ราชการ
 ภูมิภาคต่าง ๆ รวมกันเข้าพิจารณาการศึกษาของแต่ละจังหวัดและจะย่อยลงไปเช่นสภาท้องถิ่นนั้นว่า
 ศึกษาธิการเราก็มีอยู่แล้ว กระทั่งใครสักคนจะขอเรียนที่โรงเรียนศึกษาธิการนั้นชัด ๆ กับแผน
 ศึกษาของชาติ แผนการศึกษาของชาตินั้นคลุม ครอบคลุมไปทั่วเกี่ยวกับการศึกษาโดยกว้าง
 ทั่วอยู่ไว้ว่าท้องถิ่นและจังหวัดต่าง ๆ นั้นจะต้องดำเนินการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษา
 และแผนการศึกษาของชาติที่เราได้เชิญผู้เชี่ยวชาญแต่ละกระทรวงเข้ามาร่วมการประชุมตั้งแผนการ
 ศึกษาชาติขึ้น อาทิเช่นปลัดกระทรวงทุกกระทรวง นี้เราถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละกระทรวงอยู่แล้ว
 แล้วมาประชุมปรึกษาหารือวางแผนการศึกษาของชาติขึ้น นี้เป็นประเด็นเป็นอย่างนี้ ทิ้งต่อไปก็คือว่า
 แต่ละท้องถิ่นย่อมมีความต้องการแตกต่างกันออกไปอีก จังหวัดหนึ่งท้องถิ่นหนึ่งภาคหนึ่งนั้นความต้องการ
 ของภาษาเกี่ยวกับท้องถิ่นก็แตกต่างกันไปแล้ว ความต้องการเกี่ยวกับการทำพหุภาษาที่แตกต่างกัน
 ก็ออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นแต่ละท้องถิ่นเขาก็ควรจะไตร่ตรองปรึกษาหารืออย่างนี้เราเรียกกันว่า
 การศึกษาธิการประจำท้องถิ่น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสภาการศึกษาตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ
 นั้นกระผมมีความมั่นคงปลอดภัยและปกติกิจการงานก็ต้องแบ่งออกไปว่ามีหน้าที่บริหารกับบริหารไป
 หรือจะแนะนำก็แนะนำไป หรือจะเป็นที่ปรึกษาที่ปรึกษาไป หรือจะควบคุมก็ควบคุมไป แต่ตามร่างพระ
 บัญญัติที่เสนอขึ้นมา นั้นมันคลุมไปหมด คือจะควบคุมด้วย จะแนะนำด้วย จะให้คำปรึกษาดูด้วย อย่างนี้
 กระผมเห็นว่ามันไม่ถูก คือมันขัดกัน อำนาจก็ควรจะแยกกันไปแต่ละอำนาจ ๆ/ที่ที่พูดอีกประการหนึ่ง
 กระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนให้ฟังถึงข้อแตกต่างว่าสภาการศึกษาตามพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ที่เรารับเอาไว้ก็คือว่าเกี่ยวกับเรื่องยกตัวอย่างเช่นว่า ผมยกตัวอย่างว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ครู
 เรียนราษฎรของฟิลิปปินส์ กับของสิงคโปร์ เขามวลทองเพียงในประเทศไทยเขาไม่มีความแปลกอก

30

แปลกใจว่าทำไมโรงเรียนราษฎร์ของเมืองไทยจึงอยู่ในระเบียบเรียบร้อยไม่เอะอะวุ่นวายอยู่ใน
ระเบียบแล้วก็ปฏิบัติตามให้สอดคล้องตามแผนการศึกษาของชาติได้ เขาสงสัยเป็นอันมาก ทาง
ฝ่ายเราก็ชี้แจงว่าเนื่องจากว่าเรามีกระทรวงศึกษาธิการควบคุมแนบนโยบายเกี่ยวกับการศึกษา
ของชาติได้โดยใกล้ชิด แต่โรงเรียนราษฎร์เขาปฏิบัติตาม แต่ว่าทางฝ่ายเขานั้นเขาไม่มีการควบคุม
หรือไม่มีการแนะนำให้สอดคล้องกัน ต่างฝ่ายต่างก็ไปกันคนละทางสองทางแล้วก็โดยเฉพาะเราจึง
เห็นได้ว่าฝ่ายแดงก็จึงเข้ามาแทรกแซงยังโรงเรียนราษฎร์ที่สังกัดไปรเป็นต้น นี่มันเป็นอย่างนั้น
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะมีสถานการณ์เข้ามาซึ่งในต่างประเทศเขาเลิกกันแล้ว กระผมก็เห็นว่า
ไม่เป็นการสมควร อีกประการหนึ่งที่กระผมอยากจะขอเริ่มให้ทราบก็เกี่ยวกับเรื่องว่ามีบางท่านได้
พูดว่าเมื่อตั้งสภาการศึกษาขึ้นแล้วก็น่าที่จะยุบกระทรวงศึกษาธิการ ไปเสีย นี่กระผมก็สงสัยข้องใจเพราะ
มันขัดกันกับหลักวิชาการของการศึกษาซึ่งเรายึดเป็นมาตรฐานมาแล้ว ในเฉพาะที่อเมริกาที่นั่นเขา
ถือว่าสภาการศึกษานั้นไม่ได้ให้ประโยชน์มากมายที่จะมีกระทรวงเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเขาจึงได้ตั้ง
กระทรวงเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๕ แต่ว่าเขาเรียกว่าเรีกว่าเนชั่นแนลคาวินซ์ คีพาร์ทเม้นส์ออฟเอ็ดดูเคชัน
อัน บัณฑิตเรลท์แอนส์โซเชี่ยลเวลเฟयर (Department of education public health and social welfare)
อันนี้คือ ฮอบบ์ เป็นรัฐมนตรีของกระทรวงศึกษาธิการอเมริกา แต่ก็เข้ามาสนใจที่สหรัฐอเมริกา
ในอันได้พิจารณาตัวเองว่าดังได้กล่าวถึงไปเสีย แต่มันก็ถึงกับหายไปจำนวนที่ไปมากมิต และก็ยัง
ไม่ทันที่จะมีการ *Barbier Conference* หรือว่า แพรสคอนเฟอเรนซ์ (Press
Conference) ที่ริโอเดอจาเนโรก่อนที่จอมพลราชประยุทธ์ที่กระผมก็เห็นว่าได้วางแผนแต่ใน
อเมริกาเอง เขาก็พยายามที่จะตั้งกระทรวงศึกษาธิการขึ้นมาควบคุมการศึกษา ส่วนแผนการศึกษาของ
ที่นั่นเขาได้ให้อยู่ในวงนอกออกไปทีเดียว เป็นการแนะนำวิธีที่จะทำอะไรต่าง ๆ วงนอกแล้วของเร
ประเทศไทยเวลานี้มีสภาการศึกษาอยู่แล้ว เราจะเรียกว่าสภาการศึกษาเขาจะมาเริ่มทำตามบ้าง
กระผมคิดว่าของสภาการศึกษาที่เสนอเข้ามาในวงกับที่เขยื้อน ถ้าสภาการศึกษาประกอบด้วยฝ่าย
นัก ปลัดกระทรวงและรัฐมนตรีว่าการ ทานเหล่านั้นก็เป็นผู้ให้วิชาทางการศึกษาโดยอย่างยิ่ง
ที่ชาติไทยปกครองไว้ควบคุมการศึกษาอยู่แล้ว นี่มันมีบุคคลที่เสียกำลัง ไปมาจากสภาของสภาของ

ตอบในของกระทรวงศึกษาธิการ ก็ สิ้นกลอนรวนเรอยู่ ในขณะนั้นไม่มี เหตุผลอันหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าพอจะ
 ติงได้ ก็คือว่าในยุคหลังสงครามมานี้รัฐบาลพยายามที่จะเพิ่มพูนความรู้ให้ทันกับทั่วสากลโลกโดยดำเนิน
 แนวความนโยบายของยูเนสโก ก็ได้ส่งบรรดาครูบาอาจารย์ไปศึกษาวิชาและไปดูงานในต่างประเทศ
 เป็นอันมาก เมื่อบรรดาครูบาอาจารย์เหล่านั้นได้กลับมาจากเมืองนอกก็ได้นำมาวางรูปแบบโครงการศึกษา
 ศึกษแนวทางและวางแผนการสอนขึ้น การที่นักศึกษาเหล่านั้นซึ่งเรานับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้าน
 การศึกษาได้นำมาวางแผนการขึ้น โดยที่ประชาชนพลเมืองก็ดี เจ้านายที่การศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปก็ดี
 ในประเทศไทยยังไม่พร้อม ๆ ที่จะรับเอาความรู้ใหม่ ๆ หรือที่เวลานี้กระทรวงศึกษาธิการเรียกว่า
 การศึกษาแผนใหม่ยังไม่พร้อม ก็เปรียบเสมือนหนึ่งว่าเราเอาคนเรานำเรากลงไปในถ้ำมืดที่ยังมี
 ความเห็นอยู่อย่างเปอร์เซ็น ถ้ำมืดนั้นก็ย่อมจะแตกแล้ว ฉะนั้นได้เกิดเหตุที่กระทรวงศึกษาธิการมีเหตุ
 การถอนตัวอยู่ขณะนั้นเนื่องจากอันนี้แหละ นี่เป็นเหตุผลประการแรก เหตุการณ์ภายในขณะซึ่ง
 ได้ผ่านหลายกึ่งไปถึงเรื่อง เบสิคเป็นส่วนใหญ่ว่ากระทรวงศึกษาธิการ ได้เสียหายนเงินไป ๒ - ๓
 ล้านบาท อันนี้ก็เนื่องมาจากเหตุที่เราเบสิคออกมาใช้โดยยังไม่พร้อมที่จะรับเบสิคเข้าไว้ ความเสีย
 หายนนั้นไม่ใช่อยู่ที่ว่าเงินรัฐบาลจะเสีย ไม่แต่เพียง ๒ - ๓ ล้านบาทนั้น ถ้าท่านลองคิดให้ตัวท่าน
 ทุก ๆ คน ท่านผู้มีเกียรติประชาชนที่มานั่งฟังอยู่ในที่ทุกคนในประเทศไทยก็เห็นจะ ๕ ล้านคน
 เสียหายครบกระเทือนหมด ถ้าสรุปรวมเอาผลเสียหายเหล่านั้นมาเป็นจำนวนเงินแล้วจะเป็น
 จำนวนมากกว่า ๒ - ๓ ล้านหลายเท่าตัว นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง โรงเรียนทุกโรงเรียน
 ที่ได้รับคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการให้สอนเบสิค เจ้านายที่ของกระทรวงศึกษาธิการได้ออกไปทั่ว
 ทั่ว จังหวัดหนึ่งวันหนึ่ง ไปชี้แจงอย่างจังหวัดหนึ่งวันหนึ่ง เท่านั้น แล้วก็ตามจังหวัดอื่นเช่นขอนแก่น
 สองวัน เจ้านายที่ออกไปชี้แจง การไปชี้แจงตลอดจำนวนพันคนสองพันคนสามพันคนใช้เวลาเท่าไร
 หนึ่งวันหรือสองวัน นี่เป็นเวลาที่เราเรียกประชุมครูแล้วเอาเวลาที่จะสอนเบสิคแท้ ๆ นี
 ใช้เพียงสองชั่วโมง นอกจากนั้นไปชี้แจงเหตุผลแวดล้อมชักแม่น้ำทั้ง ๕ ออกมาพูดเพื่อให้ครูบา
 อาจารย์ทั้งหลายเหล่านั้นเลื่อมใสในวิธีการเบสิค แล้วก็กลับกรุงเทพฯ แล้วก็ไปจังหวัดอื่นต่อไปเป็น
 ทั่วทุกจังหวัด ไม่เชื่อไปตามท่านอธิบดีกรมวิชาการก็ได้ ตัวท่านเองท่านอธิบดีก็ได้ไปแล้วก็ไม่ฟัง

ยี่สิบก็ให้บรรดาข้าราชการชั้นผู้น้อยกลับมาจากเมืองนอกทั้งนั้นหัวไช้ ๆ อย่างไปไม่ให้เด็กไหว
ยี่สิบไม่ให้เด็กเคารพพ่อแม่ เด็กลูบทัวลุ่มทุกก็ปล่อยไปก่อน นี่ก็เป็นวิธีที่เขาไปสอนเหมือนกันว่า....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พอ ๆ ให้เขาประเด็น

นายถวิล วิทยานนท์ (สุพรรณบุรี) : ที่นี้เหตุเหล่านี้แหละเหตุที่ยังไม่พร้อมที่บรรดาครู
ผู้หลายกับความรู้ ไปเพียงสองชั่วโมงหรือชั่วโมงอย่างนี้ไม่พร้อมที่เราจะมาทำตามวิธีการของ
กระทรวงศึกษาธิการ ได้ เพราะฉะนั้นเกิดความวุ่นวายขึ้นครูทุกคนในเวลานี้เออมีระอาต่อระอาการ
ถามแต่ใหม่ แต่จะทำอย่างไร ได้เมื่อมีคำสั่งให้ทำ ขอประธานไทย มีระเดียวผมจะขอเข้าประเด็น
ทำเรื่องนั้นเกี่ยวกับคือครูทุก ๆ คนควักกระเป๋าสตางค์ไปสร้างเครื่องอุปกรณ์การสอนขึ้นเวลานี้
มีกำลังสร้างกันอยู่ เสียหายเป็นจำนวนมาก ควักกระเป๋ามาไปเพราะไม่จึงมาของกระทรวง
ศึกษาธิการที่จะไปทำ ดังนั้น นี่เป็นเหตุอย่างหนึ่ง ที่ผมจะเข้าขอในเรื่องที่เกี่ยวกับพระราช
บัญญัตินี้ ความเสียหายของแผนการศึกษาซึ่ง เป็นแผนการที่ได้รับพระบรมราชโองการประกาศให้
ใช้แผนการศึกษาชาติประกาศออกไปที่ไหนเป็นแผนการที่ไม่แน่ ประเดียวเปลี่ยนอย่างนั้นประเดียว
เปลี่ยนอย่างนี้ นี่ประการหนึ่ง ทำให้ครูบาอาจารย์เดชะก็เรียนเปลี่ยนหัวไปไม่ทัน ประการที่สอง
ไม่ต้องการความนิยมของประชาชน โรงเรียนมัธยมสามัญที่ไปตั้งอยู่เวลานี้ ถ้าเราได้ติดตามดูอย่าง
ใกล้ชิดแล้วจะเห็นว่าหลักสูตรที่เขาวางไว้ เขาให้เรียนภาควิทยาศาสตร์ครึ่งหนึ่ง แล้วให้เรียนภาคศึกษา
ครึ่งหนึ่ง คือให้เรียนกิจกร วมทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตร

แล้วก็มีโครงการเรียนเพียง ๓ ปี เมื่อออกจาก ๓ ปีแล้วนักเรียนเหล่านั้นจะไปเรียนทางสาย
 วิสามัญก็ได้ คือเรียนมัธยม ๔ มัธยม ๕ มัธยม ๖ ต่อไปถึงอุดมศึกษาก็ได้ หรือจะไปเข้าเรียน
 โรงเรียนอาชีวศึกษาก็ได้ เมื่อไปทั้งโรงเรียนนี้ขึ้นใหม่ ๆ กำหนดว่าในปีแรกจะต้องใช้หลักสูตร
 ปี แต่หาได้เป็นดังนั้นไม่ กระทรวงศึกษาธิการก็ไปทั้งโรงเรียนนี้ไว้ในจังหวัดม. ๓ ปี เวลานี้
 เป็นปีที่ ๔ หรือปีที่ ๓ สันนิษฐานเข้าปีที่ ๔ อยู่แล้ว โรงเรียนไม่มีเครื่องมืออะไรเลยที่จะไปให้
 เด็กทำหัตถศึกษา แล้วก็มีเรื่องแปลงปลากุ้งเรื่องหนึ่ง ที่ประชาชนไม่นิยม/รู้ ในข้อนี้อยู่ใน
 ประเด็น โรงเรียนหนึ่งตั้งขึ้นมีครูการช่างสตรีไปสอนวิชาการช่างนักเรียน แต่ว่าทางราชการ
 ใจสงสารลำบากไปให้ ส่งมอบ ส่งเลี้ยง ไปให้ ทางโรงเรียนก็บอกว่า พูโธ ก็ส่งครูการช่าง
 มาให้หมดแล้ว ๆ จะเอาคน เอาตัว เอาเลี้ยง มาให้หมดทำไม ทำไมไม่เอาจักรมาให้ ทาง
 จังหวัดก็บอกว่า เอาผ้า เอาไว้มัน พูโธไว้มัน ๓ ปีแล้ว ยังไม่ไ้จักร นี่เป็นเหตุที่การ
 กำหนดนโยบายและวิธีการของกระทรวงศึกษาธิการนั้นมีผิดพลาดดังนี้ ประชาชนในขณะนี้เขามี
 ความต้องการที่จะเรียนถึงมหาวิทยาลัยตั้งนั้น เมื่อเขาเห็นว่าไปทั้งโรงเรียนมัธยมขึ้นก็พากัน
 แต่เอาลูกมาฝาก พอจบประถม ๔ แล้ว ก็พามาฝากแย่งกันเข้า พอรู้ว่าเขาจะให้เรียนหัตถ-
 ศึกษาเรื่องหนึ่ง พวกนั้นทำหนังสือร้องเรียนมาว่า ขอเปลี่ยนเป็นมัธยมวิสามัญเดอะ หัตถศึกษา
 ตามแบบเขาทำกันอยู่แล้ว โดยปกติแล้วเขาก็ไม่เห็นว่าเป็นความสำเร็จมัธยมปีที่ ๓ แทนมัธยม
 สามัญแล้ว จะไปทำอะไรทำไมบ้าง โรงเรียนที่ต่อก็ต้องมาสอบเข้ากัน แล้วก็สอบไม่ไ้บ้าง
 อะไรบ้าง เขาก็เบื่อ เพราะฉะนั้นเขาจึงอยากจะไปทางสายวิสามัญ เขาถึงกับจะสร้าง
 โรงเรียนขึ้นใหม่ เมื่อไปทั้งมัธยมสามัญขึ้นนี้เขาถึงกับจะไปเรียไร เงินกันสร้างโรงเรียนขึ้น
 อีกหลังหนึ่งให้เป็น โรงเรียนมัธยมวิสามัญ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ ๆ

นายถวิล วัฏฏานนท์ (สุพรรณบุรี) : ในข้อนี้เกี่ยวข้องกับแผนการครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่หลักการของเราเรื่องสภาการศึกษา

เพราะฉะนั้นอย่างอื่นนะพอหอมปากหอมคอก็พอแล้ว เอาให้เข้าหลักการ

นายถวิล วัฏฏานนท์ (สุพรรณบุรี) : เคารวะครับ ที่นี้ผมจะเอาให้สั้น ๆ ครับ
ขอยกพร่องนั้นก็พอจะไต่ความแล้วว่า นโยบายแผนการศึกษาชาติที่วางไว้แล้วไม่แน่นอน วาง
ไว้แล้วไม่ถูกต้องความต้องการของประชาชน ข้อที่ ๒. คือไปถึงเรื่องหลักสูตร หลักสูตรนี้เวลานี้
กระทรวงศึกษาธิการ เองก็ไม่พอใจ เหมือนกันที่วางไว้แล้ว แต่ว่ายังไต่เปลี่ยนหลักสูตรที่วางไว้
นั้นเป็นหลักสูตรที่ตายตัว.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว ขอโทษอีกทีครับ ที่จริงไม่จำเป็น
ก็ไม่อยากจะหัก เพราะว่าทำให้ท่านเสียความตั้งใจหรือเสียสมาธิ คืออย่างนี้ครับใน ๕ ข้อ
คุณเผด็จ จิราภรณ์ ได้อธิบายมาอย่างมากมายที่เคียว ท่านจะกล่าวในฐานะที่ท่านเป็นผู้เสนอ
ร่าง ท่านก็กล่าวเป็นประเด็นสำคัญอีกหน่อยก็พอ อย่างอธิบายเลยครับ เพราะอธิบายมากมาย
แล้ว คุณเผด็จพูดมาละเอียดแล้ว

นายถวิล วัฏฏานนท์ (สุพรรณบุรี) : ครับ เรื่องที่ตนพูดที่ คุณเผด็จ ฯ ไม่ได้พูด
ครับ เป็นหลักสูตรตายตัว เป็นหลักสูตรที่กินไม่ได้ กระทรวงศึกษาธิการก็พยายามอบรมครู
อยู่เสมอว่า การสอนเด็กนั้นไม่ควรจะใช้วิธีเผด็จการ แต่ว่าหลักสูตรนั้นเผด็จการอยู่แล้ว
ยังไม่ได้แก้ไข เวลานี้หลักสูตรให้เด็กเรียนไม่เกินไปตามความต้องการของชนบท ไม่เกินไป
ตามความต้องการของท้องถิ่น เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่วาง
ไว้ก็ไม่แน่นอน เบื้องที่เอามาใช้นี้ก็เกี่ยวกับหลักสูตร เกี่ยวกับแบบเรียน การทำหลักสูตรนี้
ข้าพเจ้าได้ทราบว่ากรมวิชาการได้ร่างขึ้นโดยมีมติเห็นเป็นผู้นำ แล้วก็ปรึกษาหารือข้าราชการ
ชั้นผู้น้อย เสร็จแล้วก็ส่งไปให้กรมสามัญศึกษาพิจารณาว่าจะใช้หลักสูตรที่จะใช้ใหม่ในเรื่อง
เบสิกนี้ในระดับประถม • กรมสามัญศึกษาไม่เห็นด้วย แต่ว่าอธิบดีกรมวิชาการกลับเอาไปเสนอ
ท่านรัฐมนตรีเพื่อเอาออกใช้ มันจึงไต่ยุ่งขึ้นเช่นนี้ สำหรับในข้อตกลงไปกระผมก็จะรวบรวมก็คือว่า

เนื่องจากเหตุผลเหล่านั้น กระผมจึงได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของบรรดาสมัชชาที่ต่างฝ่ายปฏิบัติหลักสูตร ปฏิบัติแบบเรียน แล้วก็พิจารณาเงินที่จะใช้ในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเสนอกระทรวงศึกษาธิการว่า เงินที่เข้ามาในหนึ่งปีนั้นควรจะใช้จ่ายไปในทางใดบ้าง ในข้อนี้เมื่อถึงขั้นยังไม่ได้พูดถึงเรื่องเงิน มีอยู่ข้อหนึ่งเรื่องเงินงบประมาณ ถ้าท่านอ่านดูให้ถี่ถ้วน ท่านจะเห็นว่าสภาพมีหน้าที่แนะนำกระทรวงศึกษาธิการว่า เงินงบประมาณเมื่อได้มาแล้ว ควรจะใช้จ่ายไปในทางใดบ้าง เวลานั้นท่านผู้ใหญ่เห็นว่าที่ตำบลไหนควรจะตั้งโรงเรียนก็ทุ่มเทเงินไป ท่านไปตรวจที่นั่น ท่านเห็นว่าตรงนั้นทำเลดี ท่านไปนั่งตากอากาศเป็น ๆ ท่านก็บอกว่า เอ๊ะ ตรงนี้สร้างโรงเรียนเหมาะ ก็มาบอกกระทรวงศึกษาธิการ ก็ทุ่มไป ๓๐ ล้าน ๔๐ ล้าน ไปสร้างไว้วิทยาลัยต่างๆ นั้น รั้งนักเรียนได้ ๒๐๐ - ๓๐๐ คน ทุ่มเงินไปทั้ง ๓๐ ล้าน ข้อที่เสนอสร้างก็สร้างอาคารอย่างทันสมัย เสร็จแล้วมีนักเรียนเรียน ๒๐๐ - ๓๐๐ คน ไม่ได้ถึงถึงว่าเราจะให้การศึกษาแบบบูรณาการไปตามนั้นก่อนแล้วจึงเสริมยอดให้ถึงยอดเจดีย์ แก่นี่กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินนโยบายโดยวิธีสร้างยอดลงมาจากนั้น ปีจึงจำเป็นที่ต้องพิจารณาการศึกษาขึ้น เพื่อให้ช่วยกันคิดช่วยกันส่งเสริมกระทรวงศึกษาธิการนี้ ทำงานไปให้ถูกต้องตามความต้องการของประชาชน และไม่ให้ต้องวกไปวนมาในเรื่องที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบายบ่อยหรือเปลี่ยนแปลงกิจการของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้เสียหายแก่ประชาชน ผมขอเพียงเท่านี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวุฒิ ฯ เกี่ยวกับที่จะพูด ขอเรียนต่อที่ประชุมว่า เนื่องจากมีมติของรัฐบาลได้เสนอเข้ามาเพื่อพิจารณา หลังจากที่เสร็จระเบียบร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็จะได้หารือในที่ประชุมเล็กน้อย เพราะฉะนั้นก็ขอได้โปรดอยู่ในที่ประชุมเพื่อจะได้เป็นองค์ประชุมโดยพร้อมเพรียงด้วย เอ้า คุณวุฒิ ฯ อภิปราย ดำเนินการต่อไปก็จะขึ้นครับ เพราะว่ามันเยอะ

๑๑.๕๖ น.

นายญาติ ไหวที (สุรินทร์) : ความร่างของพระราชบัญญัติฉบับนี้มัน ฝ่ายผู้สนับสนุน
ร่างคือท่านผู้แทนผู้มีเกียรติในจังหวัดก็จึกรักได้บอกว่า กฎหมายนี้มีส่วนที่เพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์
เท่านั้นยังไม่ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเนื่องจากไม่ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จะ ว่าย
พวกกระแสมันหลักการกฎหมายนี้ ก็ไม่เห็นชอบด้วย เปรียบเช่นเดียวกันถ้าเราไปรักผู้ คนหนึ่ง
เราบอกว่า ฉันรักเธอเพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ฝ่ายหญิงจะรักตอบได้อย่างไร ต้องรัก ๑
เปอร์เซ็นต์จริงจะรักตอบได้ เพราะฉะนั้นนี่เป็นเหตุผลข้อหนึ่งในการที่จะไม่รับร่างกฎหมาย นี้
ก็ร่างกฎหมายนี้ตั้งแต่ตอนจนปลายแล้วทั้ง ๑๒ มาตราแล้ว เห็นว่ากฎหมายนี้ทั้งหมดนั้นเรามี
บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ พ.ศ.๒๕๕๔ แล้ว เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่ามาตรา ๑ ของ
ร่างกฎหมายนี้ก็มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติจริงอยู่ท่านผู้เสนอคือท่านผู้แทน-
ชนแทนได้บอกว่า ศาลานั้นมีอำนาจหน้าที่เพียงให้คำปรึกษา แต่ที่ตามกฎหมายนี้ให้พิจารณา
เมื่อเราเห็นข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติหรือไม่ เราก็ควรจะแก้ไขกฎหมายร่างพระราชบัญญัติ
ก็จะดีกว่า ไม่จำเป็นจะต้องมาแก้ไขให้เป็นสภาชั้นสภา ถ้ามีสภาแบบนี้ขึ้นมาแล้ว ก็จะมีสภาสูง
สภาใหญ่ สภาเล็ก สภาต่ำ อะไรอีก นี่แหละเป็นช่องทางทำให้เกิดเบสิคขึ้น เพราะมาตรา ๔
ของท่านนั้นแล้วแต่เอาฝ่ายบริหารคือเอาท่านรัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วย ปลัดกระทรวง
อธิบดีทุกกรมมาเป็นกรรมการ แล้วพวกนี้ก็อาจจะทำให้การพิจารณาเห็น เหนือได้ ความจริงนั้นใน
มาตรา ๔ เราก็มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๑ ของพระราชบัญญัติแล้ว คือเราให้รัฐมนตรี รัฐมนตรี-
ช่วย ปลัดกระทรวง และอธิบดีทุกกรมกับกรรมการอื่นอีก เกินหนึ่งคนเป็นกรรมการ อำนวยการ
พิจารณา เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายครุไมตรี เราก็เอาพรรคกันไปแก้ นี่เท่ากับบัญญัติซ้ำกัน เหตุนี้
เราจึงไม่เห็นชอบด้วย นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง คือประการที่ ๒ นั้นจะเห็นว่าฝ่ายรัฐบาลนี้ได้ขอรับความเห็นชอบ
ก่อนโยกย้ายตั้งแต่ตอนต้นมาแล้วว่า เราจะดำเนินการศึกษาอย่างไรบ้าง ก็มีบัญญัติไว้ในข้อ ๕

ที่แถลงนโยบาย ซึ่งฝ่ายค้านก็ตาม หรือฝ่ายสนับสนุนก็ตามได้รับความเห็นชอบแล้ว และในข้อ ๔ นั้นเราไม่ได้มีว่า จะให้สภาการศึกษาขึ้นใหม่เลย แล้วฝ่ายค้านจะยกเย็บให้ฝ่ายบริหารทำให้เกิดสภาการศึกษาขึ้น มันก็ติดกับนโยบาย ความหลักนั้นผมเคยพูดมาแล้วว่า ความทฤษฎีพรรคการเมืองนั้นเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร คือฝ่ายรัฐบาลซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาไปแล้วเป็นผู้มีหน้าที่บัญญัติกฎหมาย จริงอยู่ตามรัฐธรรมนูญให้อำนาจให้หน้าที่สมาชิกทุก ๆ คนมีหน้าที่เสนอกฎหมายได้ แต่ความหลักของต่างประเทศนั้น เป็นหน้าที่ของฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายบริหารเท่านั้น เป็นผู้เสนอกฎหมายฝ่ายเดียว โดยมรรยาทแล้วฝ่ายค้านไม่เสนอกฎหมายบังคับหรือยกเย็บให้ฝ่ายบริหารปฏิบัติตาม เสนอกฎหมายมาให้ฝ่ายบริหารปฏิบัติตาม หากเป็นเช่นนั้นมิได้ ประการหนึ่งอีกประการหนึ่งนั้น เมื่อเราจะมีพรรคการเมืองแล้ว เราก็ควรจะดำเนินการตามวิธีการของพรรคการเมือง เมื่อพรรคการเมืองทุก ๆ ประเทศเขาไม่เคยมีประเทศไหนที่ฝ่ายค้านเสนอกฎหมายมาให้ฝ่ายรัฐบาลปฏิบัติตามหรือบริหารตามนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรจะเป็นไปตามทฤษฎีของพรรคการเมือง ซึ่งไม่ควรจะให้ฝ่ายค้านเป็นผู้เสนอกฎหมายท่านเองนั้นมา จริงอยู่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญให้อำนาจได้ แต่เป็นมรรยาทแล้วก็ไม่ควรทำ นอกจากฝ่ายค้านมีหน้าที่ค้าน ค้าน มีหน้าที่คุมการบริหาร ตั้งกระทู้ถาม หรือเปิดอภิปรายเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงค้านกฎหมายฉบับนี้

๑๒.๐๑ น.

นายประสิทธิ์ จุลละเกศ (สงขลา) : อันที่จริงสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เมื่อได้พิจารณาถึง ก็มีการอภิปรายกันอยู่หลายตอนแล้ว ในข้อสำคัญต่าง ๆ ก็สรุปแล้วในคำที่ว่า จะควรรับหลักการหรือไม่นั้น เมื่อฟังเสียงทางฝ่ายค้านก็รู้สึกว่าคุณตั้งข้อสังเกตเป็นแนวที่ค่อนข้างหนึ่งในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา อันที่จริงข้าพเจ้าคิดว่าเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัตินี้ ที่ท่านสมาชิกคนหนึ่งตั้งข้อสังเกตไว้หรือพูดว่า เรามีพระราชบัญญัติอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นจะเป็นการซ้อนทับไป สำหรับพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นว่า

ในการมีความมุ่งมั่นในการช่วยเหลือพวกครูไทยเฉพาะเท่านั้น หากได้รู้ถึงอย่างอื่นไปไม่
 และอีกประการหนึ่งก็เป็นแค่เพียงว่า ให้คำแนะนำชี้แจงซึ่งไม่มีผลผูกมัดแก่ประการใด ถ้าหาก
 ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เป็นกฎหมายไปแล้ว ก็จะมีผลผูกมัดให้กระทรวงศึกษาธิการจะต้อง
 ปฏิบัติตามนั้น เพราะฉะนั้นผลของกฎหมายฉบับนี้กับกฎหมายครูจึงต่างกันด้วยประการฉะนี้ การ
 ที่สมาชิกให้เหตุผลนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นพ้องด้วย นี่เป็นข้อแรก และอีกประการหนึ่งก็รู้สึก
 กฎหมายที่ฝ่ายค้านได้เสนอเข้ามาในญัตติว่า จะวางหลักเกณฑ์ไว้เสียทีเดียวว่า ไม่มีการ
 กับกัน อันที่จริงท่านผู้ใดกล่าวเมื่อขึ้นไปเอาคำแนะนำรัฐมนตรีมาเมื่อคราวที่แล้ว แล้วนายรัฐมนตรี
 ก็เอาคำเสด็จในกรมมา ซึ่งในที่สุดยังไม่มีใครรู้สึกถึงเสียว่า การที่ฝ่ายค้าน โดยบรรดา
 แล้ว เขาไม่เสนอกฎหมายขึ้นมาเช่นนั้น เพราะฉะนั้นคราใดที่รัฐธรรมนูญยังให้สิทธิและเรา
 ทุกคนเคารพต่อรัฐธรรมนูญอยู่ ครานั้นเราฝ่ายค้านก็เสนอกฎหมายมาได้ ก็แนวกฎหมายมันดี
 อย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมท่านผู้ใดที่คิดทั้งหลายจะปลงใจหรืออีกมันหรือมันมี
 บานะว่าเป็นอันว่ารับไม่ได้หรือรับในเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ทางฝ่ายผู้ร่างก็ได้วางหลักเกณฑ์ไว้
 ครอบคลุมแล้ว คือเห็นว่า ๑. เราเป็นนโยบายว่ากระทรวงศึกษาธิการเป็นต้นไม่เล็ก ๒. เรามี
 สภการศึกษาและอีกนัยหนึ่งเรียกว่า *Board of Education* ในการที่มีขึ้นเช่นนี้
 ก็เพื่อวางแผนในเรื่องการศึกษาให้เป็นแนวเดียวกันไป วางมาตรฐานการศึกษาให้ดี ไม่มีการ
 เปลี่ยนแปลงล้มลุกคลุกคลานกันอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ เพราะการล้มลุกคลุกคลานในเรื่องการ-
 ศึกษา ผลสะท้อนถึงเด็ก ถึงผู้ปกครอง เป็นการสูญเสียเงินหลายสิบล้านด้วยกับ เมื่อเป็นเช่นนี้
 แล้วในการที่เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มา ก็มีแต่ได้ผลดีอย่างเดียว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะมี
 ๓. องค์การกฎหมายฉบับนี้

พันโท ทอง ศิริเวชภัณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอ เสนอลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

๗-๑๔ น.

ร้อยโท พันธุ์ ๗ ถलग (ปราจีนบุรี) : สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยทั้ง ๆ ที่จะ
เป็นพระราชบัญญัติฝ่ายค้านก็ตาม แต่ความมันก็ยังเป็น เรื่องสำคัญของการศึกษาของชาติเราทุกคนก็
ยอมรับกันว่าชาตินั้น เป็นสิ่งที่เหลือหลอ ที่เราควรจะพิจารณา ไม่ควรจะปล่อยปละไปโดยที่ว่า.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ซึ่งเขาเถอะ เขาว่าอย่างไรก็ซึ่งเขา เรา
เราเองเราอย่างไรว่าไปดีกว่า ไม่คงไปสนใจ

ร้อยโท พันธุ์ ๗ ถलग (ปราจีนบุรี) : ที่นี่ยังมีประเด็นอีกมากมาย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะเสนออะไรก็ว่ามา มันไม่ใช่ว่าจะ
มันแล้วตอนนี้ เขา เสนอลงมติแล้ว

ร้อยโท พันธุ์ ๗ ถलग (ปราจีนบุรี) : ทราบแล้วครับ ที่ผมจะชี้ประเด็นเรื่องนี้ให้
ทราบว่ามันมีอะไรอยู่บ้าง ที่ที่ทุกคนก็คลุมเครือ คือยังไม่ชัดเจนลงไปว่า ภายนอกภายในยัง
อยู่ในอำนาจอะไรหรือไม่ ที่สำหรับในเรื่องครับ ในทัศนะผมมันก็ยังมีความประเด็นที่จะขอชี้.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ คืออย่างนี้ ชี้ประเด็นเอาแค่นั้นเอง เอา
มันมัน ไม่คงมีกะพี้มันอีกอีกแล้ว ว่า ๑. อะไร ๒. อะไร ๓. อะไร ยังไม่พูดกัน เพราะ
มันน้ำพเจ้าจึงขอเปิดอภิปราย.....

ร้อยโท พันธุ์ ๗ ถलग (ปราจีนบุรี) : เรื่อง อีสระหรือไม้อีสระนี้มันยังคลุมเครือ
อย่างนี้ครับ อย่างที่พิจารณาไป ผมก็ทราบว่า เบื้องหลังตก เพราะฉะนั้นผมขอเรียนปิดท้าย
ในเรื่องคลุมเครือนี้แหละครับอาจจะทำให้การลงมติคลาดเคลื่อน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ เดี่ยวจะมีสมาชิกลุกขึ้นตะโกนว่า
ประธานไม่รักษาระเบียบ พูดอะไรก็ไม่เห็นใจบ้างเดี๋ยวนี้ ก็นั่งอยู่นานแล้ว

ร้อยโท พันธุ์ ๗ ถलग (ปราจีนบุรี) : เอ้า อย่างนั้นผมขอเปิดอภิปรายต่อไป

~~~~~

๗๔/

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในคราวที่มีท่านสมาชิกเสนอให้ลงมติ แล้วมี
ข้อเปิดอภิปรายต่อไป เพราะฉะนั้นขอถามว่า ท่านผู้ใดเห็นควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไปตามที่ผู้เสนอ
ได้เสนอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีมติที่เสนอให้ลงมติ แล้วก็เปิดอภิปราย
ได้เปิดไม่ได้ เราจะลงมติ ก่อนลงมติดำเนินการเมื่อไร ท่านเจ้าของผู้เสนอคนหนึ่งท่านผู้ใดจะสรุป
ให้เชิญ ขอให้สรุปจริง ๆ เถอะ แต่ว่าท่านผู้ใดเข้าใจว่าคงสรุปโดยถูกต้อง.

๗๖.๓๗ น.

ร้อยโท จารุมิตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ขอมพระคุณ กระผมขอสรุปสำหรับ
เรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถานการณ์ศึกษาของชาติ เท่าที่ได้มีการอภิปรายกันมามีประเด็นที่จะขอ
มีสรุป ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ ปัญหาที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมีความมุ่งหมายสำคัญที่สุด
คือเห็นว่าการดำเนินการศึกษาของประเทศเวลานี้อยู่ในขั้นที่วุ่นวายกลับไปด้วยมาลและไมระกอบ
เพราะฉะนั้นจึงอยากจะมีสถาบันอันสูงสุดที่จะได้พิจารณาปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการศึกษานั้นให้รัดกุม
รอบคอบ ประเด็นนี้มีได้มีผู้ใดโต้แย้งแต่ประการใด เพราะว่าเท่าที่ปรากฏมานั้น การดำเนินการ
ศึกษาให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาเป็นผู้สั่งเด็ดขาดแต่ผู้ให้ฟังก็แล้ว รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาคงได้เข้ามาใหม่อาจจะรู้ของเก่าซึ่งได้กระทำไว้แล้วก็มีดี หรืออาจจะตัดสิน
กฎหมายปัญหาการศึกษาผิดพลาดไปก็มีดี ข้อนี้เมื่อเราได้มีสภาการศึกษาของชาติขึ้นแล้ว อาจจะระงับ
ให้ความผิดพลาดไว้ได้บ้าง ไม่น่ามากนัก นี่เป็นประเด็นสำคัญที่สุดประเด็นหนึ่ง ซึ่งยังไม่มีท่านผู้ใด
โต้แย้ง

ที่นี้ประเด็นที่ ๒ ประเด็นว่าข้ากับพระราชมีบุตรหรือไม่ ได้มีการถกเถียงกันใน
สภา ในประเด็นนี้ข้าพเจ้าก็เคยเห็นแล้วว่า พระราชมีบุตร มีบุตรสาว แต่อำนาจไม่เคยขาด
สักทีอย่างไ้บ้าง ๆ มีบุตรเรื่องเกี่ยวกับตัวเราเบสิค ในชั้นแรกนั้นได้นำเข้าไปอภิปรายปรึกษาหารือ
ในบุตรสาว บุตรสาวให้คำแนะนำให้ความเห็นไม่เห็นชอบกับตัวเราเบสิคในชั้นแรก แต่ทว่ากระทรวง
ศึกษาธิการไม่ปฏิบัติตามก็ได้ นี่เป็นประเด็นที่สอง เพราะฉะนั้นเมื่อหากว่าเรามีสภาการศึกษา
ได้รับพิจารณาตัดสินชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาอย่างถูกต้องแล้ว ความเสียหายต่าง ๆ อาจจะ
ไม่เกิดขึ้น

ที่นี้ประเด็นที่ ๓ มีปัญหาถกเถียงกันว่าจะเป็นการซ้ำกับองค์การบริหารส่วนอื่น คือใน
ร่างพระราชบัญญัติที่มีรัฐมนตรีว่าการเป็นประธาน มีรัฐมนตรีช่วยว่าการ มีปลัดกระทรวง มีอธิบดี
ผู้ทรงอำนาจประจำอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าจะไม่มีร่างพระราชบัญญัติหรือไม่มีพระราชบัญญัติ
สภาการศึกษาแห่งชาติ ท่านเหล่านั้นก็มีอำนาจอยู่แล้ว แต่กระนั้นขอสรุปกันว่า เท่าที่ปฏิบัติ
มีอยู่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น

อย่าง เป็นคนในกรณีเบสิคนี้ อธิปไตยทุกกรม หรือแม้ว่าผู้ใดดำเนินการ ศึกษาของชาติ อาจจะไม่มี
 ความเห็นด้วยเลย ถ้าหากว่าเสนอเข้าที่ประชุม แต่ที่ว่าเท่าที่ปฏิบัติมาในกรณีเบสิคนี้ มีเข้าที่
 ประชุมอธิปไตยทุกกรมหรือปลัดกระทรวงแต่ประการใดไม่ เป็นอย่างนี้ ซึ่งผู้หนึ่งผู้ใดมีความคิดเห็น
 ขัดแย้งกับประกาศใช้ออกมาก่อให้เกิดความปั่นป่วนในเรื่องการศึกษาของชาติ ถ้าหากว่าเราไม่มี
 สถานการณ์การศึกษาของชาติขึ้นเช่นนี้แล้วความปั่นป่วนวุ่นวายเรก็จะมีไม่เกิดขึ้น ที่ประชุมของอธิปไตย
 ทุกกรมในกระทรวงศึกษาธิการนั้นหนักไปในเรื่องเกี่ยวกับ อ.ก.พ.กระทรวง เกี่ยวกับการพิจารณา
 ปลด โยกย้าย แต่งตั้งข้าราชการ ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนเท่านั้น แต่มีเหตุเรื่อง
 เกี่ยวกับการที่จะพิจารณาปัญหาการศึกษาของชาตินั้นหาว่ามี ระบุไว้ชัดไม่ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้
 จึงต้องระบุไว้เช่นนั้น และประเด็นสำคัญที่สุดอีกประเด็นหนึ่ง คือว่าตามเจตนารมณ์ของผู้เสนอ
 กฎหมายฉบับนี้ไม่มีความประสงค์ที่จะยุบกระทรวงศึกษาธิการแต่ประการใดไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อ
 ไม่มีความประสงค์ที่จะยุบ ก็ประสงค์ที่จะเอาข้าราชการประจำผู้ที่มีคุณสมบัติดำเนินการปฏิบัติงาน
 ในการศึกษาของชาตินี้ ซึ่งอยู่ในราชการประจำสมทบกับผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นบุคคลภายนอก เพราะ
 ฉะนั้นจึงต้องเอารัฐมนตรีว่าการ เอาอธิบดี เอาปลัดกระทรวงมาร่วมด้วย แล้วในประเด็น
 อีกประเด็นหนึ่งคือผู้เท่าที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาว่า ในต่างประเทศนั้นเขาบุบ เขา
 เลิก เขาไม่ใช่สถานการณ์ศึกษา แล้วในเขาตั้งกระทรวงศึกษาธิการขึ้นมาแทน แต่ว่าเจตนารมณ์
 ในที่ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติสถานการณ์ศึกษานี้ ไม่ใช่สถานการณ์ศึกษาของชาติในลักษณะอย่างอังกฤษ
 ไม่ใช่ในลักษณะในอเมริกา เป็นลักษณะที่เราจะยอมรับ เป็นลักษณะที่เราจะให้บุคคลผู้เชี่ยวชาญ
 ที่ดีมีสมองของประเทศนั้น ในประเทศไทยมีไม่กี่คนหรอก ได้เข้ามาาร่วมกันพิจารณาดำเนินการ
 เกี่ยวกับการศึกษาของชาติให้โดยลุลที่สุด ซึ่งข้าพเจ้าขอยืนยันไว้ว่าไม่เป็นเรื่องที่จะต้องมีความ
 เสียหายเดือดร้อนแก่ผู้ใด อีกประการหนึ่งพูดถึงงบประมาณ พูดถึงกร ไรจ่าย พูดถึงการ เงิน
 งบประมาณ ๗ ก็ได้สรุปชัดให้เห็นอยู่แล้วเรื่องนี้มันไม่คงไปจ่ายเงินไป ~~อะไร~~อะไร

ไม่ต้องไปสร้างสำนักงาน ไม่ต้องไปสร้างองค์การ เรื่องนี้เป็นแค่เพียงจ่ายเบี้ยเลี้ยง จ่ายเบี้ยเลี้ยงการประชุมสำหรับบุคคลภายนอกซึ่งรัฐบาลตั้งกรมการมากมายก็ตั้งกันมาแล้วก็ไม่เห็นเสียหายอะไร ขอเสียหายนั้นข้าพเจ้าคิดว่าไม่มี ประเด็นสำคัญที่สุดที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา ก็เพื่อที่จะให้การศึกษาเป็นแบบรวบรัดฐาน ท่านผู้เสนอร่วมกับข้าพเจ้าคนหนึ่งตะโกนได้ฉปริยแล้วว่าทำไมเราเดี๋ยวนี้ก็เพราะของเก่าปนของใหม่ แก้วมันแตก แต่ถ้าหากว่าเรามีผลการศึกษาเป็นเครื่องกลั่นกรองแล้ว ของเก่าของใหม่อาจจะเอาเข้าใช้ด้วยซ้ำ ผู้ที่เขียนผ่านการผ่านงานบุคคลนั้นมันสมองมาออกมาพิจารณาด้วยกันได้ ข้าพเจ้ามีหัวใจทางอารมณ์ ไม่ใช่เรื่องในการที่เราจะไปรื้อบ้านเผา ต้องการที่จะให้การดำเนินการศึกษาของชาตินี้เป็นไปด้วยดีที่สุด ไม่ใช่ขัดกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้วางไว้ รัฐบาลได้วางนโยบายไว้สายจรูญงานกระทรวงศึกษาธิการไปอย่างนั้น ๆ เราตั้งสถานีเพื่อจะเสริมให้นโยบายของเรานั้นได้ดำเนินไปโดยไม่ผิดพลาดต่างหาก ที่นี้เกี่ยวกับประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีการพูดในสถานี คือมีผู้กล่าวว่าผ่านฝ่ายข้างน้อยมีสิทธิในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา เพียงใดหรือไม่ กระผมขอสะท้อนกราบเรียนต่อสถานีว่า สิทธิอันหนึ่งพวกกระผมเน้นใช้สิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นประเด็นหนึ่ง ประเด็นที่สองถ้าว่าตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าหากว่าเราจะห้ามไม่ให้ฝ่ายข้างน้อยเสนอกฎหมายในสภาหรือไม่ให้สมาชิกเป็นเอกเทศเสนอกฎหมายในสภาให้รัฐธรรมนูญต้องเขียนไว้เด่นชัด เช่นพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน มีระบุไว้ชัดที่เคียวในสมาชิกแต่ละคนเอกเทศจะเสนอไม่ได้ ถึงแม้จะได้รับการรับรองอย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะได้รับความเห็นชอบจากนามกรรัฐมนตรีกก็ตาม มีระบุไว้ชัดแจ้งเช่นนั้น รัฐธรรมนูญนั้นมีหลายระบอบมีหลายอย่าง รัฐธรรมนูญที่มีบัญญัติไว้อย่างนั้นโดยเฉพาะก็มี ที่ไม่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะก็มี รัฐธรรมนูญมีประเภทระบอบเป็นม คือว่าเท่าที่เคยปฏิบัติมาไม่เป็นลายลักษณ์อักษร อาจจะมีธรรมเนียมปฏิบัติในทางนี้ก็ได้ แต่ได้เคยมีธรรมเนียมมาแล้ว ในการที่สมาชิกเอกเทศสมาชิกเอกชนเสนอกฎหมาย

ได้เป็นเวลาร่วม ๒๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้มันเป็นข้อที่เราปฏิบัติได้ ที่นี้มีมหาสำคัญที่สุด
 เกี่ยวกับมรรยาทว่าสมควร เพียงใดหรือไม่เมื่อตัวเป็นฝ่ายข้างน้อยที่จะเสนอกฎหมายเข้ามานั้น
 กระผมขอกราบเรียนสรุปประเด็นในสภานี้มีว่าในเรื่องเกี่ยวกับฝ่ายข้างน้อยนั้นหรือจะฝ่ายข้าง
 มากก็ตาม เราถือนโยบายเป็นใหญ่ เราถือโปลิซี (Policy) เป็นใหญ่ เราถือหลักการ
 เป็นใหญ่ หลักการฝ่ายข้างน้อย หลักการฝ่ายค้านอาจจะสอดคล้องคล่องกันกับรัฐบาลเมื่อใดก็ได้
 เมื่อท่านเสนอกฎหมายอะไรเข้ามา ท่านพรรคฝ่ายข้างมาก พวกข้าพเจ้าเป็นฝ่ายข้างน้อย ท่าน
 เสนอกฎหมายอะไรขึ้นมา ข้าพเจ้าเคยยกมือให้ก็ขึ้น ไม่เห็นเป็นการฉกฉวยมรรยาท จะเอามรรยาท
 มาจากประเทศไหน ไม่มี นี่ประเด็นหนึ่ง เราถือหลักการนโยบายเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่าตัวบุคคล ยิ่ง
 ว่าพรรค ยิ่งกว่าฝ่าย ในกรณีเช่นนี้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเห็นโดยบริสุทธิ์ใจในอันที่จะปรับปรุงการ
 โทษาของประเทศชาติบ้านเมืองไม่ให้เป็นไม้หลักปักโคลน พยายามที่สุดที่จะให้มีการ รอคอบที่สุด
 เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อมีแนวความคิดเห็นได้เสนอโดยบริสุทธิ์ใจเช่นนี้ ท่านจะรับหรือไม่รับเป็นเรื่อง
 ของนโยบายของท่าน—ต่างหากว่าท่านเห็นควรด้วยหรือไม่ในหลักการนโยบายอันนี้ ไม่ใช่ว่าเป็น
 ใจค่านแล้วพูดไม่ได้ อีกประเด็นหนึ่งในการที่ฝ่ายข้างน้อยได้เสนอกฎหมายเข้ามานี้ก็เกี่ยวกับ
 มรรยาทเช่นเดียวกัน ฝ่ายข้างน้อยจะได้แสดงออกซึ่งนโยบายว่าตัวมีความคิดเห็นในการที่จะ
 ปรับปรุงท่ามำรุงบ้านเมืองอย่างไร เคยมีการประนามฝ่ายค้าน ประนามผู้ฝ่ายข้างน้อยอยู่เสมอ
 ได้กลอน ๆ มาว่า ฝ่ายข้างน้อยนี้ ฝ่ายค้านที่ดีแก่ค่าเขา คือนักวิพากษ์วิจารณ์ จะแก้ไขอย่างไร
 สอนมาซิ พูดมาซิ นี่เคยมีการวิพากษ์วิจารณ์เช่นนี้ที่พูดพูดเสมอมา ฝ่ายข้างน้อยในปัจจุบันนี้
 ไม่มีนโยบายที่จะไปค่าคน ไม่มีนโยบายที่จะไปกระแทนกระแทนหรือไปประนามคน ไม่มีนโยบาย
 ไปค่าข้างเดียว แต่ที่ว่าเราถือเรื่องนโยบายเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เมื่อเราเสนอนโยบายเข้า
 มาแล้ว ถ้าหากว่าฝ่ายอื่นไม่เห็นชอบด้วยนโยบายของเรา ก็เป็นมรรยาทในการที่ท่านจะคัดค้าน
 หรือไม่เอาได้ แต่ที่ว่าถ้าจะมรรยาทโดยที่ว่าไม่ให้ฝ่ายข้างน้อยเสนอกฎหมายเข้ามานั้น กระผม

ผู้แทนราษฎร ค.๑๑/๒๔๔๔ (สามัญ)

สุพงศ์ - จารงศ์ ค.๑๕/๔

๗๕๖

ถือว่าเป็นการไม่ถูกต้องเราจะได้เสนอกฎหมายเข้ามาว่านโยบายในด้านการปรับปรุงท่าอากาศยาน
ที่เมืองเรามีอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พักเสียอีกหนึ่งเดอะ คือไอ้คอนนี่เห็นจะไม่
ลงมาก เพราะว่ามันเป็นความเห็นของเขา เราก็ว่าเรื่องของเราไป

ร้อยโท จารุมุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ครับ ๆ ผมขอสรุป แค่เพียงอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เต็ม ๆ ที่สรุปมาแล้ว ก็ได้เรื่องได้ราว
อยู่แล้ว ถ้ารวบรวมรักก็จะดีมาก

ร้อยโท จารุมุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ขอบคุณมากครับ เรื่องเป็นอย่างนี้แหละ
เกี่ยวข้องกับข้อห้ามเดิม ปัญหาห้ามเดิมสองฝ่าย ข้าพเจ้าสรุปรวมประเด็นอย่างนี้ แล้วก็สำหรับ
คนอื่น ๆ ท่านผู้มีเกียรติก็ได้ว่ากันมานานแล้ว เมื่อเป็นความประสงค์ของท่านประธาน ๆ อย่าง
ได้เร่งรัดเวลา ข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณ และก็ขอรวบรวมแค่เพียงแค่นี้ ขอจบเพียงแค่นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอปรึกษาในชั้นรับหลักการ ข้าพเจ้าขอให้
รัฐมนตรีช่วย ท่านผู้ใดเห็นสมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ขอได้
ขอบคุณมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติไม่รับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้จึงเป็นอันว่าได้ตกไป

ต่อไปก็มีมติของรัฐบาลได้เสนอเข้ามา เรื่องขอให้เพิ่มวันประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดย
เห็นว่า ความที่สภาผู้แทนราษฎร ได้กำหนดให้มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สัปดาห์ละหนึ่งครั้งใน

สภาผู้แทนราษฎร ก.๑๑/๒๔๔๘ (สามัญ)

สุพงศ์ - จำรงศักดิ์ ค.๑๕/๕

747

วันพฤหัสบดีนั้น บัดนี้ใกล้จะครบกำหนดการประชุมสภา และยังมีพระราชบัญญัติที่จะต้องเสนอ
สภามานี้ ราษฎรพิจารณาอีกหลายฉบับ คณะรัฐมนตรีจึงได้ประชุมปรึกษาลงมติให้ส่ง / เสนอญัตติ
ขอให้เพิ่มวันประชุมของสภาผู้แทนราษฎร เป็นสัปดาห์ละ ๒ วัน คือในวันพฤหัสบดี และวันเสาร์
ทั้งนี้ตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ ๔ กันยายนเป็นต้นไป ตั้งวันนี้ ก็จึงขอมติต่อที่ประชุม คือว่าสำหรับ
ที่จะประชุมพิเศษนั้น ~~พวกรัฐ~~ประชาชนสภาฯ ถ้ามีอำนาจที่จะสั่งการประชุมได้ แต่ว่าโดยที่รัฐบาล
เสนอมานี้เห็นว่า เป็นต้องขออนุมัติคือที่ประชุม เพราะฉะนั้นขอปรึกษาว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควร
อนุมัติให้มีการประชุมในวันพฤหัสบดี และวันเสาร์ตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ ไม่ขัดข้องได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกบกรบือ ๘๘ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคบกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามติของสภานิติบัญญัติให้มีการประชุม
สัปดาห์ละ ๒ วัน ในวันพฤหัสบดีและวันเสาร์ ตั้งแต่วันที่ ๔ คือวันนี้เป็นต้นไป แต่วันนี้ได้ประชุมไป
แล้ว เพราะฉะนั้นยังเหลืออีกในสัปดาห์นี้ ก็คือวันเสาร์ที่ ๑๐ เวลาเท่าไรครับ ทางรัฐบาล
ยังไม่ได้นัดมา

จอมพลอากาศ พัน รณนภากาศ อุตสาหกรรม : รองนายกรัฐมนตรี : พล.สนอ. ๒๕๓๓

4/หลักการทำงานเดิม คือเวลา ๘ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอเวลา ๒๒ นาฬิกา

คือเวลาตามเดิม จะไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นแตกต่างใด ๆ เป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

สภาผู้แทนราษฎร พ.๑๑/๒๕๕๕ (สามัญ)

สุพงษ์ - จ่างรงค์ ค.๑๕/๖

748

มีข้อความของสภาให้ประชุมในวันพฤหัสบดีและวันเสาร์สลับกันละ ๒ วัน ที่เวลา ๘ นาฬิกา
ตั้งแต่วันเสาร์ที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ นี้จะให้มีการประชุมทั้งเวลา ๘ นาฬิกาและ
ในวันนั้นก็จะมีร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญของรัฐบาล ที่จะเสนอเข้ามาเพื่อพิจารณา คือร่างพระราช
บัญญัติการเมือง จึงขอเรียนที่ประชุมให้ทราบ ณ บัดนี้เป็นเวลาอันสมควรแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา.

